

1968 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி அணைக்கட்டுகளிலுள்ள தண்ணீர் முடிந்தவரை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்ட பரப்பில் சிறப்பு பயிர் மதிப்பீட்டிற்கு ஏற்பாடு செய்யுமாறு வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரிக்குக் கலெக்டர் கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளார். வரியைத் தள்ளுபடி செய்வதற்கான செயற்குறிப்புகளை அவர் வருவாய்துறை வாரியத்திற்குப் பணித்தனுப்பியுள்ளார்.

4,000 டன்கள் அரிசி கையிருப்பில் உள்ளது. கொள்முதல் செய்வதற்கான குறிக்கோள் அளவு 4,000 டன் அரிசி கிடைக்கக் கூடிய அளவு நெல் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தஞ்சாவூர் சம்பா அறுவடையிலிருந்து அனுப்ப வேண்டிய அளவு 10,000 டன் அரிசி கிடைக்கக் கூடிய அளவு நெல்லாகும். எனவே, 18,000 டன் அரிசி கிடைக்கக்கூடிய அளவில் நெல் நம்மிடம் இருக்கும். இது மேலும் 5 திங்களுக்குப் போதுமானது.

4. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது
வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி).

கோரிக்கை எண் 46—அரசாங்க வாணிகத் திட்டங்களுக்கான
மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, நிதிக் கோரிக்கை. இந்த கோரிக்கை எண் 46, அரசாங்க வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவுபற்றியது. மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சரவர்கள் இதைக் கோருவார்கள்.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,07,86,78,300 under Demand No. 46—Capital Outlay on Schemes of Government Trading.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, இதற்கான வெட்டுத் தீர்மானங்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, to discuss the general policy and the desirability of extending the scheme of “one measure one rupee” to the entire State instead of confining to the areas of statutory rationing, I move the cut motion standing in my name—

“That the allotment of Rs. 1,07,86,78,300 under Demand No. 46—Capital Outlay on Schemes of Government Trading — Be reduced by Rs. 100.”

THIRU. R. PONNAPPA NADAR: I second the cut motion.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானங்களை வழி மொழியத் தேவையில்லை.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்: ஐயா, “கொள்கை பற்றி விவாதிக்க” —

“கோரிக்கை எண் 46—அரசாங்க வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,07,86,78,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

[1968 மார்ச் 8]

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : ஐயா, “கொள்முதலிலிருந்து ஐந்து ஏக்கர் நில உடமைக்கு விலக்களிக்க வேண்டியதுபற்றி விவாதிக்க” —

“கோரிக்கை எண் 46—அரசாங்க வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,07,86,78,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ஐயா, “விவசாய விளைபொருள்களுக்கு நியாயவிலை, உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் வகையில் அரசாங்கமே விவசாயிகளிடமிருந்து பருத்தி, மிளகாய் வத்தல், மல்லி, உளுந்து போன்ற பொருள்களையும் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று கோர்”

“கோரிக்கை எண் 46—அரசாங்க வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,07,86,78,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பிராஜா : ஐயா, “சர்க்கார் கணக்கில் நெல் கொள்முதல் செய்து அதைத் தனிப்பட்ட அரிசி ஆலை அதிபர்களிடம் அரிசியாக்க அளிக்கும் தருணத்தில், அரிசியின் தரத்தை கவனிக்கத் தனி அதிபர்கள் நியமிக்கும் பொருள்பற்றி விவாதிக்க”.

“கோரிக்கை எண் 46—அரசாங்க வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,07,86,78,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திருமதி கே. பி. ஜானகி அம்மாள் : ஐயா, “முனிசிபல் நகரங்களுக்கும், நகரப் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் அரிசி ரேஷன் அளவை 12 அவுன்ஸாக கொடுப்பதன் மூலம் வெளி மார்க்கெட் விலை ஏற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட”

“கோரிக்கை எண் 46—அரசாங்க வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,07,86,78,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது நிதிக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சரவர்கள் உரையாற்றுவார்கள்.

* மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையினுடைய உரையைத் துவங்குவதற்கு முன்பு என்னுடைய பெயராலே உணவுத்துறை பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பு ஒன்று விளக்கப்பட்டுள்ளது. அதனைப் படிப்பதற்காக இந்த மன்றத்தின் விலைமதிக்க முடியாத நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று கருதுகிறேன். அந்த நேரத்தில் உறுப்பினர் தங்களுடைய நல்ல கருத்துக்களை, ஆக்க பூர்வமான கருத்துக்களைக் கூறுவதற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்ற முறையில் நான் இதனைப் படித்ததாக நடவடிக்கைக் குறிப்பில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அதற்கு மேல் சில கருத்துக்களை விளக்கும் வகையில் என்னுடைய உரையை அமைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கொள்கைக் குறிப்பை நீங்கள் படித்ததாக நடவடிக்கைக் குறிப்பில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கட்டளையிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அதற்குமேல் சில முக்கியமான கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதி என்னுடைய உரையைத் துவங்குகிறேன்.

1968 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

உண்மையிலேயே இந்த மானியம் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினையாகும். இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பில் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், அதேமாதிரி வெளியிலே இருக்கிற எல்லோருக்கும் இந்த அரசாங்கம் இதிலே மேற்கொண்டிருக்கிற கொள்கையின் உண்மை நிலையை, தன்மையை உணர்த்துவதற்காகத் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

“உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க இந்த அரசாங்கம் உறுதியுடன் எடுத்துக் கொண்டால் நடவடிக்கைகள் 1967-68-ம் ஆண்டில் கணிசமான பலன் தரத் தொடங்கின. இயற்கை நம்மை சோதித்துச் சென்ற சில மாதங்களாக நம் மாநிலத்தில் பல பகுதிகளில் மழை பொய்த்திராவிடில் இன்னும் அதிக அளவில் விளைச்சல் பெருகியிருக்கும்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கத் தீவிர முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டதற்கு ஏற்ப, உணவு விநியோகத்தைச் செம்மையாகவும், சிறப்பான முறையிலும், செய்வதற்கு அரசாங்கம் பல துணிவான, தீவிரமான முடிவுகளை மேற்கொண்டது. கொள்முதல் தீவிரப்படுத்தப்பட்டது. அதே சமயத்தில் விவசாயிகளை ஒரு சிறிதும் துன்புறுத்தக் கூடாது என்று மிகத் தெளிவாகவும், திட்டவாடமாகவும் ஆணையிடப்பட்டது. ஒரு ஏக்கராவுக்கும் குறைவாக நிலமுள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொள்முதலிலிருந்து அடியோடு விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 10 ஏக்கரும், அதற்கு மேற்பட்டும் நிலவுடமை கொண்ட விவசாயிகளிடமிருந்து விற்பனைக்குரிய உபரி நெல் அனைத்தும் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. இந்த வரம்புகளுக்கிடையே உள்ள விவசாயிகளின் நிலங்களிலிருந்து, அவர்கள் உடமைக்கு ஏற்ப, உள்ளூர் நிலைமைகளை அனுசரித்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள லெலி விகிதங்களையொட்டி, நெல் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. இந்தத் தீவிர நடவடிக்கைகளின் காரணமாக, 1967 ஜனவரி முதற்கொண்டு டிசம்பர் 31 தேதி முடிய சுமார் 8.5 இலட்சம் அரிசி டன்கள் கொள்முதல் செய்யப்பட்டன. 1966-ம் ஆண்டில் இதே காலத்தில் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட அளவு சுமார் 7.2 லட்சம் டன்கள் தான்.

இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்றபின் போதிய அளவு தானியங்களைச் சேமித்து வைக்கப் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டதன் பயனாகத்தான் கொள்முதலில் இவ்வளவு வெற்றி காண முடிந்தது. இம்மாநிலத்திலிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்கு அரிசி கடத்தப்படுவதைத் தடுக்க மாநில எல்லைகளில் கடுமையான தணிக்கை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதன் பயனாக நெல்லும் அரிசியும் நம் மாநிலத்திற்குள்ளாகவே அதிகமாகப் புழங்கவும் கொள்முதல் கணிசமாக உயரவும் வழி பிறந்தது. உணவுப் பண்ட வழங்குதறை அலுவலர்களும், காவல் துறை கண்காணிப்பு அதிகாரிகளும் நெருங்கி ஒத்துழைத்ததன் பயனாக, பதுக்கல், கள்ளக்கடத்தல் போன்றவற்றை தடுக்கவும் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. அதே சமயத்தில் மாவட்டங்களுக்குள்ளாகவே தானிய போக்குவரத்தின் மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த தடைகளும், சொந்த உபயோகத்திற்காக அரிசியை எடுத்துச் செல்வதின்மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த தடைகளும் நீக்கப்பட்டன. சொந்த உபயோகம் என்று சொல்லி கடத்தல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதும் தடுக்கப்பட்டது. மாநிலத்திற்குள்ளாக அரிசி, நெல் போக்குவரத்தை கட்டுப்படுத்துவதற்காக நிறுவப்பட்ட தணிக்கை நிலையங்களின் எண்ணிக்கை, 1966-ம் ஆண்டில் 366-ஆக இருந்தது, 1967-ம் ஆண்டில் 1,041 ஆக உயர்ந்தது. நம் மாநிலத்திலிருந்து வெளியே அரிசி கடத்தப்படுவதைத் தடுக்க எல்லையில் முக்கியமான இடங்களில் 93 தணிக்கை நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இத் தணிக்கை நிலையங்களுக்குக் காவல்துறை அதிகாரிகள் பொறுப்பு ஏற்றனர். தானிய கையிருப்பை உயர்த்துவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளும், கள்ளக் கடத்தலைத் தடுக்க கடுமையான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கும் அநேகியத்த நேரத்தில், பொது மக்களுக்கு எரிச்சல் தரக்கூடிய சிறுசிறு இடைஞ்சல்களையும் தடைகளையும் நீக்குவது என்ற கொள்கையை அரசாங்கம் உறுதியாகக் கடைபிடித்து வந்துள்ளது.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 8]

குடும்பக் கார்டுகளையும், ரேஷன் அட்டைகளையும் பொறுத்த அளவிலே பொய்யான அட்டைகளும், போலிக்கார்டுகளும் பெருவாரியாக பரவியிருந்தன என்ற புகாரும் உணவுத்துறையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டது. உணவுத்துறை சோதனைப் பிரிவு இதைத் தடுப்பதற்கு தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. இதன் பயனாக பதுக்கல்காரர்களிடமும் கள்ளச்சந்தைக்காரர்களிடமும் அரிசி சிக்கிவிடாமல் பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்க வழி பிறந்தது. உணவுப் பண்டங்கள் வழங்குதுறையின் சோதனைப் பிரிவு மேற்கொண்ட முயற்சிகளின் பலனாக பல போலிகார்டுகள் ரத்து செய்யப்பட்டன.

நெருக்கடியான நிலைமைகளைச் சமாளிக்க முந்தைய ஆண்டுகளில் மத்திய அரசிடமிருந்து கடனாகப் பெற்றிருந்த அரிசி அனைத்தையும் இந்த ஆண்டில் மத்திய அரசுக்கு நாம் திருப்பித் தந்து விட்டோம். நம் அண்டை மாநிலமான கேரளாவிடம் நாம் எப்பொழுதும் அதிக மதிப்பும், பரிவும் காட்டி வருகின்றோம். கேரளத்திற்கு 1967 மார்ச்சுக்குப் பின் இதுவரை தமிழ் நாட்டிலிருந்து 50,000 டன்கள் அரிசி அனுப்பப் பட்டன. இதில் மத்திய அரசிடமிருந்து முந்திய அரசு கடனாக வாங்கியிருந்த 18,000 டன்கள் அரிசியும் அடங்கியிருக்கிறது.

கொள்முதல் ஏற்பாடுகளைத் தீவிரப்படுத்திய பின்பு, வினியோக முறைகளை செம்மைப்படுத்தவும், சட்ட பூர்வ பங்கீடு முறை அமலில் உள்ள பகுதிகளில் தானியக் கையிருப்பை கணிசமான அளவு சேர்த்து வைக்கவும், அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டது. தானியக் கையிருப்பை பெருக்கிக்கொண்ட பிறகு, “ரூபாய்க்கு படி அரிசி திட்டம்” சட்ட பூர்வ பங்கீடு முறை அமலிலுள்ள சென்னை நகரத்திலும், கோலையிலும், 1967-ம் ஆண்டு மே மாதம் 15-ம் தேதி முதற்கொண்டும், சென்னைச் சார்புப் பகுதிகளில் 1967-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 15-ம் தேதி முதற்கொண்டும் கொண்டு வரப்பட்டது. சென்னை நகரத்தில் 29.13 இலட்சம் பேர்களும், கோலையில் 8.37 இலட்சம் பேர்களும், சென்னைச் சார்புப் பகுதிகளில் 5.30 இலட்சம் பேர்களும், ஆக மொத்தம் 42.80 இலட்சம் பேர் இந்த ரூபாய்க்குப் படி அரிசி திட்டத்தின் பலனைப் பெறுகிறார்கள். கல்வி நிலையங்களுக்கும், மாணவர் விடுதிகளுக்கும், அனாதைக் குழந்தைகள் இல்லங்களுக்கும் இத் திட்டம் விரிவுபடுத்தப்பட்டு, அவற்றிற்கும் குறைந்த விலையில் அரிசி வழங்கப்படுகிறது. சட்டபூர்வமற்ற பங்கீடு உள்ள பகுதிகளில் குடும்பக் கார்டுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளதன் காரணமாக, 126 இலட்சம் பேர் பலன் அடைந்துள்ளனர்.

1967-ம் ஆண்டில் அதிகிகள் கட்டுப்பாடு உத்தரவின கீழ் தானிய உணவு 25 பேருக்கு மேல் பரிமாறக்கூடாது என்று விதிக்கப்பட்டிருந்த நிபந்தனைகள் தளர்த்தப்பட்டன. அரிசியாலும், அரிசிப்பண்டங்களினாலும் செய்யப்பட்ட உணவு வகைகள் குறிப்பிட்ட ஒரு எண்ணிக்கையினருக்கே பரிமாறப்பட வேண்டுமென்ற நிபந்தனையைத் தளர்த்தி அந்த எண்ணிக்கை இரு மடங்காக ஆக்கப்பட்டது. தங்கள் அன்றும், வியாழன் அன்றும் மாலை 5 மணிக்குப் பிறகு உணவு விடுதிகளில் அரிசி பரிமாறக்கூடாது என்றிருந்த நிபந்தனை நீக்கப்பட்டது. உணவு தானியக் கையிருப்பு நிலைமை சீராகுமென்று எதிர்பார்த்து, முன்கூட்டியே அரசாங்கம் இந்த நிபந்தனைகளைத் தளர்த்தியதற்குக் காரணம், அவசியமற்ற நிபந்தனைகளால் பொது மக்களுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படக்கூடாது என்பதுதான்.

பச்சை அரிசி கொள்வினை செய்வோருக்குப் போதுமான அளவில் அரிசி ஒழுங்காக கிடைப்பதற்கு வசதி செய்யும் பொருட்டு, 1967 மார்ச் மாதம் நான் ஹைதராபாத் சென்று ஆந்திர மாநில முதலமைச்சருடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினேன். அதன் பயனாக நல்ல ரக பச்சை அரிசியை நம் மாநிலத்திற்குத் தருவதற்கு அவர் ஒப்புக்கொண்டார். அதற்குப் பதிலாக அதே அளவு புழுங்கல் அரிசியை நாம் கேரளத்திற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த உடன்பாட்டை ஒட்டி 1967-ம் ஆண்டில் சுமார் 15,000 டன் பச்சை அரிசி நமக்கு ஆந்திராவிலிருந்து கிடைத்தது.

1968 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

1967-ம் ஆண்டில் நாம் மேற்சொன்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதன் பயனாக, உணவு விநியோக நிலைமையைத் திருப்திகரமாக இந்த அரசாங்கம் தன்னால் இயன்றது அனைத்தையும் செய்துள்ளது என்பதை இப் பேரவை அறிய முடியும். 1968-69-ம் ஆண்டில் நம்முடைய தேவைகளையும், நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வசதிகளையும் ஆய்ந்து, மதிப்பீட்டை இப்பொழுது அவை முன்பு வைக்க விரும்புகிறேன்.

சட்ட பூர்வ பங்கீடுப் பகுதிகளிலும் சட்டபூர்வமற்ற பங்கீடுப் பகுதிகளிலும் சேர்த்து, சில மாதங்களுக்கு முன்பு வரை மாதம் 52,000 டன்கள் அளவில் அரிசி பங்கீடுக் கடைகள் மூலமாக வழங்கப்பட்டு வந்தது. இத் தொகை இப்பொழுது 58,000 டன்கள் அரிசி அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது. தானியப் புழக்கம் குறையும் மாதங்களில் நாம் மேலும் அதிகமாக உணவு பங்கீட்டுக் கடைகளின் மூலம் தானியம் வழங்கவேண்டியிருக்கும். குடும்பக் காட்டு முறையை மேலும் பல புதிய பகுதிகளுக்கு விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று தற்போது பல கோரிக்கைகள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. இந்த கோரிக்கைகளை எங்களுக்கு மிகுந்த அனுதாபம் உண்டு. உணவுக் கையிருப்பு நிலைமையை உத்தேசித்து குடும்பக் காட்டு முறையை புதிய பல பகுதிகளில் விரிவுபடுத்துவதற்கு நாம் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. ஆனால், விநீசர்சல் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு நிலைமை மோசமாக உள்ள சில பகுதிகளில் மட்டும் இதை விரிவுபடுத்துவது தவிர்க்க முடியாத தேவையாகிவிட்டது. இதன் பயனாக இந்த ஆண்டில் நாம் உணவு பங்கீட்டுக் கடைகள் மூலமாக விநியோகிக்க இருக்கும் தானியங்கள் மாதம் ஒன்றுக்குச் சுமார் 65,000 டன்கள் அளவில் வருமென்று மதிப்பிட்டுள்ளோம். இந்த அளவில் விநியோகம் செய்வதற்கே நமக்கு 7-8 இலட்சம் அல்லது சுமார் 8 இலட்சம் அரிசி டன்கள் இந்த ஆண்டில் தேவைப்படும். வெவ்வேறு மாவட்டங்களிலிருந்து தானியங்களைத் திரட்டிப் பல பகுதிகளில் பரவலாக உள்ள பல இலட்சக் கணக்கான மக்களுக்கு உணவு தானியங்கள் விநியோகிக்கும் முறை ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டுமானால், கூடுதலாக 1 இலட்சம் டன் புழக்கத்திற்கு வைத்துக்கொண்டால்தான் இந்த எட்டு இலட்ச டன் விநியோகம் ஒழுங்காக நடக்கும். மேலும் இப்பருகையின் சோதனைகளுக்கு ஈடு கொடுக்கவும், எதிர்பாராத விதமாக ஏற்படும் இன்னல்களைச் சமாளிக்கவும் நாம் ஒரு இலட்சம் டன் அரிசி சேமிப்பில் எப்போதும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தானிய சேமிப்பு எந்த அளவுக்கு அதிகமாக இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு நம்முடைய நிலைமையும் திருப்திகரமாக இருக்கும். இவை போக, நம் நிலைமைக்குப் பாதகம் இல்லாமல் எவ்வளவு அதிகமாக கோளத்திற்கு அனுப்ப முடியுமோ அவ்வளவு அனுப்ப அரசாங்கம் விரும்புகிறது. ஆகவே இப்பொழுதுள்ள விநியோக முறைப்படி நம் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதற்கே 1968-ம் ஆண்டில் நாம் சுமார் 10 இலட்ச அரிசி டன்கள் கொள்முதல் செய்ய வேண்டியிருக்கும்.

சம்பா பயிரில், 1968-ம் ஆண்டு மே மாதம் 31-ம் தேதி முடிய, நாம் 5 இலட்சம் டன்கள் அரிசி கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்ற இலக்கு நிர்ணயித்துள்ளோம். இதற்கு எதிராக, பிப்ரவரி இறுதி வரை 2.6 இலட்சம் டன்கள் ஏற்கனவே கொள்முதல் செய்யப்பட்டுள்ளன. வேளாண் பெருமக்கள் விரும்பி அளித்துள்ள ஒத்துழைப்புடன் நாம் சம்பா பயிரில் 5 இலட்சம் டன்கள் கொள்முதல் இலக்கை நிறைவேற்ற முடியுமென்ற உறுதியான நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. இந்த ஆண்டில் மொத்தம் 10 இலட்சம் டன்கள் அரிசி கொள்முதல் செய்வதற்கு, ஆண்டின் பிந்திய பகுதியில் இரண்டாம் பயிரிலிருந்தும் குறுவைப் பயிரிலிருந்தும் நாம் தீவிரமாகக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். இதில் நமக்கு இயற்கை ஆதரவாக இருக்குமென்றும் உழவர் பெருமக்கள் இப்பொழுதை போலவே உற்சாகத்துடன் ஒத்துழைப்பார்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 8]

1967-68-ம் ஆண்டில் பொது விநியோக முறையின்கீழ் சட்டபூர்வ பங்கீடு, சட்டபூர்வமற்ற பங்கீடு, இரண்டும் அமலில் உள்ள பகுதிகளில் மொத்தம் 6.43 லட்சம் அரிசி டன்கள் விநியோகிக்கப்படும். அரிசி விநியோக விலையில் அரசாங்கம் அளித்து வரும் பல்வேறு சலுகைகளின் காரணமாக 1967-68-ம் ஆண்டில் மானியமாக அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படும் செலவை ஒட்டி, 5.1 கோடி ரூபாய் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த மான்யச் செலவு, ரூபாய்க்கு படி அரிசி திட்டத்தினால் மட்டும் ஏற்பட்டதல்ல. சட்டபூர்வமற்ற பங்கீடு பகுதிகளில் உள்ள 126 லட்சம் பேர்களுக்கு வழங்கப்படும் அரிசியிலும் மானியம் அளிக்கப்படுகிறது. இரண்டாவது ரக அரிசிக்கு அரசாங்கத்திற்கு ஆகும் சாரசரி செலவு ஒரு டன்னுக்கு ரூபாய் 795. ஆனால் இந்த அரிசி, டன்னுக்கு ரூபாய் 750 விலையில்தான் கொள்வினை செய்வோருக்கு விற்கப்படுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு டன்னுக்கும் 45 ரூபாய் மானியமாக அளிக்கப்படுகின்றது. முந்தைய அரசு விவசாயிகளுக்குத் தந்து வந்த குவிண்டால் நெல்லுக்கு மூன்று ரூபாய் போனசினால் ஏற்படுவதுதான் இந்தச் செலவு. இந்த போனஸ் இப்பொழுது விலையுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு குவிண்டால் நெல்லுக்கு மூன்று ரூபாய் போனஸ் என்றால், ஒரு குவிண்டால் அரிசிக்கு 4½ ரூபாய் ஆகவும், ஒரு டன் அரிசிக்கு 45 ரூபாய் ஆகவும் செலவாகிறது. இப்பொழுது போனசினால் ஏற்படும் செலவை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்கிறது. இதன் காரணமாக கொள்வினை செய்வோருக்கு விலையை உயர்த்த வில்லை. இயன்ற அளவு குறைந்த விலைக்கு பொது மக்களுக்கு அரிசியை விற்கவேண்டுமென்ற கவலையில்தான் அரசாங்கம் இந்த போனஸ் செலவையும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. மாதம் ஒன்றுக்கு சராசரி 22,000 டன்கள், அதாவது ஆண்டுக்கு 2.64 இலட்சம் டன்கள் அளவில், இரண்டாம் ரக அரிசி சட்டபூர்வமற்ற பங்கீட்டுப் பகுதிகளில் விநியோகிக்கப்படுகின்றது. இந்த 2.64 இலட்சம் டன்கள் இரண்டாம் ரக அரிசியைச் சட்டபூர்வமற்ற பங்கீட்டுப் பகுதிகளில் விநியோகிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படும் மானிய செலவு 118.80 இலட்சம் ரூபாய்.

இது தவிர 1.83 இலட்சம் டன் முதல் ரக அரிசி 1967-68-ம் ஆண்டில் விநியோகிக்கப்படும். இதில் பெரும் பகுதி சட்டபூர்வமற்ற பங்கீட்டு முறைகளில்தான் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. இதிலும் விவசாயிகளுக்குத் தரப்படும் 3 ரூபாய் போனஸ் செலவை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்கிறது. 1.83 இலட்சம் டன்கள் முதல் ரக அரிசியை கொள்வினை செய்வோருக்கு விநியோகிப்பதன் காரணமாக மான்யத்தை முன்னிட்டு அரசாங்கத்துக் ஏற்படும் நிகர செலவு ரூபாய் 55.08 இலட்சமாக இருக்கும்.

இரண்டாம் ரக அரிசியை சட்டபூர்வமற்ற பங்கீட்டுப் பகுதிகளில் விநியோகிப்பதில் ஏற்படும் மானியச் செலவான 118.80 இலட்சம் ரூபாய் முழுவதும், முதல் ரக அரிசியைக் குறைந்த விலைக்கு விற்பதில் ஏற்படும் மானியமான 55.08 இலட்ச ரூபாயில் மூன்றில் இரு பகுதியும், சட்டபூர்வமற்ற பங்கீட்டுப் பகுதியில் உள்ள 126 இலட்சம் பேருக்குத்தான் போய் சேருகின்றன. ரூபாய்க்கு படி அரிசி திட்டத்தின்கீழ் அளிக்கப்படும் மானியத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை.

ரூபாய்க்குப் படி அரிசித் திட்டம்.

ரூபாய்க்குப் படி அரிசித் திட்டத்தின்கீழ், சட்ட பூர்வமான பங்கீட்டுப் பகுதிகளான சென்னை நகர், சென்னை சார்புப் பகுதி, கோவை ஆகிய இடங்களில் 9,700 டன்கள் புழுங்கல் அரிசியும், 11,000 டன்கள் பச்சை அரிசியும் ஆக மொத்தம் 90,700 டன்கள் 1967-68-ம் ஆண்டில் விநியோகிக்கப்பட்டு. இரண்டாம் ரகப் புழுங்கல் அரிசிக்கு அரசாங்கத்திற்கு ஆகும் சாரசரி செலவு ஒரு டன்னுக்கு ரூபாய் 827. ரூபாய்க்குப் படி அரிசி திட்டத்தின்கீழ் அரசாங்கம் விநியோகத்திற்கு நிர்ணயித்துள்ள விலை டன்னுக்கு ரூபாய் 620. ஆகவே இந்த இனத்தின்கீழ் ஒரு டன்னுக்கு ரூபாய் 207 மானியமாக அளிக்கப்படுகிறது.

1968 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இரண்டாம் ரகப் பச்சை அரிசிக்கு அரசாங்கத்திற்கு ஆகும் சராசரி செலவு ஒரு டன்னுக்கு ரூபாய் 895. இதற்கு எதிராக அரசாங்கம் நிர்ணயித்துள்ள விநியோக விலை ரூபாய் 620. ஆகவே இதிலும் ஒரு டன்னுக்கு ரூபாய் 275 மானியமாக அளிக்கப்படுகின்றது.

படி அரிசித் திட்டத்தின்கீழும், அத்திட்டத்திற்கு முன்பும் விநியோகிக்கப்பட்டதையும், மொத்தக் கொள்வினை செய்வோருக்கு விநியோகிக்கப்பட்டதையும் சேர்த்து, 1967-68-ம் ஆண்டில் இரண்டாம் ரக அரிசி விநியோகத்தில் அரசாங்கத்துக்கு ஏற்படும் மான்யச் செலவு, 233.10 இலட்ச ரூபாயாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதில் போனசுக்காக ஆகும் செலவும் அடங்கியுள்ளது. போனசுக்காக மட்டும் செலவு, 62.95 இலட்ச ரூபாய் ஆகும். ரூபாய்க்குப் படியரிசித் திட்டத்தின்கீழ் விநியோகிக்கப்படும் பச்சை அரிசி புழுங்கல் அரிசி இரண்டையும் சேர்த்து, 1967-68-ம் ஆண்டில் மானியமாக அளிக்கப்படுவதை முன்னிட்டு அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படும் செலவு 195.22 இலட்சம் ரூபாய். விவசாயிகளுக்குத் தரப்படுவதது, இப்பொழுது விலையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள போனால் தொகையான மூன்று ரூபாய் செலவும் இதில் சேர்ந்துள்ளது. படி அரிசி திட்டம் அமல் செய்யாவிட்டால்கூட இந்த செலவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியிருக்கும். 90,700 டன்கள் அரிசிக்கு இந்த இனத்தில் போனசாக செலவு செய்ய வேண்டிய தொகை 40.81 இலட்ச ரூபாய். ஆகவே ரூபாய்க்கு படி அரிசித் திட்டத்தின்கீழ் இரண்டாவது ரக அரிசியை விற்பதால் மட்டும் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படும் மான்யச் செலவு 154.41 இலட்ச ரூபாய் தான்.

ரூபாய்க்கு படி அரிசி திட்டத்தின்கீழ் இரண்டாவது ரக அரிசிதான் சாதாரணமாக விற்கப்படும். ஆனால் இரண்டாம் ரக அரிசி போதிய அளவு கிடைக்காத காரணத்தினால் முதல் ரக அரிசியும் படி அரிசி திட்டத்தின்கீழ் விற்கவேண்டிய அவசியம் இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே இரு பேரக விலைச்சல் திட்டத்தின்கீழ் ஆடுதறை 27 அதிகமாக விநேந்துள்ளது. இது முதல் தரமாக பாடுபாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆகவே முதல் தர நெல் நம் தேவைக்கு அதிகமாகவே கிடைத்தது. சட்டபூர்வ பங்கீட்டுப் பகுதிகளில் 1967-68-ம் ஆண்டில் ரூபாய்க்குப் படி அரிசித் திட்டத்தின்கீழ் இரண்டாவது ரக விலையில் முதல் தர அரிசியை 55,000 டன் அளவில் விற்க வேண்டியிருக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. முதல் தர நெல்லுக்கு அரசாங்கத்திற்கு ஆகும் சராசரிக் கிரயம் டன்னுக்கு ரூ. 850. அரசாங்கம் இதற்கு நிர்ணயித்துள்ள விநியோக விலை டன்னுக்கு ரூபாய் 620. ஆகவே சட்டபூர்வமான பங்கீட்டுப் பகுதிகளில் முதல் தர அரிசி விநியோகிக்கப்படுவதில் ஒரு டன்னுக்கு 230 ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு மானியமாக செலவாகிறது. இதன்படி விநியோகிக்கப்பட்ட 55,000 டன் முதல் தர அரிசிக்காக 1967-68-ம் ஆண்டில் அரசாங்கம் 126.50 இலட்சம் ரூபாய் மானியமாக செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். இதிலும் 3 ரூபாய் போனசு அடங்கியுள்ளது. ரூபாய்க்கு படி அரிசித் திட்டம் செயல்படாவிட்டால்கூட இந்த போனசைத் தர வேண்டியிருக்கும். இந்த போனசுக்காக மட்டும் அரசாங்கத்திற்கு ஆகும் செலவு இந்த இனத்தில் 24.75 இலட்சம் ரூபாய். போனால் செலவைக் கமித்துவிட்டுப் பார்த்தால், முதல் தர அரிசியைப் படியரிசித் திட்டத்தின் கீழ் சட்டபூர்வ பங்கீட்டுப் பகுதிகளில் விற்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு ஆகும் மானியச் செலவு 101.75 இலட்சம் ரூபாய்.

மேற்சொன்ன விவரங்களிலிருந்து ரூபாய்க்கு படி அரிசி திட்டத்தின்கீழ் மட்டும் 1967-68-ல் ஆகும் மானியச் செலவு 154.41 இலட்சம் ரூபாயும், 101.75 இலட்சம் ரூபாயும் சேர்ந்து, ஆக மொத்தம் 256.16 இலட்சம் ரூபாய் ஆகும். அரசாங்கம் மானியத்திற்கு செலவு செய்யும் தொகை முழுவதும் ரூபாய்க்கு படி அரிசி திட்டத்தினால் மட்டும் ஏற்படும் செலவு என்ற ஒரு தவறான கருத்து அங்கத்தினர்களிடையே இருக்கக் கூடாது என்பதால்தான் இந்த புள்ளி விவரங்களை நான் இந்த அவை முன்பு வைக்கிறேன். ரூபாய்க்கு படி அரிசித் திட்டத்தினால் மட்டும் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படும் மானியச் செலவு 1967-68-ம் ஆண்டில் 2.56 கோடி ஆகும். இத் திட்டத்தினால், 42.80 இலட்சம் பேர் பலனைடைகின்றனர். எஞ்சிய 2.5 கோடி ரூபாய் சட்டபூர்வ பங்கீடும், சட்டபூர்வமல்லாத பங்கீடும்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்.]

[1968 மார்ச் 8]

அமலில் உள்ள பகுதிகளில் கொள்வினை செய்வோர் அனைவருக்கும் அளிக்கப்படும் சலுகைகளாலும், உற்பத்தியாளருக்குத் தரப்படும் போனலாலும் ஏற்படும் செலவாகும். இந்த 2.5 கோடி ரூபாய் மானிய செலவினில் சட்டபூர்வமல்லாத பங்கீட்டு முறை அமலில் உள்ள பகுதிகளில் 126 இலட்சம் பேரும் கூட நன்மை அடைகின்றனர். ஆகவே அரசாங்கம் மானியமாக செலவு செய்யும் தொகைகளால் நன்மை பெறுபவர்கள், ரூபாய்க்கு படி அரிசி திட்டத்தின்கீழ் சட்டபூர்வ பங்கீட்டுப் பகுதிகளில் உள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல. இந்த நன்மை பரவலாக சட்டபூர்வமற்ற பங்கீட்டு முறை அமலில் உள்ள பகுதிகளில் உள்ள 126 இலட்சம் பேருக்கும் ஓரளவு கிடைக்கின்றது என்ற உண்மை தெளிவாகும்.

ரூபாய்க்குப் படி அரிசி திட்டத்தை மற்ற பகுதிகளிலும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை பல அங்கத்தினர்களும் எழுப்பியுள்ளார்கள். சென்னையிலும், கோவையிலும், சட்டபூர்வ பங்கீட்டு முறை 1965 முதற்கொண்டு அமலில் இருந்தது. ஆகவேதான் ரூபாய்க்குப் படி அரிசி திட்டத்தை முதலில் அமல் செய்ய இவ்விரு பகுதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. சென்னையிலும், கோவையிலும் சட்டபூர்வ பங்கீட்டு முறை அமல் செய்வது என்பது அரசின் பரிந்துரையின் பேரிலே முந்திய அரசாங்கம் எடுத்த முடிவு. இவ்விரு பகுதிகளிலும் பாட்டாளி மக்கள் பல இலட்சக்கணக்கான பேர் இருப்பதாலும் அவர்களுக்கு நயமான விலையில் போதிய அரிசி கிடைக்கச் செய்வது அரசின் கடமை என்று கருதப்பட்டதாலும், இப் பகுதிகளில் சட்டபூர்வ பங்கீட்டு முறை முதலில் அமல் செய்யப்பட்டது. ஆகவே ரூபாய்க்குப் படி அரிசி திட்டத்தை சென்னையிலும், கோவையிலும் முதலில் அமல் செய்ததில் இப் பகுதிகளுக்கு அரசாங்கம் விசேஷ சலுகை காட்டி, பாரசப்சமாக நடந்துகொண்டது என்ற புகாருக்கு இடமில்லை. ரூபாய்க்குப் படி அரிசித் திட்டத்தை மற்ற பகுதிகளுக்கு விரிவுபடுத்துவதால் அரசாங்கத்திற்கு அதிக செலவாகும் என்பதை உணர்ந்திருந்தபோதிலும், எத்தனை புதிய பகுதிகளுக்கு இதை விரிவுபடுத்த முடியுமோ அத்தனை பகுதிகளுக்கு விரிவுபடுத்த அரசாங்கம் உண்மையில் ஆர்வத்துடன் இருக்கிறது. நாம் விரும்புவதைப்போல் மற்றபகுதிகளிலும் இத் திட்டத்தை இப்பொழுதே விரிவுபடுத்த முடியவில்லையென்றால், அதற்கு முக்கிய காரணம் நம் கைவசம் போதிய அளவு தானிய சேமிப்பு இல்லை என்பதுதான். நான், முன்பு கூறியதைப்போல் இப்போதுள்ள தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கே 1968-ம் ஆண்டில் நாம் 10 இலட்சம் டன்கள் கொள்முதல் செய்யவேண்டியிருக்கும். இந்த 10 இலட்சம் டன்களுக்கும் அதிகமாக நாம் எவ்வளவு கொள்முதல் செய்கிறோமோ அந்த அளவுக்கும், விளைச்சல் கணிசமாகப் பெருகி தானிய சேமிப்பு நிலைமை திருப்திகரமாகும். அளவுக்கும் தான், இத்திட்டத்தை மற்ற பகுதிகளுக்கு விரிவுபடுத்துவது பற்றி நாம் ஆலோசிக்க முடியும். ரூபாய்க்குப் படி அரிசித் திட்டத்தை எவ்வளவு விரைவில் மற்ற பகுதிகளுக்கு விரிவுபடுத்த முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் உறுதிக்கொண்டுள்ளது. தானியச் சேமிப்பு நிலையை உறுதிபடுத்திக்கொண்டு வெகு விரைவிலேயே மற்ற பகுதிகளுக்கு இத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் உறுதியான கொள்கை என்பதை இந்த அவைக்கு நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

கொள்முதல் விலை.

கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை பல முறை எழுப்பப்பட்டுள்ளது. கொள்முதல் விலை எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றிய முழு விவரங்களை உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகின்றேன். 1964-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாத இறுதியில் மத்திய உணவு அமைச்சர், தெற்கு மாநில முதல் அமைச்சர்களின் மாநாடு ஒன்றைக் கூட்டினார். அதில் 1964-65-ம் ஆண்டுக்கு தெற்கு உணவு மண்டலத்தில் உள்ள மாநிலங்களில், நெல்லுக்கும் அரிசிக்கும் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டிய விலைகளைப்பற்றி “ஜா குமுவினர்” செய்த பரிந்துரை ஆலோசிக்கப்பட்டது. இந்தப் பேச்சு வார்த்தைகளின் பலகை

1968 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் முக்கியமாக விநியோகிக்கப்படும் அரிசி ரகத் திற்கு உச்ச விலையை மத்திய அரசு நிர்ணயித்தது. மற்ற அரிசி ரகங் களுக்கு இதையொட்டி விலையை நிர்ணயிக்கும் உரிமை மாநில அரசுக்கு வழங்கப்பட்டது. தமிழகத்தில் முக்கிய ரகமான கட்டை சம்பா நெல்லுக்கு இதன்படி 1964-65-ம் ஆண்டுக்கு குவிண்டலுக்கு 39.50 ரூபாய் மத்திய அரசினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இந்த விலையையொட்டி மற்ற நெல் ரகங் களுக்கும் விலைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. இந்த விலைகள் 1965 டிசம்பர் வரை அமலில் இருந்தன. விலைகளை உயர்த்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை க்கு இணங்க, இம் மாநில அரசு 1966-ம் ஆண்டுக்குரிய நெல் கொள் முதல் விலைகளை உயர்த்தியது. அதன்படி மோட்டா ரக நெல்லுக்கு குவிண்டலுக்கு 40 ரூபாயாகவும், நடுத்தர ரகத்திற்கு ரூபாய் 42 ஆகவும், உயர்தர ரகத்திற்கு ரூபாய் 45 ஆகவும் விலைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. விவசாய விலைவாசிகள் கமிஷனின் பரிந்துரையை ஏற்று 1967-ம் ஆண்டு மே மாதத்தில் மோட்டா ரக நெல்லுக்கு நம் மாநிலத்தில் குவிண்டலுக்கு 43 ரூபாய் விலை அளிக்கலாம் என்று மத்திய அரசு பரிந்துரை செய்தது. இம் மாநிலத்தில் உற்பத்தியாளருக்கு கொள்முதல் விலையாக குவிண்டா லுக்கு ரூபாய் 40 தரப்பட்டு வந்தது. இதைத் தவிர ஒரு குவிண்டலுக்கு 3 ரூபாய் போனஸ் தரப்பட்டு வந்தது. மத்திய அரசின் ஆலோசனையை ஏற்று, தற்காலிகமாகத் தனியாகத் தரப்பட்டு வந்த இந்த போனஸ் 3 ரூபாயை விலையுடன் சேர்த்து, மோட்டா ரக நெல்லுக்கு குவிண்டலுக்கு 43 ரூபாயாக விலை நிர்ணயிக்க இம்மாநில அரசு முடிவு செய்தது. இதன்படி மோட்டா ரக நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு 43 ரூபாய் ஆகவும், நடுத்தர நெல்லுக்கு ரூபாய் 45 ஆகவும், உயர்தர நெல்லுக்கு 48 ரூபாய் ஆகவும் விலைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. 1967-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15-ம் நாள் முதற்கொண்டு நிர்ணயிக்கப்பட்ட இவ் விலைகள்தான் இப்போதும் அமலில் உள்ளன.

தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்து அதன் பின்பு, போக்குவரத்து, சேமிப்பு, அரைவைக் கூலி, மொத்த வியாபாரியின் லாபம், சில்லரை வியாபாரியின் லாபம் போன்றவற்றிற்கான பற்பல செலவுகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இந்த செலவுகளை எல்லாம் மேற் கொண்ட பிறகு அரசாங்கத்திற்கு ஆகும் கிரயம் இரண்டாம் ரக நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு ரூபாய் 82 முதல் ரூபாய் 90 வரை ஆகின்றது. அரசாங்கத்திற்கு இவ்வளவு செலவு ஆகிற போதிலும், பொது மக்களுக்கு விநியோகத்திற்கு அரசாங்கம் நிர்ணயித்துள்ள விலை குவிண்டாலுக்கு 77 ரூபாய் முதற்கொண்டு ரூபாய் 81 வரை ஆகும். இவ்விரண்டு விலை களுக்கும் இடையே விழும் துண்டை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஆகவே இப்போதுள்ள முறையின்படியே, குறைவான விலையில் பொது மக்களுக்கு அரிசி கிடைக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தினால், அரசாங்கம் கணிசமான மான்யச் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது என்பது தெளிவாகும். இதற்கு மேலும் கொள்முதல் விலைகளை உயர்த்தினால், ஒன்று நெல்லை அதிக விலைக்கு விற்க வேண்டும்; அல்லது அரசாங்கத்திற்கு இழப்பு இன்னும் அதிகமாகும். இவை இரண்டும் விரும்பத்தக்கதல்ல. உற்பத்தியாளர் நலனுக்கு உகந்த முறையிலும், அதே சமயத்தில் கொள்வினை செய்வோருக்குப் பாதகம் இல்லாத முறையிலும், நியாயமான ஒரு விலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் இப்பொழுதுள்ள கொள்முதல் விலைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் உயர் ரக விளைச்சல் நெல்லை பயிர் செய்வதற்கு அரசாங்கம் விவசாயி களுக்குப் பல உதவிகள் அளித்து வருவதால், ஒரு ஏக்கராவிலிருந்து கிடைக்கும் விளைச்சல் கணிசமாக உயர்ந்துள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. ஆகவே இப்போதுள்ள கொள்முதல் விலையிலேயே, அதிக விளைச் சல் கிடைப்பதால் விவசாயிக்குக் கணிசமான லாபம் கிடைக்கும் என்பதும், இந்த லாபம் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குப் போதிய அளவு உற்சாகம் அளிக்கும் என்பதும் தெளிவு ஆகும்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 8]

விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குப் பலவித உதவிகளையும் சலுகைகளையும் அளிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. இந்த அடிப்படையில் திருந்திய விவசாயம் செய்வதற்குத் தேவையான சாதனங்கள் அனைத்தும் விவசாயிக்குக் கிடைக்கச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் பகீரதப் பிரயத்னங்கள் செய்துள்ளது. உரங்கள் விநியோக நிலைமை முந்தைய ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு மிகவும் திருப்திகரமாக உள்ளது. உரங்களைத் தவிர, உயர் ரக விளைச்சலுக்காக திருந்திய விதைகளையும், லாபமோ நட்பமோ இல்லாத அடிப்படையில் அரசாங்கம் விலை நிர்ணயித்து, விவசாயிகளுக்கு வழங்கி வருகிறது. விவசாயத்திற்குத் தேவையான மற்ற சாதனங்களும், துணைப் பொருள்களும், குறைவான விலைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய அரசாங்கம் முயற்சி செய்வது வருகிறது. இவை போன்ற சாதனங்களைத் தந்துதவ அரசாங்கம் முயற்சி செய்வதன் மூலம், விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் நன்மை, கொள்முதல் விலை உயர்வதனால் கிடைக்கக்கூடிய நன்மையை விட மிகக் கணிசமானது. விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்கு, விவசாயிக்கு எல்லா வித உதவிகளும் உற்சாகமும் அளிக்க, அரசாங்கம் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடனும் அக்கறை யுடனும் தொடர்ந்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளும். அதே சமயத்தில் குறைந்த விலைக்கு அரிசி கொள்வினை செய்வோருக்குக் கிடைக்கும்படி செய்வதிலும் மருந்தடிக்கு அக்கறை உண்டு. நாம் இப்போது பின் பற்றி வரும் முறை உற்பத்தியாளர்களுக்கு மட்டும் சாதகமான முறையாகவோ, கொள்வினை செய்வோருக்கு மட்டும் சாதகமான முறையாகவோ இல்லாமல், இரு சாரருக்கும் சாதகமான முறையாகவும் மொத்தத்தில் பொது மக்கள் நலனுக்கு உகந்த முறையாகவும் அமைந்துள்ளது. இந்த முறையைத் தீவிரமாக அரசாங்கம் தொடர்ந்து பின்பற்றும்.

அரிசியின் தரம்.

பொது விநியோக முறையின் கீழ் உணவு பங்கிட்டுக் கடைகளில் விநியோகிக்கப்படும் அரிசியின் தரம் உயர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் அரசாங்கத்திற்கு மிகுந்த கவலை உண்டு. இதற்காக தரக் கண்காணிப்பு நிறுவனம் சீரமைக்கப்பட்டுத் திறமையுடன் இயங்கி உள்ளது. தேர்ச்சி பெற்ற சோதனை நிபுணர்கள் 82 பேர் பல்வேறு இடங்களில் பணியாற்றுகிறார்கள். கிடங்குகளில் பணியாற்றும் சோதனை நிபுணர்கள், அங்கு சேமித்து வைத்துள்ள தானியங்களின் தரத்தை சோதனை செய்வதோடு, மருந்தடிக்கு அவற்றைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுள்ளனர். கொள்முதல் செய்த தானியங்களின் தரத்தை சோதனை செய்யும் நிறுவனம், கொள்முதல் செய்யும் நிறுவனத்திடமிருந்து தனித்திருந்து சுதந்திரமாகப் பணியாற்றுவதுதான் உசிதமானது. அரிசியின் தரத்தை காப்பதற்கும் உயர்த்துவதற்கும் அரசாங்கம் சாத்தியமான நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் ஆர்வத்துடன் மேற்கொள்ளும். அதே சமயத்தில் கொள்முதல் ஏஜென்டுகள், அரைவையாளர், மொத்த வியாபாரிகள், சில்லரை வியாபாரிகள் உட்பட பொது விநியோக முறையுடன் தொடர்பு கொண்ட அனைவரும் எல்லாக் கட்டங்களிலும் பொறுப்புடன் பணியாற்றி, தரத்தை காக்கப் பாடுபடுவது தங்களுக்கும், சமூகத்திற்கும், அரசாங்கத்திற்கும் ஆற்ற வேண்டிய கடமை என்பதை உணர்ந்து, சமூக விரோத செயல்களில் ஈடுபடாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தரத்தைப் பாதுகாக்கும் நிலைநாட்டவும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதில், அரசாங்கத்திற்கு இந்த அவை உறுப்பினர்களின் உறுதியான உதவியும், மேலான ஒத்துழைப்பும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

கோதுமை.

அரிசித் தேவையைக் குறைக்கும் பொருட்டும், அரிசி உணவையே உட்கொள்ளும் மக்கள் கோதுமையையும் சேர்த்து சத்துள்ள சீருணவை உட்கொள்ள உந்துமொருட்டும், இப்பொழுது கோதுமை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. சட்டபூர்வ பங்கீடு முறை அமலிலுள்ள பகுதிகளில் கோதுமை ரேஷன் அட்டை வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மற்ற மாவட்டங்களில் கோதுமை கிடைப்பதைப் பொறுத்து பொதுமக்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. ரேஷனில் கொடுக்க வேண்டிய கோதுமை கொடுப்பதற்கு

1968 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கும், குடும்ப காட்டுகள் வைத்திருப்போரின் தேவையை நிறைவு செய்வதற்கும், மொத்தமாகக் கொள்வினை செய்யும் நிறுவனங்களின் தேவையை நிறைவு செய்வதற்கும் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒரு மாதத்திற்கு 15,000 டன்கள் கோதுமை தேவைப்படுமென்று நாம் சென்ற சில ஆண்டுகளின் அனுபவத்திலிருந்து அறிந்துள்ளோம். கோதுமையை அதிகமாக உட்கொள்ளுவதற்குத் தூண்டுதலாக பொது மக்களிடையே அரசு சாங்கம் செய்துவந்த பிரசாரம் நல்ல பலனளிக்கும் கட்டத்திலுள்ளன. ஆனால் இந்த பிரச்சாரத்தின் பலனாக நல்ல பலன் ஏற்பட்டு, பெரு வாரியான மக்கள் கோதுமையை விரும்பிக் கேட்கும் நேரத்திலே, மத்திய அரசு நம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கும் கோதுமையின் அளவை மிகவும் குறைத்துவிட்டது வருந்தத்தக்கது. 1965-ம் ஆண்டில் 81,700 டன்கள் கோதுமையை மத்திய அரசு நம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கியிருந்தது. தேவை அதிகமாக இருந்ததை முன்னிட்டு 1966-ம் ஆண்டில் 1.46 லட்சம் டன்கள் கோதுமை வழங்கப்பட்டது. ஆனால் 1967-ம் ஆண்டில் 51,500 டன்கள் கோதுமைதான் இந்த மாநிலத்திற்கு மத்திய அரசினால் ஒதுக்கப்பட்டது. 1967-ம் ஆண்டில் நமக்கு ஒதுக்கப்பட்ட கோதுமையின் அளவு 1966-ம் ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட அளவில் ஏறக்குறைய மூன்றில் ஒரு பாகம்தான் 1965-ல் நமக்கு வழங்கப்பட்டதைவிடக் கூட குறைவாகும்.

மைதா, ரவை, ஆட்டா, கோதுமைத் தவிடு போன்ற கோதுமைப் பொருள்களைப் பொருத்தவரை தமிழகத்திற்குத் தேவைப்படும் அளவு மாதத்திற்கு 15,500 டன்கள் ஆகும். இப் பொருள்களின் ஒதுக்கீடுகூட மத்திய அரசினால் மிகக் கணிசமாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. 1965-ம் ஆண்டில் கோதுமைப் பொருள்கள் 1.1 லட்சம் டன்கள் நம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டன. 1966-ல் 1.72 லட்சம் டன்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. ஆனால் 1967-ம் ஆண்டில் நமக்கு ஒதுக்கப்பட்டது 1.1 லட்சம் டன்களுக்கும் குறைவாகும். இவ்வாறு தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் கோதுமைப் பண்புகளின் அளவு மிகவும் குறைக்கப்பட்டு விட்டதால், ரொட்டி, பிள்கட் உற்பத்தியாளர்களின் மைதா தேவைகளையும், தனிப்பட்டவர்களின் ரவை தேவையையும் நம்மால் போதிய அளவு நிறைவு செய்ய முடியவில்லை.

தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் கோதுமை, கோதுமைப் பொருள்கள், ஆகியவற்றின் அளவை உயர்த்தவேண்டுமென்று முதலமைச்சரும் நானும் பல முறை மத்திய உணவு அமைச்சரிடத்தில் வற்புறுத்தி எடுத்துச்சொல்லியுள்ளோம். பல முறை எடுத்துச்சொல்லியும் பலன் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. 1968-ம் ஆண்டில் முதல் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒதுக்கீட்டைப் பார்த்தால், இந்த ஆண்டிலும் இப் பொருள்களின் ஒதுக்கீடு கணிசமாக உயராதென்று தெரிகிறது. இதனால் நமக்கு மிகவும் சிக்கலான நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழகத்திற்கு வேண்டிய கோதுமையையும் கோதுமைப் பொருள்களையும் தரவதில் மத்திய அரசு இன்னும் தாராளமாக இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதில் இந்த அவையின் ஆதரவு எனக்குக் கிட்டுமென்று நம்புகிறேன்.

சர்க்கரை.

1966 ஏப்ரல் மாதம் முதற்கொண்டு 1967 மார்ச் வரை மத்திய அரசு தமிழகத்திற்கு மாதம் 16,100 டன்கள் சர்க்கரை ஒதுக்கி வந்தது. 1967 மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களில் இந்த ஒதுக்கீடு 11,500 டன்களாகக் குறைக்கப்பட்டது. 1967 மே மாதம் முதற்கொண்டு நவம்பர் வரையில் இந்த அளவு மேலும் குறைக்கப்பட்டு 9,600 டன்கள் ஒதுக்கப்பட்டன.

சர்க்கரை விறியோகத்தில் முன்பிருந்த கட்டுப்பாடுகளை ஒரு பகுதியளவில் நீக்கி, புதிய கொள்கை ஒன்றை மத்திய அரசு 1967 நவம்பர் மாதம் 23-ம் தேதி முதற்கொண்டு அமலில் கொண்டு வந்தது. இப் புதிய முறையின்படி 1967-68 பருவ காலத்தில் சர்க்கரை ஆலைகள் உற்பத்தி செய்யும் சர்க்கரையில் 60 சத விசிதம் லெலி முறையின்கீழ் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு, நிர்ணயிக்கப்பட்ட லெலி விலைக்குத் தனிப்பட்டவர்கள்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 8]

களுக்கு விற்கப்படும். எஞ்சிய 40 சத விசீதம் சர்க்கரையை, சர்க்கரை ஆலைகள் இந்தியாவில் எங்கு வேண்டுமென்றாலும், எந்த விலைக்கும் விற்கக்கொள்ளலாம். இவ்வாறு ஒரு பகுதியினதில் மட்டும் கட்டுப்பாடுகளை நீக்கும் மத்திய அரசின் கொள்கை “இரண்டும் கெட்டான்” கொள்கை என்று மத்திய அரசுக்கு நாம் எடுத்துச் சொன்னோம். ஆயினும் மத்திய அரசு தங்களையே கொள்கையை முடிவு செய்துவிட்டதால் அந்த முடிவை நாமும் அனுசரித்துச் செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது.

இந்தப் புதிய முறையின்படி லெவி திட்டத்தின்கீழ் மாதம் சுமார் 6,000 டன்கள் சர்க்கரை தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. தமிழகத்தில் சர்க்கரை ஆலைகள் மாதம் சுமார் 2,750 டன்கள் அளவில் சர்க்கரையை வெளிச் சந்தையில் விற்பனை செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. லெவி சர்க்கரை, வெளிச் சந்தை சர்க்கரை, இரண்டும் சேர்த்தால்கூட நமக்குக் கிடைக்கும் சர்க்கரை 1967 மார்ச் வரையில் தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டு வந்த 16,000 டன்கள் சர்க்கரையைவிட மிகமிகக் குறைவாயுள்ளது.

லெவி சர்க்கரை தனிப்பட்டவர்களுக்கு கிலோ கிராம் 1.75 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. மத்திய அரசின் திட்டத்தின்படி வெளிச் சந்தை சர்க்கரையை ஆலைகள் எங்கு வேண்டுமென்றாலும்—தமிழகத்திற்கு வெளியில் கூட—எந்த விலைக்கும் விற்கக்கொள்ளலாம். ஆனால் வெளிச் சந்தை சர்க்கரை முழுவதும் தமிழகத்திற்குள்ளேயே புழங்கவேண்டுமென்றும் நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்றும் நம் மாநில அரசு கருதியதால், இம் மாநிலத்திலுள்ள சர்க்கரை ஆலைகளின் பிரதிநிதிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி அவர்களுடன் ஒரு ஏற்பாட்டிற்கு வந்தது. இந்த ஏற்பாட்டின்படி, சர்க்கரை ஆலைகள் வெளிச் சந்தை சர்க்கரை முழுவதையும், அரசாங்கத்திற்கே, அரசாங்கம் குறிப்பிடும் நபர்களுக்கோ, குவிண்டாலுக்கு ரூபாய் 350-க்கு விற்கும். மொத்தமாகக் கொள்வினை செய்வோருக்குக் குவிண்டால் 350 ரூபாய் அளவில், அதாவது கிலோ கிராம் 3.65 விலையில் இது விநியோகிக்கப்படுகிறது. மொத்த விற்பனை செய்வோரின் தேவைகள் இந்த வெளிச் சந்தை சர்க்கரையிலிருந்து கிடைப்பதால், லெவி முறையின்கீழ் கிடைக்கும் சர்க்கரை தனிப்பட்டவர்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யப் பயன்படுகிறது. தமிழகத்தில், தமிழக அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளின் பலனாக வெளிச் சந்தை சர்க்கரையும், நியாயமான, நிலையான, விலைக்குக் கிடைக்க வழி பிறந்துள்ளது. வெளிச் சந்தை சர்க்கரை முழுவதும் வேறு இடங்களுக்குச் சென்றுவிடாமல் நம் மாநிலத்திலேயே கிடைப்பதற்கும், நியாயமான விலைக்கு விற்கப்படுவதற்கும், தமிழக அரசு துணிவிடனும், தீவிர முயற்சியுடனும், செய்த ஏற்பாட்டின் பலனாக வழி பிறந்துள்ளது. இந்த ஏற்பாடு முதலில் மூன்று மாத காலத்திற்குச் செய்யப்பட்டது. 1968 பிப்ரவரி மாதம் இந்த ஏற்பாடு முடிய இருந்தது. ஆலை உரிமையாளர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியதன் பலனாக மேலும் மூன்று மாதக் காலத்திற்கு நீடிக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மத்திய அரசினால் நம் மாநிலத்திற்கு மிகக் குறைவான அளவு சர்க்கரை ஒதுக்கப்படும் சூழ்நிலையிலேயே, இருப்பதை வைத்துக்கொண்டு ஓரளவு நிலைமையைச் சரிக்கட்ட மாநில அரசு தன்னால் இயன்றதனைத்தும் செய்து வருகின்றதை இந்த அவை பாராட்டுமென்று நம்புகிறேன்.

பயறு, பருப்பு வகைகள்.

உளுந்து, துவரை, கடலைப் பருப்பு ஆகியவற்றில் தமிழகம் பற்றாக்குறை மாநிலமாகவுள்ளது. இப் பல்வேறு பயறு வகைகளுக்கும் நாம் மற்ற உபரி மாநிலங்களைப் பெரிதும் நம்ப வேண்டியுள்ளது. 1967 மார்ச் மாதத்தில் இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்றபோது, துவரையும், துவரம் பருப்பும் மிகப் பெரும் அளவில் நம் கைவசம் இருந்தன. இவை அரசாங்கக் கணக்கிலே 1965-66-ம் ஆண்டில் வாங்கப்பட்டிருந்தன. நம்மிடமிருந்த பயறு வகைகளுக்கு வியாபாரிகளிடையே போதிய கிராக்கி இல்லாத காரணத்தால் 20 அல்லது 22 இலட்ச ரூபாய் நட்பம் நமக்கு ஏற்படுமென்று அஞ்சினோம். ஆயினும், வர்த்தக நிலவரத்தை உன்னிப்

1968 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பாகக் கவனித்து உரிய நடவடிக்கைகள் எடுத்ததன் பயனாகவும், கைவசமிருந்த பயறுகளைச் சரியான நேரத்திலே விநியோகிக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டதன் பயனாகவும், பயறுகளை நியாயமான விலைக்கு விற்ப்பு செய்து சமயத்தில் மொத்த நடட்டத்தைக் கணிசமாகக் குறைக்க முடிந்தது. வெளிச் சந்தை விலைக்குக் குறைவாகவே நம் கைவசம் இருந்த பயறுகளை விற்ப்பதால், வெளிச் சந்தையிலே மேலும் விலை ஏறுவதைத் தடுக்கவும் முடிந்தது.

பருப்பு வகைகளைப் பொறுத்த வரையில் சென்ற ஆண்டு நம் நிலைமை மிகவும் நெருக்கடியாக இருந்தது. சென்ற ஆண்டில், பருப்பு உற்பத்தி செய்யும் உபரி மாநிலங்கள், மற்ற மாநிலங்களுக்குப் பருப்பை எடுத்துச் செல்வதன் மீது கட்டுப்பாடுகள் விதித்தன. உபரி மாநிலங்களிடமிருந்து வாங்கி மற்ற மாநிலங்களுக்கு அரசாங்கப் பொறுப்பிலேயே பருப்பு வகைகளை வழங்கும் பொறுப்பை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டது. நம் மாநிலத்திற்கு அதிகமான அளவு பருப்பு வகைகள் வழங்கவேண்டுமென்று நாம் மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தி வந்துள்ளோம். இல்லாவிடில் உபரி மாநிலங்களிலிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்கு இப்பருப்பு வகைகள் ஏற்றுமதியாவதைத் தடுத்து விதிக்கப்பட்டிருந்த கட்டுப்பாடுகளை நீக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வந்தோம். இவ்விரண்டு கோரிக்கைகளும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆயினும், இந்த ஆண்டு பருப்பு வகைகளின் விளைச்சல் கணிசமாகப் பெருகியுள்ளதால் தமிழகச் சந்தைகளிலே இவற்றின் விலை இறங்குமுகமாயுள்ளது. இப்பருப்பு வகைகளுக்காக மற்ற மாநிலங்களையே நம்பியிருக்கும் நிலையை மாற்றி, நாமே தன்னிறைவு நிலையை எய்தும் பொருட்டு, நம் மாநிலத்தின் பயறு, பருப்பு வகைகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்க அரசாங்கம் தீவிர நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

விலைவாசிகளின் உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தவும், உணவுப் பண்டங்கள் போதிய அளவில் தளையின்றி கிடைக்கச் செய்யவும் தமிழக அரசு மேற்கொண்டுள்ள பல்வேறு நடவடிக்கைகளின் பயனாக நிலைமையில் கணிசமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. 1968-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் சென்னை நகரில் பாட்டாளி மக்கள் வாழ்க்கைச் செயலின் குறியீட்டு எண் 10 புள்ளிகள் குறைந்து, 705 ஆக வந்துள்ள செய்தி இப்பேரவையின் உறுப்பினருக்குப் பெருமகிழ்ச்சி தரும். உணவுப்பொருள் களைப் பொறுத்த குறியீடு 20 புள்ளிகள் குறைந்து 771-ஆக வந்தது. பருப்பு, காய்கறிகள், மிளகாய், புளி, தேங்காய் எண்ணெய், நல்லெண்ணெய், ஆகியவற்றின் விலை இறங்கியதே இந்தக் குறியீடு குறைந்ததற்குக் காரணம். உணவு முனையில் அரசாங்கம் பின்பற்றி வரும் துணிவான, தெளிவான, கொள்கை பலனளிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. இதன் பயனாகச் சமீப காலத்தில் முதன் முறையாக, வாழ்க்கைச் செலவு ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்கு உள்ளாகியுள்ளது. விலைவாசிகள் பிரச்சினைக்கு நிலையான, நீண்டகாலத் தீர்வு காண்பது, மத்திய அரசின் பொருளாதாரக்கொள்கைகளைப் பெரிதும் பொறுத்தாகும். ஆயினும் இப்பேரவையின் ஒத்துழைப்புடனும், பொதுமக்களின் பண்பு கலந்த ஆதரவுடனும், விலைவாசிகள் ஏற்றம் என்ற சிக்கலான சோதனைமிக்க பிரச்சினையில், நம் நடவடிக்கைக்கு உட்பட்ட குறுகிய அளவில், வெற்றிகான முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. அரசாங்கத்தின் ஆக்க நடவடிக்கைகளின் பயனாகப் பொருளாதார நிலைமை சீராகி வளமும் செழிப்பும் கொழித்து, இந்த வளர்ச்சியிலும், வாழ்விலும், சமூகத்திலே பல்வேறு பிரிவினரும் பல மட்டங்களில் உள்ளவரும் பங்கு பெற்றுப் பலனடையும் சமதர்ம நிலை சூதியிலே உருவாகும் என்ற இலட்சிய நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பில் கண்டுள்ள அம்சங்களுக்கு மேல், சில முக்கியமான அம்சங்களை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக உள்ள சாத்தன்களின் அளவுகளோடு தொடர்புகொண்ட வார்த்தைகளைச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மாநிலத்திலே புதிய அரசாங்கம் இந்தப் பொறுப்பை மேற்கொண்ட நேரத்திலே இருந்த இந்த மாநிலத்தினுடைய

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 8]

உணவு நிலையை இந்த மன்றமும், நாளும், மிக நன்றாக அறியும், அது சாதாரண நிலை அல்ல. இன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையின் காரணமாக இன்று இந்த அவையின் முன்னால் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் பெருமை நிரம்பிய சாதனையைக் கூறுவதற்கு வந்திருக்கிறோம் என்றால் நாம் எத்தகைய இடர்ப்பாடான நிலையிலிருந்து இந்த அளவிற்கு வந்திருக்கிறோம் என்பதைக் கடந்தகாலப் பின்னணியைக் கொண்டு பார்த்தால் சரியாக இருக்க முடியும். நாங்கள் பொறுப்பைக் கடந்த மார்ச் மாதம் 6-ம் தேதி ஏற்றுக்கொண்டோம். அந்த நிலையில் முன்பிருந்த அரசாங்கம் என்ன விட்டுப்போயிருந்தது என்று சொன்னால் 18,000 டன்கள் அரிசியைக் கடனாக வாங்கி வைத்துப் போனதைத்தான் காண முடிந்தது. பணத்திலே மாதிரம் கடன் வாங்கியது என்ற நிலையில்தான் இப்படி 18,000 டன்கள் அரிசியையும் கடன் வாங்கிய நிலையிலே வைத்திருந்தது. அவ்வாறு கடன்கார நிலையிலே ஆட்சிப்பொறுப்பை மேற்கொண்டு இன்று பெருமையுடனும், உற்சாகத்துடனும் கூறக்கூடிய அளவில் நிலைமை களை மாற்றியது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் கடன்கார சர்க்காராக இல்லாமல், கடன் வாங்கிய 18,000 டன்களையும் கொடுக்கும் வகையில் அதையும் சேர்த்து 50,000 டன்கள் என்ற அளவில் நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். நான் இதை எடுத்துக்காட்டிச் சொல்லுவது யாரையும் குறைசூறுவதற்காகவோ அல்லது எங்களுக்கு எங்கள் கடன்களோ லாபம் தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவோ அல்ல. இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பை மேற்கொண்ட அந்தச் சூழ்நிலையிலிருந்து எந்த நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறோம் என்பதை நாம் விரைவில் மறந்து விடுவதால்தான் நான் இதை விளக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றேனே தவிர எங்களுக்குப் பெருமை வந்துவிடும் என்பதால் அல்ல. அப்படிச் சொல்லித்தான் நாங்கள் பெருமைமையச் சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு கட்டத்திலே நாங்கள் இல்லை. தமிழ் நாட்டிலே நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட நேரத்தில், 18,000 டன் அரிசியை கேரள மாநிலத்திற்குக் கடனாகக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தோம். இந்த மாநிலத்தினுடைய மிக அதிகியாவசியமான, தேவையான உணவுப்பொருள்களை விநியோகிக்க வேண்டிய ஒரு பொறுப்பை ஏற்றபொழுது, புஞ்சு மாநிலமானக் கேரள மாநிலத்திற்கு 18,000 டன் அரிசி கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலையிலிருந்தோம். அவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியாக ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து வாங்கிய அரிசியைத் தேர்தலுக்கு 10 நாட்கள், 20 நாட்களுக்கு முன்னால் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை இப்பொழுது மாற்றி நல்ல முறையிலே வளர்த்திருக்கிறோம் என்று நான் இன்றைக்கு மிகுந்த பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இக்கடான நிலையிலிருந்தபொழுது, கேரளக் மாநிலத்திற்கு கள்ளக் கடத்தல் வேறுபல காரியங்கள் எல்லாம் நடந்து நல்ல வகையிலே தெளிவில்லாத முறையிலே நம் மாநிலம் இருந்தது. இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட 24 மணி நேரத்திற்குள்ளாகவே கேரள மாநிலத்திற்குக் கள்ளக் கடத்தல் மூலமாக அரிசி போவதைத் தடுத்து, கட்டுக்கோப்பை, கண்காணிப்பை அதிகப்படுத்தியது.

அடுத்து, கொள்முதலைப்பற்றி பலவாறாகச் சொல்லப்பட்ட போதிலும், தெளிவாகவும், திட்டவாட்டமாகவும், கொள்முதலை விவசாயிகள் ஆதரிக்கிறார்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுத்தான் அந்த திட்டத்தை நாங்கள் நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றியதன் விளைவாக 8½ லட்சம் டன்களைக் கடந்த ஆண்டு கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது சாதாரண ஒரு காரியம் அல்ல. ஜனவரி மாதம், பிப்ரவரி மாதங்களில் கொள்முதல் நிகழ்ந்தாலும், அரிசியல் காரணங்களுக்காக விலையாய் மக்களுக்குக் கஷ்டம்

1968 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இருந்ததைப்போலவும் அவர்கள் பல இன்னல்களை அனுபவிக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்ட ஒரு இக்கட்டான நேரத்திலே, நெருக்கடியான நேரத்திலே இந்த மாநிலத்திலே சென்னையிலும் கோவையிலும் சட்டபூர்வமான ரேஷன் இருந்த நேரத்திலே, அவர்களுக்கு ரேஷன் கொடுப்பதற்குமட்டும் குடுமபக் கார்டு முறையிலே ஏறத்தாழ ஒரு கோடியே 26 இலட்சம் பேர்களுக்கு உணவுப் பங்கீடு வழங்கவேண்டிய முக்கியமான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட நேரத்தில், இந்த காரியங்களுக்காகக் கொள்முதல் திட்டத்தில் ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதலை இந்த அரசாங்கம் புகுத்தி 8½ இலட்சம் டன் களை டிசம்பர் மாதத்திற்குள்ளாகக் கொள்முதல் செய்திருக்கிறது என்பதை இந்த மா மன்றத்திலே அறிவிக்கையிலே அதை இம்மன்றம் வரவேற்கும் என்பதிலே கொஞ்சம் கூட எனக்குச் சந்தேகம் கிடையாது. இதை கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மன்ற உறுப்பினர்களும் பாராட்டக் கூடும். ஆனால், முன்னாலே இருந்த கொள்முதலுக்கும் இன்றைய திறமையான அரசாங்கத் திட்டத்தின் கொள்முதலுக்கும் பெரிய வேறுபாடு இருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றம் ஏற்கனவே நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது. ஒரு ஏக்கரும் ஒரு ஏக்கருக்கும் குறைவாக இருக்கிற நில உரிமையாளர்களுக்கு இந்தக் கொள்முதல் திட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய திட்டத்திலே மிக முக்கியமான அம்சமாகும். ஒரு ஏக்கருக்கு மேலே 10 ஏக்கருக்குள்ளாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து “ஸ்லாப்” முறையிலே, அதாவது “கிரேட் லெலி” முறையிலே கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. ஆக இந்த முறையில் ஒரு ஏக்கருக்கு மேலே பத்து ஏக்கருக்கு உள்ளாக இருப்பவர்களுக்கு “கிரேட் லெலி” முறை இருக்கிறது—ஸ்லாப் லிஸ்டம். 10 ஏக்கருக்கு மேலே இருக்கிறவர்களுக்கு “மார்க்கெடபிள் சர்ப்ஸ்” என்ற விதிமுறையை ஏற்றுக்கொண்டு நாம் கொள்முதல் செய்கின்ற அளவில் 8½ லட்சம் டன்னைக் கொள்முதல் செய்தோம் என்பதை நான் பெருமிதத்தோடு சொல்ல முடியாது என்று நான் சொல்வதை ஏற்கனவே இந்த மன்றம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

அது மட்டும் அல்ல. இந்தக் கொள்முதலின் காரணமாக விவசாயிகள் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் நேரிடுகின்றன, என்றெல்லாம் தவறான, என்னென்ன மாதிரியான பிரசாரங்கள் செய்யப்பட்டபோதிலும் தமிழ்நாட்டினுடைய விவசாய மக்கள், கழகத்தினுடைய கொள்கையைப் பார்த்து, அது நல்ல கொள்கை என்ற அளவில் 8½ இலட்சம் டன் அரிசி அளவு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில் உற்பத்தியையும் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். 1966 அக்டோபர் 1-ஆம் தேதியிலிருந்து டிசம்பர் 31-ஆம் தேதிவரை முந்திய அரசு 6 இலட்சம் டன்தான் கொள்முதல் செய்தது. ஆனால் இந்த அரசு ஒரு போக நிலங்களை இருபோக நிலங்களாக மாற்றியதன் விளைவாகவும் தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒரு விவசாயப் புரட்சி ஏற்பட்டதன் விளைவாகவும் தஞ்சை மாவட்டத்திலே 2 இலட்சம் டன் கொள்முதல் செய்தோம். குறுவையைமட்டும் 2½ இலட்சம் டன் கொள்முதல் செய்தோம். அந்த முறையிலே பெருமைப்படக்கூடிய வகையிலே நல்ல நிலையை அடைந்திருக்கிறோம்.

இந்த சம்பா கொள்முதலைப் பொறுத்தவரை, கடந்த பிப்ரவரி மாதம் 2-ஆம் தேதியன்று திருச்சிராப்பள்ளியில் முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமை தாங்கிய கலெக்டர்கள் மகாநாட்டில், ஜனவரி 1-ஆம் தேதியிலிருந்து மே 31-ஆம் தேதி முடிய, 5 இலட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு இலக்கை நிர்ணயித்தோம். இன்றைக்குத் தேதி 8 தான் ஆகிறது. இன்றைக்குச் சொல்கிறார்களே, கொள்முதல் விலையைக் கூட்டவில்லை, ஆகவே விவசாயிகள் கொள்முதல் விலையைக் கூட்ட ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள், அவர்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 8]

களுக்குக் கொடுக்கிற விலை அநியாயமாக இருக்கிறது, எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் ஏறி விட்டது, ஆனால் கொள்முதல் விலையைமட்டும் கூட்டிக் கொடுக்க வில்லை என்று சொல்வதற்கு நேர்மாறாக இந்த 5-ம் தேதிவரை மொத்தமாக நிர்ணயித்த 5 இலட்சம் டன்களிலே 2,73,011 டன் கொள்முதல் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு இந்த மன்றத் திற்குக் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுகூட இப்பொழுது அறுவடை 15 நாட்கள் பிந்தி வருகிறது. இன்னும் 15 நாட்களுக்குக் கணக்கு சேர்த்து எடுக்கவேண்டும், அப்பொழுதுதான் சரியான நிலைமை தெரியும். ஆனால் இதேபோல் கடந்த ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதல் பிப்ரவரி மாதம்வரை கடந்த அரசாங்கம் 1,76,000 டன்கள்தான் கொள்முதல் செய்தது. இந்த 2 மாதங்களிலே பலவிதமான சிக்கல்கள் இருந்தும் கூட மிகவும் கஷ்டமான நிலை இருந்தும் கூட, பெரும் எதிர்ப்பு இருந்தும் கூட இந்த வருஷம் ஒரு இலட்சம் டன்களை அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்திருக்கிறது. மே மாதம் 30-ஆம் தேதிக்குள் 2,75,000 டன்களைக் கொள்முதல் செய்துவிடும் என்பதை நல்ல முறையிலே இந்த மாமன்றம் வரவேற்கும் என்பதிலே கொஞ்சம்கூடச் சந்தேகம் இல்லை. இந்தக் காரியத்தைத் தமிழ் நாட்டு விவசாயிகள், குறிப்பாகப் பெருவாரியானவர்கள் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியோடு இதை வரவேற்கிறார்கள் என்பதற்கு 4, 5 மாவட்டங்களில் ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களிலே எவ்வளவு கொள்முதல் ஆனது என்பதையும், முந்தைய சர்க்கார் இருந்தபொழுது எவ்வளவு கொள்முதல் ஆனது என்பதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் கொள்முதலின் காரணமாக யாருக்கும் இடைஞ்சல் இல்லாத வகையில் இதைச் செய்திருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாங்கள் வேண்டுமென்ற குறை சொல்லவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை—முந்திய சர்க்காரின் பேரில், “கொள்முதலிலே சில பேருக்கு இணக்கமாக இருந்துவிட்டார்கள், சில மிராசதாரர்களுக்கு அனுசரணையாக இருந்து விட்டார்கள்” என்ற குற்றச்சாட்டை நாங்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தபொழுது சொன்னோம். அது தவறான நோக்கத்தோடு அல்ல என்பதை இந்த கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவரம் காட்டும். கடந்த ஆண்டு செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களில் கொள்முதல் செய்தது 2,127 டன். இந்த ஆண்டு இந்த அரசு ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களில் கொள்முதல் செய்தது 23,007 டன். கடந்த ஆண்டு வடாற்காடு மாவட்டத்திலே இந்த இரண்டு மாதங்களிலே கொள்முதல் செய்தது 15,000 டன். இந்த ஆண்டு இந்த இரண்டு மாதங்களிலே கொள்முதல் செய்தது 51,000 டன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே, கடந்த ஆண்டு இந்த இரண்டு மாதங்களிலே கொள்முதல் செய்தது 1,19,000 டன். இந்த ஆண்டு இந்த இரண்டு மாதங்களிலே கொள்முதல் செய்தது 1,50,000 டன். கோவை மாவட்டத்திலே கடந்த ஆண்டு இந்த இரண்டு மாதங்களிலே கொள்முதல் செய்தது 2,251 டன். இந்த ஆண்டு இந்த இரண்டு மாதங்களிலே கொள்முதல் செய்தது 7,476 டன். தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே கடந்த ஆண்டு இந்த இரண்டு மாதங்களில் கொள்முதல் செய்தது 9,356 டன். இந்த ஆண்டு இந்த இரண்டு மாதங்களிலே கொள்முதல் செய்தது 18,185 டன். இதனை நான் படித்துக் காண்பிப்பதற்குக் காரணம் விவசாய மக்களிடத்திலே அவ்வளவு உற்சாகம் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : சென்ற ஆண்டு குறைந்த கொள்முதலுக்குக் காரணம் கொள்முதல் காலத்திலே தென்னாற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே புயல் ஏற்பட்டதும், மழை இல்லாததனாலும் சரியான விளைச்சல் இல்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவாரா ?

1968 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது சரியானதல்ல. அதற்குப் பிறகு தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் கொள்முதல் செய்யப்பட்டதற்கான கணக்கு விவரங்கள் என்னிடத்திலே இருக்கின்றன. புயல் ஏற்பட்டது திண்டிவனத்தில், ஆனால் கொள்முதல் செய்தது சிதம்பரத்தில்.

ப்ரொக்யூர்மெண்டு சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களையும் இங்கே விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய சுதந்திரா கட்சி கண்டிரோலே கூடாது, ப்ரொக்யூர்மெண்டே செய்யக்கூடாது என்று சொல்லுகிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு பாலசுப்பிரமணியன், மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்களுடைய கட்சி இதுகூட போதாது, இன்னம்கூட ப்ரொக்யூர்மெண்டு பண்ணவேண்டும், அது மட்டுமல்ல, 3 ஏக்கரவாக்குக் குறைவாக வைத்திருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறது. அது அவர்களுடைய கட்சி. அதிலே ஒன்றை மட்டும் நான் விளக்கச் சொல்லவேண்டும். கண்டிரோல்கள் இருக்கவேண்டும் என்பது இந்தக் கட்சியினுடைய, இந்த அரசாங்கத்தினுடைய ஆசை அல்ல. கண்டிரோல்கள் இருக்கக்கூடாது, எல்லோருக்கும் நியாயமான விலையில் நியாயமான தருணத்தில் நல்ல வகையில் உணவு தானியங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும், எந்த மாதிரியான கட்டுப்பாடும் கூடவே கூடாது என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை. அந்த நண்ட, நெடிய லட்சியத்தை, கொள்கையை எவ்வளவு விரைவாக அமலுக்குக் கொண்டு வர முடியுமோ, எவ்வளவு சீக்கிரமாக கொண்டு வரமுடியுமோ, அதில் இந்த அரசுக்கு உள்ள அக்கறை, ஆசை கனம் உறுப்பினர்கள் யாருக்கும் இருக்கிற ஆசையைவிடக் கொஞ்சம் கூட குறைவானது அல்ல. ஆனால், இன்னும் ரொம்ப நாட்களுக்கு நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நிலைமைகள் உருவாகி விட்டனவா என்பது நிலைமைகளைப் பரிசீலிக்கின்ற நேரத்தில், சந்தேகத் திற்குரியதாக இருக்கிறது.

(திரு. பெ. மலேச்சாமி தலைமை.)

திரும்பத் திரும்பத் சொல்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் உபரி மாநிலமும் அல்ல, பற்றாக்குறை மாநிலமும் அல்ல. ஒழுங்காக மழை பெய்தால் உபரி மாநிதி இருக்கும், தூரத்துப் பச்சை கண்ணிற்குக் குளிர்ச்சி என்பதுபோல இருக்கும். எங்காவது தகராறு ஏற்பட்டால், கனம் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும், வரிவசூல் நிலைமைகளுக்குக் கொண்டு வந்து விட்டுவிடும். இப்படிப்பட்ட இடர்ப்பாடுகள் உள்ள ஒரு மாநிலம் என்பது மட்டுமல்லாமல், இந்த மாநிலத்தில் சில பிரத்தியேகமான கடமைகள் இருக்கின்றன. இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலே நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதுபோல், இந்த மாநிலத்திலுள்ள அரிசிப் பங்கீட்டுமுறை ஏறக்குறைய இந்த மாநிலத்து மக்கள் தொகையில் பாதி மக்கள்வரை தொடுகிறது. கோவை நகரம், அதற்குப் பக்கத்திலுள்ள புறநகரம், சென்னை நகரம் இந்த இடங்களில் இருக்கிற, ஸ்டாச்சுடரி ரேஷன் எரியாவில் இருக்கிற மக்கள் தொகையைப் பார்த்தால், இங்கே 25 லட்சம் மக்கள், கோவையில் 7 லட்சம் மக்கள், மற்றும் புறநகர்ப்பகுதியிலே இருக்கிற மக்களையெல்லாம் சேர்த்தால், 42 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். இதுமட்டுமல்லாமல், குடும்பக் காட்டு மூலம் உணவு விநியோகம் செய்யும் மக்கள் தொகை ஒரு கோடி 26 லட்சம். நாம் உணவு தானியம் கொடுப்பது கொஞ்ச அளவாகக் கூட இருக்கலாம். இந்தக் குடும்பக் காட்டுமூலம் விநியோகப்பதை பெரிய பேராசை பிடித்த வணிகர்கள், வர்த்தக சூதாடிகள், பதுக்கல் காரர்கள் ஆகியோர்களிடம் இந்த அடிப்படை அவசியமான உணவை வழங்குகிற துறையை இந்த அரசாங்கம் ஒப்படைத்துவிட முடியாது. அரசாங்கத்திற்குத் தார்மிகக் கடமைஇருக்கிற காரணத்தினால் இந்தப் பொறுப்பை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. 1½ கோடி

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 8]

மக்களுக்கு உணவு விநியோகிக்கக்கூடிய பொறுப்பை கள்ளச் சந்தைக் காரர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட முடியாது. இது மக்களின் அடிப்படை பிரச்சினையாக இருப்பதால் அரசாங்கம் இதை மிகப்புனிதமான தேவையாகக் கருதி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கடமையிலிருந்து அரசாங்கம் நழுவிவிட முடியாது என்னுடைய நண்பர் பாக்டர் ஹாண்டே அவர்களின் சந்தோஷத்திற்காகவோ அல்லது நம்முடைய மாபெரும் தலைவர் பெருமதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் சந்தோஷப்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காகவோ, இப்போது இங்கே இருந்தால் அவர் கூட அப்படிச் செய்ய யோசிப்பார் என்று நான் பல முறை கூறியிருக்கிறேன். இப்பொழுதிருக்கிற நிலை இதுதான். இந்த மாநிலத்திலுள்ள 3½ கோடிப் பேர்களுக்கு அடிப்படை தேவையான உணவை அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யாவிட்டால், அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய மிக அடிப்படைக் கடமையிலிருந்து நழுவி விடுவதாகும். ஆனால், இந்தக் கட்டுப்பாடுகள், கண்டிசன்கள் முறைகள் நீடிக்கப்படவேண்டியதில்லை, தேவையில்லை என்று இந்த அரசாங்கம் கருதினால், மேலும் ஒரு விஷயம் இந்த அரசாங்கம் அவற்றை நீடிக்காது. இன்னும் அப்படிப்பட்ட நிலைமை வராத காரணத்தினால் தான் அவை நீடிக்கப்படுகின்றன. அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு வசதியுள்ளவர்கள், வாய்ப்புள்ளவர்கள் வணிகச் சந்தையில் உணவுப் பொருள்களை வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு அதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது, வசதி இருக்கிறது. ஆனால், ஏழை மக்கள், சாதாரண மக்கள் அந்த அடிப்படைத் தேவையைக்கூட பெறமுடியாமல் இருக்கிற காரணத்தினால்தான் இன்றைக்கு இந்தக் காரியங்களெல்லாம் செய்யப்படவேண்டியிருக்கிறது.

அதே மாதிரித்தான் இன்னொரு கருத்தும் சொல்லப்பட்டது. நம்முடைய சங்கரய்யா அவர்கள் அன்றைக்கு வற்புறுத்தினார்கள், பல விவாதங்களில் வற்புறுத்துகிறார்கள். 3 ஏக்கருக்கும் குறைவாக நிலம் உள்ளவர்களுக்கு விதிலிலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் பல முறை இந்த மன்றத்தில் விளக்கியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் விளக்க விரும்புகிறேன். மூன்று ஏக்கர் வரையிலும் நாம் விதிலிலக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், இந்த மாநிலத்தில் நெல் பயிராகிற மொத்தப் பரப்பளவிலே மூன்றில் ஒரு பகுதி நிலத்திற்கு நாம் விதி விலக்குக் கொடுத்தவர்கள் ஆகிவிடுவோம். ஒரு ஏக்கராவுக்குக்கீழே இருக்கும் மொத்த லாண்டு ஹோல்டிங்ஸ் 13,61,413. ஒரு ஏக்கரும், ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாகவும் உள்ளவைகளின் நிலப்பரப்பு 8,59,317. அதே மாதிரி ஒரு ஏக்கரிலிருந்து இரண்டு ஏக்கர் வரை 5,44,760 லாண்டு ஹோல்டிங்ஸ். அதனுடைய ஏக்கரா 7,46,660. அது மாதிரி இரண்டு ஏக்கராவுக்கும் மூன்று ஏக்கராவுக்கும் இடையிலே உள்ள லாண்டு ஹோல்டிங்ஸ் 2,94,208. அதிலே வரும் நிலப்பரப்பு 6,59,927 ஏக்கர். மொத்தமாகக் கணக்குப் போட்டால் 22,55,494 ஏக்கரா மூன்று ஏக்கராவுக்கு உள்ளே வந்து விடுகிறது. மொத்தம் நிலம், பயிராகிற நிலம் 63,00,476 ஏக்கர். இப்பொழுதே நாம் விலக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் கூட்டிக் கொடுப்பது என்றால், மூன்றில் ஒரு பகுதி நெல் பயிர் இடத்தை விலக்கிவிட்டு, பூரொக்யூர்மெண்டு செய்ய முடியுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். (குறுக்கீடு) 10 ஏக்கரா என்கிறார்கள். இங்கு ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதுதான் பிரத்தியட்ச நிலை. என் சொந்தக் கருத்து, இன்றைக்குக் கேரளத்தில் செய்கிறார்கள் என்றால், அங்கு செய்கிறார்கள். அதை நான் மேல் சபையிலேகூடச் சொன்னேன். ஸ்லோகன் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 5 ஏக்கராவை விட்டுவிட்டிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள நில அமைப்பு வேறு. நம்முடைய மாநிலத்தில் இவ்வளவு கொள்முதல் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இவ்வளவு கொள்முதல் செய்யாமல் எப்படி 1½ கோடி மக்களுக்குச் சாப்பாடு போடமுடியும்? அப்படியானால் [கம்யூனிஸ்டு நண்டர்கள் 1½ கோடி மக்களுக்கு உணவு விநியோகம் செய்யவேண்டாம் என்கிறார்களா, அது சரியான கொள்கை என்று கருதுகிறார்களா? ரூ. 66 கொடுக்கிறார்கள். கேரளத்தில் எவ்வளவு பேர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள்?

1968 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

நமக்குத் தெரியாதா கொடுப்பது? அது ரொம்ப தவறான ஒன்றாகும். அதை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அது முற்போக்கானது கூட அல்ல. 5 ஏக்கராவுக்கும் குறைவாக வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் என்றால், எல்லோரும் மிராசதாரர்கள், நிலப் பிரபுக்கள், ஏழை, எளியவர்கள் என்ற நிலை இல்லை. வேறு ஒரு மாநிலத்தினுடைய நிலைமையை இங்கே இழுப்பதற்கு வருத்தப்படுகிறேன். நான் திரு. நம்பூதிரிபாட் அவர்களிடத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறேன் அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள், கேட்பதில்லை. 50,000 டன் கொள்முதல் செய்வதற்கு, 5 ஏக்கராவரை விட்டுவிட்டு, அந்த ஊரில் முதலாளிகளை நிலப்பிரபுக்களை விட்டுவிட்டு, ரூ. 66, 67 என்று அக்ரிடல்சரஸ் பிரைஸ் கமிஷன் சிபார்சுக்கு விரோதமாக, இந்திய அரசின் சிபார்சுக்கு விரோதமாகச் செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கு நான் பதில் சொல்லவில்லை. நம்முடைய பிரதான எதிர்க்கட்சிக்குப் பதில் சொல்கிறேன். அது இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏற்புடையதல்ல. இவ்வளவு பேர்களுக்கு நாம் உணவு விநியோகம் செய்வதற்காக இந்தக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. நாங்களும் ஆய்ந்து கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்களுக்கு ஆசை இல்லையா இரண்டு ஏக்கரா, மூன்று ஏக்கரா நிலம் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று? அப்படி விலக்குச் செய்வதிலே மட்டும் அவர்களுக்கு அனுசூலம் இல்லை. அதற்காக நாம் வேறு காரியங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். கொள்முதலிலிருந்து விலக்குக் கொடுப்பது, கொள்முதல் விலையைக் கூட்டிக் கொடுப்பதால் மட்டும், விவசாயிகளுக்கு அனுசூலம் கிடைத்துவிடும் என்று இந்த அரசாங்கம் ஒரு நாளும் கருதவில்லை. ஆனால் அந்த நிலையை விளக்கவே புள்ளிவிவரங்கள் சொன்னேன். மான்டூமிசு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தினரும், எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் கூட ம. ப. 10:30 சொன்னார்கள், ஐந்து ஏக்கருக்குக் கீழே கொடுக்கலாம் என்று. நாங்களும் கொடுக்கலாம் என்றுதான் எதிர் கட்சியிலிருந்து போது சொல்லிக் கொண்டிருந்தோம். (ஆரவாரம்) இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும் ஒரு ஏக்கருக்கு விதிவிலக்குகூட அன்றைக்கு அவர்களால் செய்ய முடியவில்லை. அரசாங்க நிர்வாகத்தை நடத்தும்போது, எல்லோருக்கும்தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஒரு கோடியே இருபத்தாறு லட்சம் பேர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். 42 லட்சம் பேர்களுக்கு ஸ்டாப்டரி ரேஷன் கொடுக்க வேண்டும். அதையும் ஒரு பக்கத்தில் பார்க்க வேண்டும். ஊரிலே இருக்கிற காரியங்கள் அவ்வளவையும் செய்ய வேண்டும் என்றால் எப்படி? எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் பொறுப்பாகச் சொல்ல வேண்டும். பேச்சுக்கு ருசிகரமாக இருக்கமேதவிர, ஆட்சி பீடத்தில் இருப்பவர்கள் யோசித்துத்தான் பார்க்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்களுக்குச் சொல்லுவேன். நானும் இதைப்பற்றி அவர்கள் தலைவர் திரு. ராமமூர்த்தியிடம் விவாதித்து இருக்கிறேன். சொல்வது தப்பு, செய்ய முடியாது என்று எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன், பேசுவதற்கு உற்சாகமாக இருக்கிறது, ருசியாக இருக்கிறது.

இன்னொரு அம்சம் விலையைப் பொறுத்தது. அதைப்பற்றிப் பேசுவதை மிக முக்கியமான, ஒரு ஸ்பெஷல், தனிச் சிறப்பாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள். ப்ரொக்யூர்மெண்ட் பரஸ்ப்பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். அதை அவர்கள் ஒரு முக்கியமான, "தீம்" என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்களே, அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி எனக்கொன்றும் பாதகமில்லை, பங்காளிச் சண்டை இல்லை. ஆனால், இந்த மாநிலத்தில் இன்றைக்கு நாம் ரூ. 43, 45, 48 என்று கொடுக்கிறோம். இந்த விலை "அக்ரிடல்சரஸ் பிரைஸ் கமிஷன்" திரு. ஜகஜீவன் ராம், இத்தியா சர்க்கார் எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்ட விலை. நாங்களே செய்தோம் என்று கர்வமாகச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கவில்லை. ஒன்றைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். திட்ட வட்டமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன், இந்த அரசின் சார்பில். இந்த அரசு நியாயமான விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறது. (திரு. கருத்திருமன் : அக்ரிரமான விலை. அரசியலுக்காக அப்படிச்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 8]

சொல்லலாம். இதன் அடிப்படையை விளக்கக் கடைமப்பட்டிருக்கிறேன். இது நியாயமான விலை என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் மட்டும் சொல்லவில்லை. முன்னால் ரூ. 39 லிருந்து, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஏறி, இப்பொழுது 45 வரை வந்திருக்கிறது. அப்பொழுது, காங்கிரஸ் அரசாங்கம் போனஸ் என்று ரூ. 3 அதிகமாகக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது அதையும் சேர்த்து, கொஞ்சம் அதிகமாகக் கொடுக்கிறது. இது நியாயமான விலை என்று நிபுணர்கள் சேர்ந்து முடிவு செய்தார்கள். இதையே இந்திய அரசாங்கமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆந்திராவிலே அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் ஆந்திராவிற்குப் போனேன், செலவழித்துக் கொண்டு—அரசாங்கச் செலவுதான். கனம் பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்களையும், உணவு அமைச்சர் திரு. ராஜு அவர்களையும் கேட்டேன், “ஐயா, இம்மாதிரி பண்ணுகிறீர்களாமே” என்று; ஆம் என்றால் நாம் அதைக் கொடுப்பதற்காக இல்லை, அது உண்மையா என்று பார்க்க. அப்படி நான் கேட்ட நேரத்தில், அவர்கள் சொன்னார்கள், அது தவறானது. அக்கிரகல்சரல் பரைஸ் கமிஷனும், இந்திய அரசாங்கமும் என்ன கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார்களோ அதைக் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். ஆந்திராவிற்கு எது நியாய விலை என்று அவர்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறார்களோ அதைக் கொடுக்கிறோம் என்றார்கள். அதை நான் நிரூபிக்க, முடியும். இந்த மாமன்றத்திலே பொறுப்புணர்ச்சியோடு சொல்லுகிறேன். ஆந்திராவில் திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டியைக் கேட்டேன். திரு. ராஜு அவர்களும் கூட இருந்தார்கள். உணவுத்துறை செயலாளர் திரு. திரவியமும் இருந்தார்கள். கட்டைச்சம்பாவிருந்த ரூ. 45 இம்மாதிரி ரகம் வாரியாக நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அந்த ரக நெல்லுக்கு அதே விலைதான். (திரு. கருத்திருமன் குறுக்கீடு) ஆமாம், அவர்களுக்கு அவசியம் ஏற்படவில்லை. ஆந்திரா நெல்லை வாங்கவேண்டிய நிலை இல்லை.

திரு. பி. வி. கருத்திருமன் : திரு. வி. பி. ராஜு அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. நானும் பொறுப்புடன் தான் சொல்லுகிறேன். எனக்கும் ராஜுவும் பிரம்மானந்த ரெட்டியும் நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளவர்கள்தான், எனக்கும் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்களுக்கு நேரம் இருக்கிறது. பேசலாம். ஆனால் நாங்கள் செய்வது மக்களுடைய நலனைக் கருதிச் செய்கிறோம். மக்கள் நலனுக்கு உகந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்று செய்கிறோம், விருப்பு வெறுப்புபற்றி கொஞ்சங்கூடக் கவலை இல்லை. கொஞ்சம் பொருமையோடு இருந்தால் சொல்லுவேன். அங்கே குபர் ஃபைன் என்று ஒரு அரிசியிருக்கிறது.

திரு. பி. வி. கருத்திருமன் : அது எனக்கும் தெரியும். குபர் ஃபைன் அரிசிக்கு ரூ. 70, மீடியம் ஃபைன் அரிசிக்கு ரூ. 68 இன்னும் மீடியம் கோரல் என்கிற அரிசிக்கு ரூ. 56. அதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அந்தமாதிரி ஃபைன் அரிசி இந்தச் சர்க்காருக்குக் கிடையவே கிடையாது.

திரு. பி. வி. கருத்திருமன் : அம்மாதிரி விவசாயிகளை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் அந்த வார்த்தையை விட்டோ பண்ணவேண்டும். (மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பரவாயில்லை.) இந்த விவகாரத்தில் பேச அவருக்குச் சதந்தரம் என்னதற்கு உண்டு. இந்த அரசாங்கம் பதவியில் இருக்கிற வரையில் உண்டு. சொல்லட்டும். என்னுடைய அடிப்படைக் கருத்தை மன்றத்திற்கு விளக்கினேன். ஆகவே, கட்டைச்சம்பாவிருந்த ரூ. 45 கொடுக்கிறோம். இப்பொழுதும் கூட, உயர்ந்த ரக நெல்லுக்கு ரூ. 48 கொடுக்கிறோம். ஆனால் ரூ. 56 கொடுக்கிறார்கள் என்பது சரியானதல்ல.

1968 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

எனக்குத் தகவல் தெரிந்த வரையில், நான் திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டியிடம் அறிந்தவரையில் அப்படியில்லை. அவர்களுக்கு பிரம்மா னந்த ரெட்டியும், ஜகஜ்ஜீவன்ராமும் சொந்தக்காரர்கள், அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள், தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆனால் நான் சொல்வதெல்லாம் இந்த விலை கட்டுப்படியாகும் விலை. விவசாயிகளுக்கு வேறு சிரமங்கள் இருக்கலாம். உற்பத்திச் செலவுகள் அதிகரித்துத்தான் இருக்கின்றன. அதை நாங்கள் மறுக்க மாட்டோம். விவசாயக் கூலி அதிகரித்திருக்கிறது. அதுவும் உண்மைதான். ஆனால் வேறு வகையில் ஈடுகட்டுவதற்கு திட்டம் வைத்திருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். மொத்த கொள் முதலா செய்கிறோம்? அப்படி ஒரு தவறான எண்ணம் மக்களிடையே பரப்பப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு கொள்முதல் செய்கிறோம்? மொத்தம் 40 லட்சம் டன் இருக்கிறது என்றால் அதில் 8 லட்சம் டன் தான் அதாவது 20 சத வீதம் தான், கொள்முதல் செய்கிறோம். மிச்ச நெல் எல்லாம் அவர்களே வைத்துக் கொள்கிறார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பெரிய விவசாயி; அவர்கள் அந்த மிச்ச நெல்லை அதே விலைக்கா கொடுக்கிறார்கள்? நாங்கள் எவ்வளவு கேட்கிறோமோ அவ்வளவு தான் கொடுக்கிறார்கள். ரூ. 48 என்ற விலைக்கு. விவசாயக்கூடிய நெல் அத்தனையையுமா எங்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள்? வெளிச்சந்தையில் தானே ஐந்தில் நான்கு பாகத்தை விற்கிறார்கள்? அது ஒன்று. ஆனால் அதற்காக அந்தக் காரியத்தை இந்த அரசாங்கம் செய்தது என்பதில்லை. இப்பொழுதெல்லாம், கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள் அவர்களோடு சேர்ந்து கொள்ளலாம். இரண்டு பேருமே எனக்கு ஒன்று தான். வலதும், இடதுமாக, இரண்டும் ஒன்று ஆக வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய ஆசை. இரண்டு காரியந்தான் செய்யலாம். விலை ஏற்றுக்கோம் என்றால் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவருடைய திருப்திக்காக வேண்டுமானால் செய்யலாம். (திரு. கருத்திருமன் : விவசாயிகளுடைய திருப்தி). அப்படிக் கொடுக்கிறோம். என்றால், அதை வாங்குகிறவன் தலைவில் கட்டவேண்டும். அல்லது அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இதிலே எதைச் செய்யச் சொல்லுகிறார்கள் (குறுக்கீடு) அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றால், அதற்கு எத்தனை கோடி ரூபாய்கள் ஆகும்? இப்பொழுது கூட்டிக் கொடுத்திருக்கும் 2, 3 ரூபாய்களை இரண்டு கோடியாகிறது. அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றால், அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு பணம் இல்லையே என்பார்கள். இன்றைக்கு படி அரிசித் திட்டத்திலே போல் வாதம் வரும். அந்த நச்சுவட்டம் எங்கே போய்முடியும் என்பதுதான் கேள்வி. திட்டக் கமிஷனின் துணைத் தலைவர் திரு காட்கில் அவர்களோடு பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, அவர்களும் சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கம் தெளிவாகத் திட்டவட்டமாகச் சொல்லுகிறது. உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்துவது அதை ஒரு சீராக வைத்திருப்பது அதை ஸ்டெபிலைஸ் செய்வது என்பது மற்றப் பொருள்களின் விலைவாசிகளையும் குறைப்பதற்கான மிக அடிப்படையான, பரி—ரெக்விஸிட்டான அம்சம் ஆகும் அந்த அடிப்படை அம்சம் இருக்கவேண்டுமே என்றால் விவசாயிகளுக்கும் கட்டுபடியாகாத குறைந்த விலையில் உணவுப் பொருள்களின் விலை இருக்கக் கூடாது. அவர்களுக்குக் கட்டுபடியான விலையைச் சீர்தரப்படுத்தினால்தான் மற்ற விலைவாசிகளும் குறைய முடியும். எல்லா விவசாயிகளும் ஒத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். இதிலே ஒரு கட்டுப்பாடு இல்லாவிட்டால், இந்த நச்சுவட்டம்பிற உணவுப் பொருள்களைப் பொறுத்தும் ஏறுமுகமாகச் சென்றுவிடும். ஆகவே, விலை வாதையைக் கட்டுப்படுத்துகிற ஒரு அடிப்படை அம்சமாக இந்த வேலைகளை இந்த அரசு கருதுகிறது. அதில் தெளிவாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற உணவுத் தானியங்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு விலை கொடுக்கிறோம் என்றாலும், அவர்கள் விவசாயத்தில் மேலும் ஈடுபடுவதற்காக, விவசாய உற்பத்தியை மேலும் பெருக்குவதற்காக, உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்கும் வகையில், விவசாயிகளுக்குப் பல ரூபங்களில் உதவிகளைச் செய்கிறோம். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய இரையான உரங்களையும் கருவிகளையும் கொடுக்கிறோம். கடன் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறோம். ஒரு போகத்தை இரு போகமாக ஆக்குவதற்காக, கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக உதவிகள்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 8]

செய்கிறோம். பம்செட் வைப்பதற்கு உதவிகள் செய்கிறோம். விளைச்சலை பெருக்குவதற்காக வேண்டிய உயர் ரக விதைகளை, பொறுக்கு விதைகளைக் கொடுக்கிறோம். அரசாங்கத்தின் இத்தகைய உதவிகளின் மூலமும் ஆன்னும் பல உதவிகளின் மூலமும், இருபது மூட்டை விளைந்த இடத்தில் இப்பொழுது முப்பது மூட்டை விளையக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்ல முடியும். நான் எதற்கெடுத்தாலும் எதிர்க் கட்சித் தலைவரைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று கருதிக்கொள்ள வேண்டாம் அவ அவருக்குத் தெரிந்த பகுதியாக இருப்பதால், குறிப்பிடுகிறேன் இவருக்கு கோபம் வந்துவிடாது என்று கருதுகிறேன். இருபது மூட்டை விளைந்த இடத்தில் முப்பது மூட்டை நெல் விளைந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம் எப்படியும் 25 மூட்டைக்குக் குறைவு இல்லை என்பதுதான் இப்போதுள்ள நிலை. இப்படியெல்லாம் விவசாயிகளுக்குப் பல வகைகளில் இந்த அரசாங்கம் உற்சாகம் அளிக்கிறது என்றுதான் குறிப்பிடுகிறேன்.

நெல்லின் விலை இந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டும் என்பது விலை வாசிக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தினுடைய பர் ரெக்ஷலிட்டாகும். டெல்லியில் இருக்கும் திட்டக் கமிஷனே இதைப் பாராட்டுகிறார்கள். வெளி நாடுகளிலிருந்து இறுக்குமதி செய்கிற மானம் கெட்ட நிலையை நாம் என்றைக்குத் தான் மாற்றியமைப்பது? என்னென்றைக்கும் அமெரிக்காவிற்கோ மற்ற வெளி நாடுகளுக்கோ போய் உணவு தானியங்கள் வேண்டும் என்று நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கப் போகிறோமா? அப்படியானால், நம் சுய மரியாதை என்ன ஆவது? தன்னம்பிக்கையுடன் நாமே நமக்கு வேண்டிய உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதுதான் எப்போது? சுதந்திரத்திற்காக யார் யாரோ தியாகம் செய்து, போராடி, இந்த நாட்டுக்கு விடுதலை தேடித் தந்தார்கள். உணவுத் தேவையைப் பொறுத்த வரையில், அதிகமாக உற்பத்தி செய்து உணவுப் பொருள் உற்பத்தியில் தன்னிறைவு எய்துவதில் நாம் என்ன செய்யப்போகிறோம் என்று நாடு நம்மை எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறத் தக்க அளவிற்கு வேண்டிய திட்டத்தை இப்பொழுது அமல்படுத்தாமல் நாம் எப்பொழுதுதான் அமல்படுத்தப் போகிறோம்? இப்படிப்பட்ட பொருளாதாரமான ரீதியில்தான் விலைகளை நிர்ணயித்திருக்கிறோம். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இதை இன்று ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். கொள்முதல் இரண்டே முக்கால் ஸ்டீம்ப் டன் அளவுக்கு அமோகமாக ஆகியிருக்கிறது. அதுவும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் ஒன்றரை ஸ்டீம்ப் டன் கொள்முதல் ஆகியிருக்கிறது.

இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுதுதான் ஞாபகம் வருகிறது. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் நான் இத்தாலி நாட்டுக்குப் போயிருந்தபோது, டெல்லியில் இருக்கிறவரும், என்னுடைய பெருமதிப் பிற்குரிய நண்பரும், முன்னால் தொழில் அமைச்சராக இருந்தவருமான திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களையும் என்னையும் சாப்பிடுவதற்காக ஒரு வீட்டுக்குக் கூப்பிட்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது நாங்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தபொழுது, அவரை நான் ஒன்று கேட்டேன். “இம்மாதிரி இவர்களெல்லாம் சொல்லுகிறார்களே, இதெல்லாம் நீங்கள் அவர்களுக்குச் சொல்லக் கூடாதா? இதுதான் அரசியல் கோட்பாடா?” என்று நான் கேட்டேன். அவர்கள் சொன்னார்கள்: ‘என்னுடைய சகோதரர் பட்டுக் கோட்டையில் இருக்கிறார். எங்களுக்கு அங்கே கொஞ்சம் நிலம் இருக்கிறது. எல்லா நெல்லையும் கொள்முதலுக்குக் கொடுத்துவிட்டேன், இந்த விலை எந்த ஆட்சியிலும் கிடைக்கவில்லை, முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தான் கிடைத்தது, எல்லாவற்றையும் அளந்துவிட்டேன், எனக்கு, ரொம்ப சந்தோஷம். பெருமையாக இருக்கிறது. என்று தமையனார் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அதுதான் சரியானது” என்று சொன்னார்கள். அவர்களும் உங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள்தான். திட்டக் கமிஷன் மெம்பராக இருப்பவர். ரொம்பப் பெரிய இடத்திற்குப் போயிருக்கிறவர் (எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறுக்கீடு) காங்கிரஸ்காரர்கள் கொடுத்தார்கள் என்று அவர்கள் எதை எதையோ சொல்லிப் பெருமைபட்டுக்கொள்ளுவதை

1968 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

போல், இதிலும் பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளட்டும். முன்னேற்றக் கழகம்தான் கொடுத்தது என்கிற பாத்தியதை எங்களுக்கும் வேண்டாம். அந்தப் பெருமை உங்களுக்கே இருக்கட்டும். மகுடாபிஷேகம் செய்கிறோம். உண்மையிலேயே நீங்கள் கொடுத்த விஸ்தாரம்.

ஃபெர்ட்டிலைசர்ஸ் விலை ஏறியிருக்கிறது. அதற்கு வாராங்கலேன். பரி-12-வால்டுவேஷன் தேதியில் பெர்ட்டிலைசருக்கு என்ன விலை இருந்ததோ அந்த விலையிலேயே கொடுக்க வேண்டும், முன்னால் கொடுத்த போனால் கொடுக்க வேண்டும் என்று, நானும், விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்களுடன் டெல்லி சென்றிருந்தபோது, அங்கு நடந்த விவசாய மாநாட்டில் மிகவும் வலியுறுத்தி வாதாடினோம். பரி-12-வால்டுவேஷன் ப்ரைஸஸ் ரெஸ்டோர் செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினோம். போனால் கொடுங்கள் என்று சொன்னோம். யாரால் விவசாயச் சாகுபடி செலவு ஏறியிருக்கிறது? அதற்குக் காரணம், டெல்லி. டெல்லி என்றுகூடச் சொல்ல மாட்டேன். அதற்குக் காரணம் காங்கிரஸ் கட்சி. காங்கிரஸ் கட்சி தானே அங்கே அரசாங்கப் பொறுப்பில் இருக்கிறது? மற்றக் காரியங்களுக்கெல்லாம் சொந்தம். பாராட்டிக்கொள்ளுகிறீர்களே, விவசாய உற்பத்திச் செலவை உயர்த்துவதற்குக் காரணமாக இருக்கும்போது மட்டும் ஏன் சும்மா இருக்கிறீர்கள்? விவசாய உற்பத்திக்குத் தேவையான ரசாயன உரங்களைக் கொடுப்பதற்கும், விலையைக் குறைப்பதற்கும், அவர்களைக் கேளுங்களேன். நீங்கள் ஏன் கூறவில்லை? அதையெல்லாம் செய்யாமல், வெளியில் இருப்பவர்களுக்குக் கொஞ்ச நேரம் திருப்தியாக இருக்கட்டும் என்று, விவசாயிகளுக்குப்போனால் கொடுங்கள், மூட்டைக்கு நான்கு ரூபாய் விலை ஏற்றுங்கள் என்றால், இப்படி 12 ரூபாய் வழங்குவதனால் விமோசனம் வந்துவிடுமா? இந்த 12 ரூபாய் எங்கேபோய் முடிகிறது என்ற விவகாரத்தில் செல்லும்போது, அதன் அபாயகரத்தை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளப் போகிறீர்கள். ஆகையால், விலை நியாயமான விலை என்று விவசாயிகள் ஏற்றுக்கொண்டதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம். நம்முடைய மன்ற உறுப்பினர்கள் நல்ல வகையில் அதற்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நானும் மிகவும் வேகமாகத்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். இருந்தாலும் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டியிருப்பதால்தான் சொல்லுகிறேன். கனடாவில், பேசாமல் கூட விட்டுவிட்டு முடியுமானால், விட்டுவிடுகிறேன். இந்த விவாதம் நல்ல வகையில் துவங்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், குழப்பங்களைத் தெளிவுபடுத்துவதற்காகவும்தான் இப்பொழுது சில வார்த்தைகள் சொல்கிறேன். கடுமையாக யாரையும் விமரிசனம் செய்வதற்காக அல்ல. உறுப்பினர்களுடைய ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளைப் பெறுவதற்காகத்தான் முன்னுரையாகச் சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய பெருமதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு பூவராகன் அவர்கள் கூட, பொது விவரத்தில் பேசும்போது, படியரிசித் திட்டத்தைப் பற்றி மெல்லாம் சொன்னார்கள். விவாதம் எல்லாம், மிக முக்கியமாக அதைச் சுற்றிச் சுற்றித்தான் வீசுகிறது. படியரிசித் திட்டத்திலே கொஞ்சம் கூட மாறுதல் கிடையாது. மாறுதல் என்ற நிலை கிடையாது. படியரிசி திட்டம், படியரிசித் திட்டம் இன்றைக்கு எங்கே இருக்கிறது? சென்னை நகரத்தில் போடுகிறீர்கள். கோயம்புத்தூர் நகரத்தில் போடுகிறீர்கள். புற நகரங்களில் போடுகிறீர்கள். இப்படியெல்லாம் சொல்லுகிறீர்கள். இதைக் குறித்து நான் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்குப் படியரிசித் திட்டத்தின்கீழ் 42.80 லட்சம் மக்களுக்குப் போடப்படுகிறது. அப்படியச் சொல்லுங்கள். கதையை தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்கு மொத்தம் ஒரு கோடி 26 லட்சம் பேர் குடும்பக் கார்டு முறையிலும், 42.80 லட்சம் பேர் இந்த ரேஷன் முறையிலும் இருக்கிறார்கள் என்றால், தமிழகத்தில் ரேஷன் முறையின் கீழ்—அது இன்பார்மல் ரேஷன் பகுதியாக இருந்தாலும், ஸ்டாட்ச்டரி ரேஷன் பகுதியாக இருந்தாலும்—வருபவர்களில் நான்கில் ஒரு பகுதியினருக்குப் படியரிசித் திட்டம் இன்றைக்கு அமல்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்று பொருள். சென்னை நகரம், கோயம்புத்தூர் நகரம்

[திரு. சே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 8]

என்று ஏன் சொல்லுகிறீர்கள்? இன்னும் கொஞ்சம் பெரிய கணக்கை வேண்டுமானால், சொல்லுகிறேன். மூன்றே முக்கால் கோடி பேர் இருக்கிறார்கள். இந்த மூன்றே முக்கால் கோடி பேரில் 42:80 லட்சம் பேர்களுக்குப் படி அரிசித் திட்டத்தின்கீழ் இந்த அரிசி கிடைக்கிறதென்றால், நிதிநிலை அமைதிப் பாராட்டக்கூட வேண்டாம். அந்தப் பாராட்டுதலை உங்க ஸ்டிபெண்டி நானும் எதிர்பார்க்கவில்லை. எந்த வகையில் அதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு விமர்சனமாவது வேண்டாமா? மூன்றே முக்கால் கோடி மக்களில் 42:80 லட்சம் பேர் இந்தப் படியரிசித் திட்டத்தின் பலனை இன்றைக்கு அனுபவிக்கிறார்கள். இதையும் நீங்கள் சொல்லவில்லை. சென்னையிலும், கோயம்புத்தூரிலும், போட்டால் போதுமா? என்று கேட்கிறீர்கள். சென்னை கோயம்புத்தூரில் இருக்கிற வர்கள் எங்களுக்கு ஏதாவது படி அளக்கிறார்களா? மதுரையில் இருக்கிற வர்களிடம் எங்களுக்கு ஏதாவது பங்காளிச் சண்டையா? சென்னை, கோவை ஆகிய இரு நகரங்களையும் ஸ்டாப்டரி ரேஷனிங் பகுதிகளாக நம் முடைய திரு சுப்பிரமணியம் அவர்கள்தான் செய்தார்கள். முன்னால் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் பத்து நாட்களுக்கு முன்னால் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். திரு லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களின் சிபார்சின்பேரில் தான் அந்த இரு நகரங்களையும் ஸ்டாப்டரி ரேஷனிங் பகுதிகளாகச் செய்தார்கள். திரு சுப்பிரமணியம் செய்தது தப்பு என்று நான் வாதாட மாட்டேன். 'வல்லுரையின் செக்ஷன்' என்று சொல்லக்கூடிய, தொழில் நிலையங்கள் அதிகமாக இருந்து, தொழிலாளர்கள் அதிகமாக வசிக்கக் கூடிய, அல்லது வாங்கும் சக்தி அதிகமாக உள்ளவர்கள் வசிக்கும் பெரு நகரங்களில் ஸ்டாப்டரி ரேஷனிங் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்ட போது, முன்னால் முதலமைச்சர் திரு பக்தவத்சலம் அவர்கள் முதலில், வேண்டாம் என்று சொன்னார்களாம். அதற்குப் பிறகு திரு லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்து திரு பக்தவத்சலத்திடம் சிபார்சி செய்யச் சொல்லி, அந்த இரு நகரங்களையும் ஸ்டாப்டரி ரேஷனிங் பகுதிகளாக திரு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் செய்தார்கள் என்று பத்து நாட்களுக்கு முன்னால் பேசிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் சொன்னார்கள், திரு சுப்பிரமணியம் அவர்களைக் குறை சொல்லுகிறேன் என்று யாரும் கருதிவிட வேண்டாம். அவர் செய்தது சரி. அந்த ஊர்களில்தானே துவங்க வேண்டும்? மூன்றே முக்கால் கோடி பேரில் 42:80 லட்சம் பேர்களுக்கு நாங்கள் படியரிசி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இவர்களுக்கு மட்டும்தான் என்பதல்ல. இன்னும் எப்படி, எந்த வகையில் என்பது தான் கேள்வியே தவிர, சென்னை நகரத்திற்கும், கோயம்புத்தூர் நகரத்திற்கும் மட்டும்தான் என்பதல்ல. சென்னை நகர் யாருக்குச் சொந்தம்? வினாயகம் அவர்களுக்குச் சொந்தமா? எனக்குச் சொந்தமா? எல்லா மாவட்டக்காரர்களும் சென்னை நகரில் இருக்கிறார்கள். எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் சென்னை நகரம்தான் தலைநகரம். அதில் எல்லோருக்கும் உரிமை உண்டு. எதற்காக ஸ்டாப்டரி ரேஷனிங் கொண்டுவந்தார்கள் என்றால், இங்கு வாங்கும் சக்தி அதிகமாக இருக்கிறது. விளைச்சல் கிளையாது. வெளி ஊர்களில் இருக்கிறதெல்லாம் வாங்கிவிட்டால் என்ன ஆவது? கட்டுப்பாடு, காவல் இதெல்லாம் இல்லையென்றால் மதுராந்தகம் போன்ற இடங்களிலிருந்து சென்னை நகரத்திற்கு நேராக, வந்துவிடும். எந்த விவசாயி களத்து மேட்டில் பாடுபட்டனோ, எந்த விவசாயி சேற்றிலும் மண்ணிலும் சிரமப்பட்டானோ, அவன் கடைத் தெருவுக்குச் சென்று படி நான்கு ரூபாய் கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த முள் வேலியே தவிர, வேறு எதற்காக இந்த முள் வேலி இருக்கிறது?

இன்றைய தினம் படி அரிசித் திட்டத்தைப்பற்றித் தான் எங்கு பார்த்தாலும் பேசப்பட்டு வருகிறது. இதைக் கண்டு நான் உண்மையிலேயே பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். படி அரிசித் திட்டம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஓராண்டு சாதனையின் மகுடமாக, சிகரமாகவே அமைந்திருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். படி அரிசித் திட்டத்தை இந்த மாமன்றத்திலே நாங்கள் அறிமுகப்படுத்திய நேரத்திலே, நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள்? “என்ன படி அரிசித் திட்டம், எப்படி அமல்படுத்துவீர்கள்” என்றெல்லாம் கூறி எங்கள் உள்ளே நோக்கத்தையே சந்தேகித்தீர்கள்.

1968 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அன்றையதினம் படி அரிசித் திட்டத்தைச் சந்தேகித்தவர்கள் இன்றைய தினம் 'எங்கே படி அரிசி, எங்கே படி அரிசி' என்று கேட்டு வருவதைக் கண்டு, உள்ளபடியே உங்களுடைய மனமாற்றத்தை வரவேற்கிறேன். உங்களுடைய மனமாற்றத்திற்கு என் சிரம் தாழ்த்தி நன்றி செலுத்திக் கொள்கிறேன். எனது பெருமதிப்பிற்குரிய திரு. பூவராகன், திரு. விநாயகம், திரு. பொன்னப்ப நாடார் மற்றும் பலர் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். எல்லோருக்கும் படி அரிசி தர வேண்டுமென்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய குறிக்கோள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரிக்கு இந்த படி அரிசித் திட்டம் இல்லையா என்று நண்பர் திரு. மார்ட்டின் அவர்கள்கூட கேட்டார்கள். இன்றைய தினம் மதுரைக்கு எங்கே படி அரிசித் திட்டம், குற்றாலத் திற்கு எங்கே படி அரிசித் திட்டம், கன்னியாகுமரிக்கு எங்கே படி அரிசித் திட்டம், எப்போது முதல் படி அரிசி வழங்கப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டிருப்பது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் துவக்கிய படி அரிசித் திட்டத்தின் உணவுக் கொள்கைக்குக் கிடைத்த தலைசிறந்த பாராட்டு என்று கருதி, நன்றி செலுத்திக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நீங்கள் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லும் கண்டனங்களையெல்லாம் பாராட்டாமல், உணவு அளிக் கும் புனிதமான கடமையில் நாங்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த கல்நெஞ்சம்கொஞ்சம் கரைந்து, மக்களின் நலனில் அக்கறை செலுத்தும் வழிக்கு வந்திருப்பதற்கு நான்நன்றி செலுத்திக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன். படி அரிசித் திட்டத்தைப்பற்றி மிக விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். படி அரிசித் திட்டத்தை எந்த முறையில், எப்போது எல்லா மக்களுக்கும் வழங்க முடியும் என்பதைப்பற்றி யோசித் துக் கொண்டிருக்கிறோம். படி அரிசித் திட்டத்தைப் பற்றி இன்னொரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்லுகிறார்கள். படி அரிசித் திட்டத்தை சென்னை, கோயம்புத்தூர் நகர மக்களுக்கும் அமல்படுத்திவிட்டு, மற்ற நகரங்கள், கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கு அதை விரிவு படுத்தாமல் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. முன்பிருந்த அரசாங்கம் ஏற் படுத்திய ரேஷன் பகுதிகளுக்கு முதலில் படி அரிசித் திட்டத்தை அமல் செய்து, பின்னர் எல்லா இடங்களுக்கும் விரிவு படுத்த வேண்டும் என்பது தான் எங்கள் திட்டம்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தை இந்த மன்றத்திற்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். படி அரிசித் திட்டத்திற்கு 5 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்படுவதாக ஒரு தவறான எண்ணம் இந்த மாமன்றத்தில் பரவியிருக்கிறது. உணவுத் திட்டத்திற்காக இந்த வருஷம் 5 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது அடுத்த வருஷம் இது தவிர 7 கோடி ரூபாய் அளவில் உயரும் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இந்த 5 கோடி ரூபாய் சென்னை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இரண்டு நகரங்களுக்கு மட்டுமே செலவாகிறதா என்றால் இல்லை. இதை எண்ணுடைய குறிப்பிலே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பை இன்னும் படிக்க ஆரம்பிக்கவில்லையென்று கருதுகிறேன். அந்தக் குறிப்பிலே, கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“ I want to correct the impression which some Members may have that the entire expenditure incurred by Government on subsidy is only as a result of this ‘ rupee-a-measure scheme’. The ‘ rupee-a-measure scheme ’ in and by itself has involved only an additional expenditure of Rs. 2.56 crores during 1967-68. This scheme benefits about 42.80 lakhs of people. The other expenditure of about Rs. 2.5 crores is incurred by Government on the concessions made available to consumers both in the informally rationed areas and statutory rationing areas, and also as a result of the bonus payable to the producers. All the 126 lakhs consumers in the informally rationed areas are also the beneficiaries as a result of this expenditure of Rs. 2.5 crores ”

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 8]

உணவுக் காரியத்திற்கு 5 கோடி ரூபாய் என்று நாங்கள் கணக்கெடுத்திருக்கிற நேரத்தில் இந்தத் தொகை பூராவும் சென்னை நகரத்திற்கும் கோவை நகரத்திற்கும் படி அரிசிக்காக மட்டும் செலவிடப்படவில்லை. இந்த இரு நகரங்களிலும் உள்ள 40 லட்சம் மக்களுக்கு செலவிடப்படுவது 2½ கோடி ரூபாய்தான் என்பதை இந்த மன்றத்திற்கும், தமிழகத்திற்கும் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மீதி 2½ கோடி ரூபாய் சட்டபூர்வ பங்கீடு உள்ள, சட்டபூர்வ பங்கீடும் இல்லாத பகுதிகளில் கொள்முதல் செய்வோர் அனைவருக்கும் தரப்படுகின்றது. முன்பு குவிண்டால் 40 ரூபாய் என்ற அளவில் இருந்தது. இப்போதுள்ள அரசாங்கம் கொள்முதல் விலையை ஏற்றி, 43, 45, 48 ரூபாய் என்று வழங்கி வருகிறது. முன்பு தனியாகத் தரப்பட்டு வந்த போனஸ் தொகையை கொள்முதல் விலையுடன் சேர்த்துத் தரப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் விவசாயிகளுக்கு 40 ரூபாய் கொடுத்தால் போது என்று இந்த நிலையை மாற்றி, விவசாயத்தில் ஏற்படுகின்ற செலவுகளையெல்லாம் ஈடுகட்டும் முறையில்தான் இப்போது கொள்முதல் விலையைக் கூட்டிக் கொடுத்து வருகிறது. அந்த முறையில்தான் மீதி 2½ கோடி ரூபாயும் உணவுத் திட்டத்தின்கீழ் செலவிடப்பட்டு வருகிறது.

இந்த மாமன்றம் 5 கோடி ரூபாய் மானியம் அளிப்பதன் மூலம் படி அரிசித் திட்டம் வழங்கும் பகுதிகளிலுள்ள 40 லட்சம் மக்கள் மட்டுமல்ல மற்ற பகுதிகளில் வாழும் 126 லட்சம் மக்களும் பயன் பெருகின்றனர், என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். படி அரிசித் திட்டம் இல்லாத மற்ற பகுதிகளுக்கும் படி அரிசி வழங்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆக ஐந்து கோடி ரூபாய் உணவு விநியோகத் துறையில் செலவாகிறது என்றால் அதில் 2½ கோடி ஒரு படி அரிசி வழங்குவதிலும், மற்றும் ஒரு 2½ கோடி உணவு கொள்முதல் துறையில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ஊக்க போனஸ் போன்ற இனங்களுக்குமே போகிறது. ஆக, இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உள்ள குழந்தை குட்டிகள், தாய்மார்கள், கிழவர்கள் ஆகிய எல்லோருடைய உணவுக் கலயத்திலும் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ப. ப.
11-00

அடுத்தபடியாக, ஒரே ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். அதுதான் உணவு மண்டல முறையைப் பற்றி. வடக்கே உள்ள சிலர் தனி உணவு மண்டல அமைப்பு முறையே இருக்கக் கூடாது, எடுத்துவிட வேண்டும் என்ற கருத்துக்கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். உணவுப் பொருள் நடமாட்டத்திற்கு கதவுகள் திறந்துவிடப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துத்தெரிவிக்கப்படுகிறது. பத்திரிகைக்காரர்கள் கூட தனி உணவு மண்டல முறையை எடுத்துவிடப் போகிறார்கள் என்று போட்டு விட்டார்கள். பக்கத்தில் பசி திறைந்த கேரள மாநிலம், கைக்கும் வாய்க்கும் ஆக இருக்கிற நம்முடைய மாநில நிலை—இந்த நிலையில் தனி உணவு மண்டல அமைப்பு முறையை எடுத்து விடுவதைப்போன்ற அபாயம் வேறு எதுவுமே வேண்டாம். நாமும் மத்திய அரசினிடத்தில் திரு. நம்பூதிரிபாட்டைப்போல எங்களுக்கு இவ்வளவு அரிசி கொடுங்கள் என்று கேட்கிற அவல நிலை வந்துவிடும். இதை முதல் அமைச்சர்களின் மகா நாட்டில் எங்களால் நன்கு உணர முடிந்தது. தமிழக அரசின் சார்பில் தனி உணவு மண்டல முறையை எடுப்பதுபற்றி நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக—எடுக்கவே கூடாது என்று வற்புறுத்தினார்கள். நானும் கூடக்கேட்டேன். இந்த அத்தியாவசியமான அமைப்பை எடுத்து விடுவதா? சகல கோடி மக்களுக்கும் உணவு அளிக்கவேண்டிய தார்மிகப் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிப்பதா? கள்ளச் சந்தைக்காரர்களிடத்திலும், வாணிப சூதாட்டக்காரர்களிடத்திலும் இந்த மக்களைக் காட்டிக் கொடுத்து விடுவதா என்று அமுததம் திருத்தமாகக் கேட்டேன். அங்குள்ள சிலரும்—அவர்கள் இப்போது மந்திரியாகக் கூட இல்லை தனி உணவு மண்டல முறையை இப்போது ரத்து செய்வதை எதிர்த்தார்கள். ஆக இந்த அமைப்பு முறை மேலும் ஓராண்டுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனி உணவு மண்டல முறையை எடுத்துவிடக்கூடாது என்பதில் இங்குள்ள

1968 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

எல்லாக் கட்சிகளும் ஒருமித்த கருத்து கொண்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதில் நமக்குள் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் இல்லை. தனி உணவு மண்டல முறையை எடுக்கக்கூடாது என்று நான் டெல்லியில் கருத்துத் தெரிவித்ததை—அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் முன்னாள் தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்களே—நான் அந்தக் கருத்துத் தெரிவித்த நான்கு மணிக்குள்ளாக—தமிழக அரசின் முடிவைப் பாராட்டுகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனி உணவு மண்டல முறையை ரத்து செய்துவிட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை திரும்பத் திரும்ப வரலாம். இங்குள்ள எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த நாம் இதில் ஒரு திடமான முடிவை உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். அதை எடுத்துவிடுவதனால் ஏற்படக்கூடிய பேரபாயத்தை நன்கு உணர்ந்துகொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, இதுபற்றியும் விவாதத்தில் கனம் உறுப்பினர்களுடைய கவனம் இருக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உணவுத்துறை சிறப்பான முறையில் இயங்கவேண்டும் என்பதற்காக அதிகாரிகள் கொண்டு வரப்பட்டார்கள். உணவு வழங்கும் துறை விரிவிரும்பாகவும், துரிதமாகவும், புரட்சிகரமான முறையில் இயங்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் யாவும் எடுக்கப்பட்டன. அதன் காரணமாக இப்போது அதில் ஏற்பட்டுள்ள பொலிவையும், வலிவையும் கனம் உறுப்பினர்கள் உணர்வார்கள். தம்முடைய இன்னுயிரையும் மதிக்காது—கேரளா போன்ற எல்லேகளில், மதுரை மாவட்ட எல்லையோரப் பகுதிகளில் கள்ளக்கடத்தல்காரர்களை—ரெவின்யூ அதிகாரிகளும், சிவில் சட்டை அதிகாரிகளும், போலீஸ் கண்காணிப்புப் பிரிவினரும் கண்டு பிடிப்பதில்—மரணத்தைத் திரண்டாக மதித்துச் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக விலைகள் குறைந்திருக்கின்றன. இறங்குமுகமானதில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எங்கே படி அரிசித் திட்டம் என்பதற்கு இப்போது படி அரிசித் திட்டம் என்கிற நிலையும் ஏற்பட முடியும். இந்த நிலைகளை எல்லாம் உணர்ந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் மேலான யோசனைகளை வழங்கவேண்டும் என்று கோரி, இந்த விவாதத்தை நான் துவக்கி வைக்கிறேன்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : இப்பொழுதே நேரம் அதிகமாகி விட்டது. தொடர்ந்து பல அங்கத்தினர்களும் பேச வேண்டியிருப்பதால் மாலைமீலும் தொடர்ந்து இந்தப் பேரவையை நடத்தி—இந்த விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறுமாறு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : The Minister has practically covered a vast area. My suggestion is that he can limit his reply to fifteen or twenty minutes and the time when the Leader of the Opposition starts his speech can be postponed by half-an-hour.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : I will require only fifteen minutes.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி) : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், திரு. ஹான்டே அவர்களும் கூறியது போலக் காலக் குறைவாக இருப்பதனால் ஓரளவு ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தங்கள் உரையை ஐந்து மணித் துனிக்குள் முடித்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது காங்கிரஸ் கட்சி கொரடா அவர்கள் பேசுவார்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I am very happy to initiate this discussion on food policy. This brochure, which contains the proposals and the policy of the Government, was placed on the table this morning just before we came to this chamber. We consumed one hour for questions and answers, and after that there was the moving of the Demand and the cut motions. The Minister will realise that we have to read, assimilate, retain and then re-deliver

[Thiru K. Vinayakam]

[1968 மார்ச் 8]

if pertinent criticism has to be made on the food policy. The Congress Party is not against the food policy as a whole. It is we who introduced procurement, it is we who introduced controls and it is we who introduced statutory rationing in the City as well as in the other areas. All our quarrel with the present Government is whether you are adopting the principles enunciated by us in right earnest without causing hardship either to the farmer who gives his produce or to the consumer who depends upon the produce. All our quarrel with the present Government is that the procurement will have to be procurement without tears, without much harassment to the farmers who produce food for our consumption. What happens in our State? The harassment caused is unimaginable. Farmers are put to great terror and even politicians interfere. During the time of the Congress Ministry, we left it to the officers to go, cajole and explain things. I know and some of my colleagues also know of instances where the procurement officers go with a posse of constables threatening the farmers with dire consequences. They go with a fleet of jeeps, terrorise and say: 'This is our Government, you must give for procurement or else you will be hanged in the nearest lamp post.' That is not the way it should be done. Our Chief Minister was pleased to say on the floor of this House that, while in the past it was procurement without tears, it would be procurement with a pat on the back. That means the officers will go, cajole, talk nice words and then ask for the produce. That has not been in practice. That is my quarrel. We procure from an acre where we produce and distribute to an area where food is not available. I understand it because we are the authors of such a policy. After having been kind enough to give exalted promises before the Election that the D.M.K. Government stands for three-measures-a-rupee—that is old history, we will forget about it—what happened? Afterwards you gave one measure of rice per rupee. That is their policy. (Interruption.) Do you want me to explain? I shall tear you to pieces.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: If it already torn.

THIRU K. VINAYAKAM: So, let us confine ourselves to the policy of this Government as adumbrated and practised now. Let us forget about their electioneering promises. One-rupee-a-measure rice scheme is a good scheme. We are not against it. That you should understand. But what exactly is in practice? That is our quarrel with you. You are giving one-rupee-a-measure-rice only to certain areas like the Madras City and the Coimbatore town. When we ask you to extend the scheme to other areas of the State according to the electoral promises, you take cover under the commitment made by the former Congress Government. What did the Congress Government do in the past? They procured whatever it was possible and then distributed it not only to the statutory rationed areas but also the non-stautory rationed areas. You take cover under the policy of the former Congress Government. At the same time you want to take credit for your food policy. But whenever it is inconvenient and whenever it is very difficult to get out of the mess you quote us. I will quote one saying from the Bible—I do

1968 மார்ச் 8]

[Thiru K. Vinayakam]

not mean any disrespect to the Hon. Minister for Food or other Hon. Ministers, most of whom are my good friends. It is like devil quoting Scripture to suit its purpose. This is not my saying but it is the saying of Jesus Christ or somebody else. So, whenever it suits your purpose you quote us and the Congress Party. That is my quarrel with you. So, be honest to your electoral promises. That is what I say. What difficulty is there for this Government to extend the scheme to the entire State? After all, you incurred only Rs. 2.75 crores on this scheme and according to the Hon. Minister also, only 42 lakhs of the people, that is about one-eighth of the population, have been covered by it. I say that this amounts to political discrimination against the majority of the people. Of course, you can say that you do not have money and you do not have enough stock of rice or wheat. I understand your difficulty but you should not have made that commitment. Having made that commitment, why do you want to show political discrimination against the people.

Now, I come to another aspect of the matter. The Hon. Minister has stated that the people in the statutory rationed areas are not growing rice and so they have introduced the scheme there. But who grows the paddy? Do the Government believe that the entire population grow paddy? It is not the land-owner who gets the entire produce. It is only the middlemen or the tenants who are enjoying most of the produce. The agricultural labourers who form about 80 per cent of the population in a village would have to go to the open market to purchase rice. But what is the price ruling in the village? It is not one rupee but it is still higher than that. You are pampering the people in the two cities only? You are not doing justice to the agricultural labourers or the people in the lowest rung of the ladder who have not got the possibility of buying cheaper rice. This amounts to political discrimination. What was your slogan before you came to power. Your slogan was that if you came to power you would extend the one-rupee-a-measure scheme to the entire State ranging from the Kanyakumari district to my place, Tirutani. I may tell you, my people are hungry (The Hon. Thiru A. Govindaswamy: They are not angry like you) But they are hungry. Some people may use a mild language but I use a fiery language. So, procurement will have to be done without causing much harassment to the farmers, and at the same time the one-rupee-a-measure scheme should be extended to other areas whether you have incurred loss or not and whether you are in a position to balance the Budget or not and whether you get contributions from the Centre or not. 'Contributions from the Centre' has become a very distressing slogan of the party in power. Whenever you are not able to solve your problem, you look to the Delhi Government. That is not how things are to be carried out. That is not the way to tackle the problems faced by you. You stated before the elections that if you came to power, you would deliver the goods. Instead of throwing the blame on the bigger brother sitting at Delhi, you should act according to what I have stated in my cut motion, viz., the extension of the 'one-measure-a-rupee' scheme to the entire State. You

[Thiru K. Vinayakam]

[1968 மார்ச் 8]

must be uniformly kind to the entire people. You should not be kind to one section of the people only. You cannot escape from this dirty mire which you have yourself created. Sir, with these words, I resume my seat.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த உணவுப் பிரச்சினையானது இன்றையதினம் இந்த நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கு மட்டுமல்ல, உலக மக்களையே ஆட்டிப் படைக்கின்ற ஒரு பெரும் பிரச்சனையாகும். வளர்ந்து வருகின்ற நாடுகளுக்கு மட்டும் அல்லாமல் ஏற்கனவே வளர்ந்துவிட்ட நாடுகளையும் இந்தப் பிரச்சனை ஆட்டிப்படைக்கின்றது. கடந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு சிறந்த முறையில் நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். உணவுப் பங்கீடு முறையின் மூலம் 46 இலட்சம் மக்களுக்கும், இன்ஃபார்மல் ரேஷனிங் மூலம் ஒரு கோடியே 26 இலட்சம் மக்களுக்கும், தமிழ்நாட்டிலே மூன்றிலே ஒரு பகுதி மக்களுக்கு உணவை விநியோகிப்பது என்பது சாதாரணக் காரியமல்ல, அன்றாட உணவுப் பண்டத்தை அன்றாடம் தங்கு தடையின்றி விநியோகிக்கின்ற பொறுப்பை தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நெல்லைக் கொள்முதல் செய்வதும், ஆலைகளுக்கு எடுத்துச் செல்வதும், ஆலைகளில் அரிசியாக்கப்பட்ட வற்றை பல்வேறு நகரங்களுக்குக் கொண்டு செல்லுவதும் அதைக் கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி இதயங்களுக்கு அன்றாடம் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிற ஒரு இலாகா பெரிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நினைத்துப் பார்த்தால் இந்தப் பிரச்சனையின் தன்மையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். பிரச்சனையின் அளவைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அதற்கேற்ப நல்ல யோசனைகளை எதிர்க்கட்சியிலிருந்து தர முடியும்; அதை விட்டுவிட்டு எங்காவது மூலையிலே கிடைத்த அரிசியை இந்த மாமன்றத்திலே கொண்டு வந்து காட்டி, அரிசி விநியோகத்தைப் பாருங்கள் என்று ஏதோ மலையின்மீது கல்லைவீசி நுழைத்து மலையை அடித்துவிட்டேன் என்று மிகுக்கிற சிறு பிள்ளையைப் போல் நடந்துகொள்ள வேண்டாமென்று எதிர்க்கட்சியினரை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சுதந்திரக் கட்சியை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு என்ன ஒரு தனிக் கொள்கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதில் தலையிடக் கூடாது; தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடத்தில் இதை விட்டுவிடுங்கள்; விலைவாசிகள் தானே குறையும்; கட்டுப்பாட்டை நீக்குங்கள் என்று பழைய பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட பொருளாதாரத் தத்துவத்தை இந்த மாமன்றத்திலே சொல்லிப் படி அரிசியைப் பற்றியும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிற நிலைமை தொடர்ந்து இருக்கிறது. அவர்கள் சொல்கிற பொருளாதாரத் தத்துவம் வளம் மிக்க நாட்டுக்கு, வாய்ப்பு மிக்க நாட்டுக்குப் பொருந்தி வளர்ச்சியடைந்திருக்கலாமே தவிர, இந்த நாட்டுக்கு அது உகந்ததல்ல.

ஃபீட்டரேட் என்ற இந்த புரையோடிப்போன பொருளாதாரத் தத்துவத்தை, வளர்நிலைக்கின்ற ஒரு கட்சி வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது என்று நான் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1965-ம் ஆண்டிலே சர்க்கார் ஏன் ரேஷனைக் கொண்டுவந்தார்கள்? ராஜாஜி அவர்களால் எடுக்கப்பட்ட உணவுப் பங்கீட்டு முறை ஏன் மறுபடியும் கொண்டுவரப்பட்டது? 1965-ம் ஆண்டிலே நடைபெற்ற சம்பவங்களை நினைத்துப் பார்ப்போமானால் இந்தப் பிரச்சனையை நாம் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அன்று அரிசியை ஏற்றிச் சென்ற லாரிகள் குறையாடப்பட்டன. அரிசியை வைத்துக்கொண்டிருந்த கடைகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. கோவையிலும், சென்னை மாநகரிலும் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் எதைக் காட்டுகின்றன? சுதந்திரக் கட்சி நம்பிக்கை வைக்க நினைக்கும் வியாபாரிகள்தான் அன்று அரிசியை மக்கள் கண்ணிலேக் காட்டவில்லை. அதனால் ஏராளமான தொழிலாளர்கள் புரட்சியை உண்டு பண்ணக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆகவேதான், வணிகர்களை நம்பிப்

1968 மார்ச் 8]

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

பயன் இல்லை; அவர்களிடம் இந்தப் பிரச்சினையை விட்டுவைத்தால் நாடு சுகத்திற்கு வந்துவிடும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல; ஆகவேதான் என்று உணவுப் பங்கீட்டு முறை கொண்டுவரப்பட்டதே தவிர, வேறல்ல.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்: சுதந்திரக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், தானியத்தைப் பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்களே இது முறைதானா? மெய்ப்பிக்க முடியுமா?

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நான் பேசுவதைக் கொஞ்சம் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வியாபாரிகளிடத்தில் உணவு விறியோகப் பொறுப்பை ஒப்படைப்பது இந்த நாட்டு மக்களை அவர்களிடையே லாப நோக்கு என்று பசிக்கு இரையாகத் தூக்கி எறிவது என்றுதான் பொருள். ஆகவே தான் அத்தகைய பிரச்சினையை அரசாங்கம் சமாளிக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் இன்றையதினம் இந்தச் சர்க்காரைப் பொறுத்த வரை கோவை, சென்னை ஆகிய இரண்டு நகரங்களில் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு, பாட்டாமி மக்களுக்கு நியாயமான விலையில் உணவுப் பண்டங்களைத் தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில், குறைவான விலையில் தரவேண்டுமென்ற அடிப்படையில், திட்டவாட்டமான கொள்கையின் அடிப்படையில் படி அரிசித் திட்டத்தை அமல்படுத்தியிருக்கிறோம். இந்த இரண்டு மாநகரங்களிலும் இருக்கிற முக்கியமான பிரச்சினை என்னவென்றால், தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு டியர்னஸ் அல்லவென்ற உயர்த்த வேண்டுமென்று போராட்டம் நடத்துவார்கள், உடனே பஞ்சப்படி உயர்வு கிடைக்கும்போது விலைவாசிகள் இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு உயர்ந்து விடும். மறுபடியும் தொழிலாளர்கள் ஏமாற்றப்படுவார்கள். இந்த வகையாகப் பஞ்சப்படி உயர்விடத் தொழிலாளர்கள் பயன் பெற முடியாமல் பரிதவித்துக் கொண்டிருந்தார்களே தவிர, அவர்களுக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் ஏற்படவில்லை. ஆகையினாலே தான் அவர்களுக்கு நன்மை யாக்கும் வகையில் படி அரிசித் திட்டம் இந்த இரண்டு மாநகரங்களிலும் கொண்டுவரப்பட்டது. படியரிசித் திட்டத்தைப் போற்றாத பொருளாதார மேதைகள் இல்லை; படியரிசித் திட்டத்தைப் பாராட்டாதவர்கள் இல்லை. பண வீக்கத்தைத் தடுப்பதற்கு இருக்கிற ஒரே வழி படியரிசித் திட்டந்தான். இந்தப் படியரிசித் திட்டத்தைப் பற்றி காங்கிரஸ் கட்சியின் தெளிவான கொள்கை இன்னும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் கட்சியின் தரப்பில் தரப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களில் ஜார்ஜ் அவர்களால் தரப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானம் இந்தப் படியரிசித் திட்டத்தை விட்டுவிட வேண்டுமென்ற வகையில் அமைந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு திரு. வினாயகம் அவர்கள் “படியரிசித் திட்டத்தை எல்லாப் பகுதிகளிலும் போடுங்கள் என்று வெட்டுத்தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எப்போதுமே அவர்களுக்கு இரட்டை நாக்கு இருப்பது இயல்பு. ஆகவே, அத்தகைய தீர்மானங்கள் வந்திருக்கின்றன. (திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் எழுந்தார்) I am not yielding.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். இரட்டை நாக்கு என்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்களுக்கு எத்தனை நாக்கு என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி): இரட்டை நாக்கு என்று சொல்லும்போது இரண்டு பொருள் அர்த்தத்திற்காகச் சொல்லப்படுவது. இது ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகாது.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: அவர்கள் படியரிசித் திட்டத்தை ஆதரிக்கிறார்களா இல்லையா என்பதைப் பற்றித் திட்டவாட்டமாக இந்த மாமன்றத்திற்கும், தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கும் தெரிவித்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய திரு. பூவராகன் அவர்கள் கூட கடந்த ஆண்டில் அடிக்கடி பேசி வந்தார்கள். கரும்பு பயிரிட வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

[1968 மார்ச் 8]

*திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, இது மிக சர்ச்சைக்குரிய காரியம். உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதற்கு விளக்கமான பதில் சொல்ல வேண்டியிருப்பதால் தயவுசெய்து கொஞ்சம் அதிக நேரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி) : உறுப்பினர் அவர்களுக்கு 10 நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பேசிய பேச்சில் இரண்டு கருத்துக்களை மிக வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். படியரிசித் திட்டத்தின் அவசியத்தைப் பற்றியும், நெல்லுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படுகிற விலை நியாயந்தான் என்பதைப் பற்றியும் மிக அழுத்தத் திருத்தமாகக் கூறினார்கள். இந்த இரண்டுமே நேர்மைக்குப் புறம் பானது என்ற எண்ணிக்கையை கருத்தை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இப்போது நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலை எந்த அடிப்படையில் என்று அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். “1964-ம் ஆண்டில் செப்டம்பர் மாத இறுதியில் மத்திய உணவு அமைச்சர், தெற்கு மாநில முதல் அமைச்சர்களின் மாநாடு ஒன்றை கூட்டினார். அதில் 1964-65-ம் ஆண்டுக்கு தெற்கு உணவு மண்டலத்தில் உள்ள மாநிலங்களில், நெல்லுக்கும் அரிசிக்கும் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டிய விலைகளைப் பற்றி “ஜா குமுலினர்” செய்த பரிந்துரை ஆலோசிக்கப்பட்டது. இந்தப் பேச்சு வார்த்தைகளின் பலனாக ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் முக்கியமாக விநியோகிக்கப்படும் அரிசிரகத்திற்கு உச்ச விலையை மத்திய அரசு நிர்ணயித்தது...இதைத் தவிர குவிண்டாலுக்கு 3 ரூபாய் போனசும் தரப்பட்டது” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த விலையை இவர்கள் என்ன ஆதாரத்தோடு நிர்ணயித்தார்கள்?, என்ன ஆதாரத்தின் பேரில் விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டு என்று யாரும் கூறவில்லை. மூலப் பொருள் என்ன விலை, உற்பத்திச் செலவு எவ்வளவு, என்ன லாபம் என்ற கணக்கைப் பார்த்து அந்த விலையை நிர்ணயிக்கவில்லை. எந்த அடிப்படையில் விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்று கேள்வி மேல் கேள்வியாகப் போட்டுக் கொண்டு தான் வருகிறேன். இதுவரை பதில் இல்லை. அதிகமாக நெல் விளகிற தஞ்சை, திருச்சி, தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களிலேயே ஏக்கருக்கு 15 மூட்டைகளிலிருந்து 20 மூட்டைகள் வரை தான் விளகிறது. அதை விற்பனை 350 ரூபாய் முதல் 450 ரூபாய் வரை தான் வருகிறது. அதிலே, விதை, உழவு, கொத்து உரம், நடவு ஆகியவற்றுக்குச் செலவு செய்து, பராமரிப்பு, நிலம் நீர்த்தீர்வை, இன்னும் விவசாய வருமான வரி செலுத்தக்கூடியதாக இருந்தால் அதையும் செலுத்திய பிறகு பார்த்தால் ஏக்கருக்கு 300 ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகும். இதிலே ஒரு ஏக்கருக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் மூலதனம் செலவு செய்தால் அரை சத விதிகளாவது கட்ட வேண்டாமா? அவர்கள் கடன் வாங்கச் சென்றால் 100-க்கு 2 ரூபாயிலிருந்து 5 ரூபாய்வரை மாதம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அது 24 முதல் 60 சதவிதிகள் வரை எட்டுகிறது. இவன் போடுகின்ற பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு அரை சத விதிக் என்று வைத்துக் கணக்குப் பார்த்தாலே ஆண்டுக்கு ரூ. 800 ஆகிவிடுகிறது. அதிலும் ஒரு போகம் விளகிறது. அடுத்த போகம் விளையாமல் போகிறது. அந்த நஷ்டத்தை யார் கொடுப்பது? ஆகவே, இந்தக் கொள்முதல் விலை எந்தக் கணக்கில், எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று விளங்கவில்லை. விசித்திரமாக இருக்கிறது. பிற துறைகளில் மூலதனம் போடுகின்றவர்கள் இந்தக் கணக்கிலே லாபம் கிடைத்தால் போதுமென்று இருப்பார்களா? முன் ஜென்மத்தில் என்ன பாவம் செய்தோ குடியானவனாகப் பிறந்து விட்டான்.

நெல் கொள்முதல் விலை ரூ. 45 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஒரு குவிண்டால் அரிசி விலை ரூ. 90 வரை அசல் ஆகிறது. எந்தக் கணக்கில் இந்த விலை ஆகிறது? எப்படி வந்தது? 45 ரூபாய்க்கு கொள்முதல் செய்தால் குவிண்டால் அரிசி விலை 60 ரூபாய் அல்லது 65 ரூபாய்க்கு மேல் விற்பது நியாயமாக இல்லை. இவர்கள் வேண்டாத பெரும் பட்டாளங்களுக்கு ஊதியத்தைக் கொடுத்து, வேண்டாத செலவினங்களைச் செய்து வருவதன் காரணமாகத் தான் 90 ரூபாய் வரை விற்கவேண்டிய

1968 மார்ச் 8]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

நிலைமை ஏற்படுகிறது. 65 ரூபாய்க்கு மேல் விற்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதற்கு நான் புள்ளி விவரங்களோடு கணக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். 90 ரூபாய் என்று வைத்தும் நஷ்டப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். நீங்கள் நஷ்டப்பட்டால் அது உங்களுடைய சொந்த நஷ்டம் அல்ல. மக்களிடமிருந்து வரியாக வாங்கித்தான் செலவழிக்கப் படுகிறது. ஆகவே, கண்டிப்பாக நஷ்டப்படக்கூடாது. லாபகரமான முறையிலே தொழில்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மாதம் 2-ம் தேதி பாராளுமன்றத்தில் மத்திய அமைச்சர் சிண்டி அவர்கள், கேரளாவுக்கு ஒரு குவிண்டாலுக்கு 96 ரூபாய் வீதம் அரிசி கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்று இதற்கு உலக மார்க்கட்டிலே 135 ரூபாய் விலை இருக்கிறது. உலக மார்க்கட்டில் 135 ரூபாய் விற்கும்போது இங்கு 60 ரூபாய் கொடுக்கக் கூடாதா? உலக மார்க்கட்டில் சர்க்கரை விற்கப்படும் விலையைப் பார்க்கும் போது இங்கே அங்கு இருப்பதைவிட மூன்று மடங்கு, நான்கு மடங்கு அதிகமாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

ஆனால் அங்கிருக்கும் விலையில் கால்பங்குதான் நாம் உணவுப் பொருள்களுக்கு கொடுக்கிறோமென்றால் உணவு உற்பத்தியை எப்படி பெருக்க முடியும்? உற்பத்திச் செலவுகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கின்ற வகையில் விலை கொடுக்காமல், விவசாயிக்கு கட்டுப்படியாகாத விலையில் கொள்முதல் செய்யும் காரணத்தினால்தான் உணவு உற்பத்தி மிகமிகக் குறைகிறது. உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு ஊக்கம் ஏற்படுவதற்கு பதிலாக மிகமிகத் தளர்ச்சி ஏற்படுகிறது. உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு தளர்ச்சி ஏற்படாத வகையில் காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். உற்பத்திக் குறைவுகளான நிலையில் தான் விலையை நிர்ணயித்து கொள்முதல் செய்கிறார்கள் தவிர உண்மையிலேயே விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கக்கூடிய வகையில் காரியங்கள் நடைபெறவில்லை. எங்களைப் பொறுத்த வரையில் முன்பும் சொல்லி யிருக்கிறேன், இப்போதும் சொல்லுகிறேன், சென்ற ஆண்டு கிணற்றில் இருந்து தண்ணீர் இறைத்து எக்கருக்கு 800 மூட்டை விளைவித்தேன். ஆனால் இன்று அப்படியே கொள்முதலுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, அதையும் குறிப்பிட்ட விலைக்குத் தான் கொள்முதலுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்ற திரிப்பந்தம் வரும் என்று கருதி என்னுடைய பண்ணை ஆட்களுக்கும் என்னுடைய குடும்பத்திற்கும் வேண்டியதற்கு மேல் உற்பத்தி செய்ய முடியாத திரிப்பந்த நிலைக்கு வந்து விட்டது. மின்சார செலவைக் கணக்கிட்டால் அதைச் சரிக்கப் முடியாத சகிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஒரு மோட்டாருக்குப் பதில் இரண்டு மோட்டார்கள் வைத்து இறைக்கக்கூடிய நிலை எங்கள் மாவட்டத்தில் இருப்பதை விவசாய அமைச்சர் அவர்களே நேரில் வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். மின்சார கரண்ட் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. மின்சாரத்துக்கு 35 சதவிகிதம் விற்பனை வரியையும் மற்ற வரிகளையும் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி யெல்லாம் மின்சாரச் செலவு உயர்ந்து கொண்டு போவதனால் உற்பத்திச் செலவு உயர்ந்து கொண்டு போகிறது. இது நியாயமா என்று எல்லோரும் கேட்கிறார்களே என்றால் கேட்காமல் என்ன செய்வார்கள்?

விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தானியத்தை வெளியிலே கொண்டு போய் இஷ்டம் போல அதிக விலைக்கு விற்பதற்கில்லை. நிர்ணயித்த விலைக்குத் தான் விற்க வேண்டியிருக்கிறது. திருட்டுத்தனமாக திருடன் மாதிரி தான் கொண்டு போக வேண்டும். அப்படிக் கொண்டுபோக வேண்டுமானாலும் லாரிகளில் தான் கொண்டுபோக வேண்டும், சந்தைகளில் தான் விற்க வேண்டும். ஆனால் அதற்கும் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. லாரியில் கொண்டு போனாலும் பிடித்து விடுவார்கள். திரும்பக் கொண்டு வந்தாலும் பிடித்து விடுவார்கள். உணவு உற்பத்தி செய்யக் கூடியவர்கள் திருடன் மாதிரி நடந்து கொள்ள வேண்டிய நிலையிலே, அவர்களை மிகக் கேவலமாக பாவிக்கும் நிலையில் தான் அவர்கள் வைக்கப்படுகிறார்கள். முன்பும் கூட இப்படி இருந்தது. இப்போது இன்னும் கடுமையாகவே இருக்கிறதென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

[1968 மார்ச் 8]

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு கணக்கும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு எல்லாம் 7.2 லட்சம் டன் தான் கொள்முதல் செய்தார்கள். இப்போது 8½ லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கணக்கு உண்மையானால், நான் முன்பும் கேட்டேன், இப்போதும் கேட்கிறேன். கிராமங்களுக்கு அரிசி கொடுக்கப் படுகிறதா? இன்ஃபார்மல் ரேஷனில் என்ற முறையில் கிராமங்களில் முன்பெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. முன்பு கொடுக்கப்பட்ட இடங்களில் இப்போது கொடுக்கப்படவில்லை. நிச்சயமாக கொடுக்கப்பட இல்லை என்று நான் உறுதியாகக் கூற முடியும். என்னுடைய அவனாசி தொகுதியில் பல கிராமங்களில் தீபாவளிக்குத் தான் கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு கொடுக்கவில்லை. அதை நோண்டிக்கு சில இடங்களில் கொடுத்தார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் அதற்குப் பிறகு கொடுக்கவில்லை. இப்படி எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள கிராமப் புறங்களில் இன்ஃபார்மல் ரேஷன் கொடுக்கவே இல்லை. பல இடங்களில் அப்படிப்பட்ட நிலைமை தான் இருக்கிறது. அப்படி இருக்க, 1½ லட்சம் டன் அதிகமாக கொள்முதல் செய்கிறோம் என்று சொல்லி 310 செக்போஸ்ட்களை போட்டு இருந்த இடத்தில் ஆயிரம் செக் போஸ்ட்களைப் போட்டு தானியங்கள் வெளியே போகாமல் தடுத்து கொள்முதலுக்குக் கொடுக்கச் செய்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் நகரங்களில் உள்ள தோகைல் கார்டுகளையெல்லாம் தடுத்து விட்டோம் என்கிறார்கள். இப்படி யெல்லாம் தடுத்து மிச்சம் செய்த தானியங்கள் இப்போது எங்கே கொண்டு போய் கொட்டப்படுகிறது. கணக்குக் காட்ட முடியுமா? தயவு செய்து இதிலே உண்மை என்ன என்பதை சிந்தித்துப் பரிசீலனைப்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

படி அரிசித் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், சென்னை, கோவை போன்ற பெரிய நகரங்களுக்கு மட்டும் போட்டது தவறு என்று நாங்கள் ஏன் சொல்கிறோம் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். முன்பு ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள் ஸ்டெச்சரி ரேஷனிங் வைத்திருந்தார்கள். ஆகையால் அங்கு முதல் படியாக ஆரம்பித்தோம் என்று இப்போது ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஸ்டெச்சரி ரேஷனிங் என்று வைப்பதில் தவறு இல்லை. பெரிய தொழிற்சாலைகள் அமைந்திருக்கின்ற, தொழிற் சாலைகளில் வேலை செய்கின்ற மக்கள் நிறைந்திருக்கின்ற, உணவு உற்பத்தி ஆகாத பகுதிகள் ஆகிய நகரங்களில் உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு போய்க் கொடுப்பது அவசியம் தான். ஆனால் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது? அதிக வருமானம் பெறக்கூடிய மக்கள் வசிக்கும் பெரிய நகரங்களில் உள்ளவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்ன? மிகமிகக் குறைந்த வருவாயுள்ள, சரிக் முடியாத ஏழைகள் இருக்கும் இடங்களில் மலிவு விலையில் அரிசி கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் அல்லவா? மிகக் குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்கள் உயர்ந்த விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆக, அதிக வருவாய் உள்ளவர்களுக்கு குறைந்த விலையிலும் குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்களுக்கு அதிக விலையிலும் அரிசிக்காக கொடுக்கக்கூடிய முறை சரிதான் என்று நான் நான் கேட்கிறேன்.

குடியானவர்களுக்கு பல உபகாரங்கள் செய்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சமீபத்தில் வெல்லம், கரும்பு இவைகளுக்கெல்லாம் போட்ட வரிக்களை தயவு செய்து நிச்சயமாகக் குறைக்க வேண்டும், உபகாரம் செய்வதாகச் சொல்லிக் கொண்டு உபத்திரவம் செய்யாமல் இருக்க வேண்டும். எங்கள் பகுதியிலே எல்லோரும் பம்பு செட்டுகள் வைத்து தண்ணீர் எடுத்து விவசாயம் செய்கிறோம். அந்தத் தண்ணீரை கொஞ்சம் குடிப்பதற்காக வென்று எடுத்துக் கொண்டால் பெரிய தண்டத் தீர்வை போடப்படுகிறது. 12 மணி நேரம் விவசாயத்துக்கு தண்ணீரை உபயோகித்துக் கொண்டு அதிலே ஒன்றிரண்டு நிமிஷங்கள் குடிப்பதற்கு என்று வீட்டுக்குப் பைப் மூலம் கொண்டு சென்றால் அதற்காக தண்டத் தீர்வை விதிக்கிறார்கள். 8 காசு என்பதை 12 காசாக கட்டணத்தை உயர்த்தி விடுகிறார்கள். 200 ரூபாய் கட்டிக் கொண்டிருந்த இடத்தில் 300 ரூபாய் கொடுக்க

1968 மார்ச் 8] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

வேண்டுமென்று தண்டத் தீர்வை விதிக்கிறார்கள். உபகாரம் செய்யா விட்டாலும் உபத்திரவம் செய்யாமலாவது இருக்கலாம் அல்லவா? இம் மாதிரி உபத்திரவங்களைக் கொடுக்காமல் கூடுமான வரை விவசாயிகள் ஆகிய எங்களைக் காக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரே ஒரு கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். அவனூசி தாலுக்காவைச் சுற்றிச் சுற்றி 25 மைல் தூரம் பவானி ஆறு ஓடுகிறது. அதைப் பார்க்கும் போது நாக்கிலே தண்ணீர் வருகிறது. காய்ந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர் காலத்திலிருந்தே வரும் வரும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். குந்தா திட்டம் வரும், மேல் பவானித் திட்டம் வரும், கழிவுத் தண்ணீரை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றெல்லாம் சொல்லிச் சொல்லி வாக்கு வாங்கினார்கள். தயவுசெய்து அதை மெய்ப்பித்து எங்கள் பகுதிக்கு பவானி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொடுக்கக் கூடிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். அந்த மக்களையும் வாழவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவு செய்து மனமுவந்து பக்கத்தில் போகும் தண்ணீரை அங்குள்ளவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசு பொறுப்பேற்று ஓர் ஆண்டு காலத்திற்கு உள்ளாக உணவுப் பிரச்சி- யில் கவனத்தைச் செலுத்தி அதன் காரணமாக சீரும் சிறப்புமான அளவில் மக்களுக்கு உணவை வழங்கக் கூடிய ஒரு தண்ணிறைவை பெற்- றிருப்பதற்கு நாம் உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களை பாராட்டக் கடமைப்- பட்டிருக்கிறோம்.

மாற்றுக் கட்சியில் உள்ள பலரும் இன்னும் ஒரு சில நண்பர்களும், எதோ சப்ஸ்டான்டர்ட் ரைஸ் வழங்கப்படுவதாக குறை சொன்னார்கள். ஆனால் இந்தத் குறைக்கு என்ன காரணம் என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தரத்தை முந்தைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நிர்ணயித்தது. முந்தைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்வதற்கு முன்னர் கொள்முதல் எப்போது வாங்குவது என்று நிர்ணயித்தார்களோ அன்றையத் தினமே அரிசியின் தரத்தையும் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அரிசியின் தரத்தை எப்படி நிர்ணயித்தார்கள் என்று பார்க்கும்போது மிகமிகத் தவறான முறையில் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதைத் தான் நாம் கண்கூடாகப் பார்க்- கிறோம். அரிசியில் உள்ள ஈர சதது 15 சதவிகிதம் இருக்கலாமென்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அதே போல் ப்ரோக்கன் ரைஸ் 15 சத- விகிதத்திலிருந்து 25 சத விகிதம் இருக்கலாமென்று நிர்ணயம் செய்- திருக்கிறார்கள். நெல் 10 சதத்திலிருந்து 12 சதம் வரை அரிசியில் இருக்கலாமென்று குறிப்பிடப்பட்டுக்கிறார்கள். இப்படி எல்லாம் நிர்ண- யிக்கப்பட்ட பிறகு அந்த அரிசிக்குப் பெயர் ஃபேர் ஆவரேஜ் க்வாலிடி ரைஸ் என்பது. என்றாலும் அது தரம் உயர்ந்த அரிசி தான் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அதே முறையில் இன்றையத் தினம் அரிசி வாங்கப்படுகிறது. ஆனால் இம்மாதிரி அரிசி வாங்கினால் இத்தகைய குறைபாடு உள்ள அரிசியை நாம் வாங்கி வைத்தால் ஒரு மாதத்துக்குக் கூட இந்த அரிசி- தாங்காது என்பதை இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, அதிகாரிகளை வைத்து தரத்தை மீண்டும் நிர்ண- யிக்க வேண்டும். முன்பு நிர்ணயித்த தரம் சரியானது அல்லவென்று தான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மத்திய சர்க்கார் அரிசியின் விலையை மிக தவறான முறையில் நிர்ண- யித்திருக்கிறார்கள். ஜீரகசம்பா, கிச்சலிசம்பா ஆகிய இரண்டு வகை அரிசியையும் ஃபைன் வரையிடி என்று நிர்ணயித்து விடுகிறார்கள். ஜீரகசம்பா தரம் உயர்ந்தது, கிச்சலிச்சம்பா தரம் தாழ்ந்தது. இரண்டை யும் ஃபைன் வரையிடி நம்பர் 1 என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னும்

[திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்]

|| 1968 மார்ச் 8

ஒன்றிரண்டு ரகங்களையும் அத்துடன் சேர்த்து விடுகிறார்கள். ஆனால் கிச்சலிச் சம்பாவுக்கு வழங்கக்கூடிய விலையைவிட அதிகமாக ஏ.டி.டி. 27 போன்ற தரம் குறைந்த அரிசிக்கும், நல்ல தரம் இல்லாத அரிசிகளுக்கும் தருகிறார்கள். கிச்சலிச்சம்பா அரிசிக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 73.57 என்றும் ஏ.டி.டி. 27 ரக அரிசிக்கு ரூபாய் 74.43 என்றும் நிர்ணயம் செய்ய திருப்பது எந்த விதத்திலே சரியாய் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏ.டி.டி. 27 ரகம் 100 நாட்களில் விளையக்கூடியது. கிச்சலிச்சம்பா போன்ற உயர்ந்த ரகங்கள் 6 மாதங்களில் விளையக்கூடியது. இதை யெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு அரிசியின் விலையை சரியான முறையில் நிர்ணயிப்பதில் சற்று கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். விலை நிர்ணயம் ஒரு பக்கம் இருக்கிறது. தரத்தில் நிர்ணயம் தவறாக இருக்கிறது.

செக்போஸ்ட்களில் கைப்பற்றுசிற அரிசிக்கு ரசிது கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. என். சங்கரய்யா : ஐயா, இந்த மானியக் கோரிக்கைமீது இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சி சார்பாக இந்த மன்றத்தில் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போல், இன்று நிரந்தரக் கண்டரோல் வேண்டுமென்றோ அல்லது கண்ட்ரோலுக்காக கண்ட்ரோல் வேண்டுமென்றோ எங்கள் கட்சி கோர வில்லை, விரும்பவும் இல்லை. மாறாக இந்த நாட்டில், இந்த மாநிலத்தில் உணவு தானியங்கள் வழங்குவதில் உள்ள நிலைமை காரணமாகத் தான் இந்தக் கட்டுப்பாடு தேவை என்று நாங்கள் வலியுறுத்த விரும்புகிறோம். இந்த ஆண்டு தஞ்சையில் அல்லது இதர பாசனப் பகுதிகளில் அறுவடை சரியான முறையில் இல்லாததால், தண்ணீர் பற்றாக்குறை காரணமாக விளைச்சல் குறைவாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் சற்று அதிகமாகவே இந்த ஆண்டு கொள்முதல் செய்யவேண்டியிருக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம். அரசாங்க வரணிகக் கொள்கையில், இன்று கொள்முதல் செய்யப்படக் கூடியதற்கு கொடுக்கப்படக் கூடிய விலை மாற்றப்படவேண்டுமென்று எங்கள் கட்சி கோரவில்லை. இன்று கொடுக்கக்கூடிய விலை ஏறத்தாழ சரியாக இருக்கிறது என்பது தான் எங்கள் கட்சியின் அபிப்பிராயம். இந்த மாநிலத்தில் ஒரு கோடி அறுபத்தெட்டு லட்சம் பேர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு வகையில் உணவு தானியம் வழங்கப்படுகிறதென்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். 3-3/4 கோடி மக்கள் வாழும் இடத்தில் இரண்டு கோடி ஆறு லட்சம் பேர்களுக்கு உணவு தானியம் சம்பந்தமாக அவர்கள் சொந்தப் பொறுப்பில் விடப்பட்டிருக்கிறது என்று தெளிவாகக் கூற முடியுமென்றும், இன்னொரு பக்கத்தில் மலிவு தானியக் கடைகள் மூலம் குடும்பக் கார்டு மூலம் கொடுக்கப்படும் அரிசி மேலும் பல பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்றும் கேட்டிருக்கிறோம். அது அனுதாபத்தோடு கவனிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் கையிருப்பு பற்றாக்குறையாக இருப்பதால் செய்ய முடியவில்லை என்று கூறலாம்.

மதுரையை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு குடும்பக் கார்டு முறை அமலிலிருக்கிறது. ஆனால் ஜெய்ஹிந்த்புரம் என்ற மேஜர் பஞ்சாயத்து பிரதேசம் பக்கத்தில் இருக்கிறது. விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் அது மதுரையோடு சேர்க்கப்படயிருக்கிறது. அங்கு இந்த குடும்பக் கார்டு முறை அமலில் இல்லை. அங்கிருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் தொழிலாளிகள், நடுத்தர மக்கள். அங்கு விவசாய நிலம் கிடையாது. நகரத்திற்கு அப்பால் அவர்கள் வசிப்பதால் இந்த நன்மை அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே எங்கள் கட்சி கோருவது என்னவென்றால், குடும்பக் கார்டு முறையில் அரிசி வேண்டுமென்று கேட்கிற பகுதிகளுக்கு இத் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பது நம் கடமை. அப்படி விஸ்தரிப்பதால் நாம் சற்று அதிகம் கொள்முதல் செய்யவேண்டியவரும்.

1968 மார்ச் 8]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

குடும்பக் கார்ட் முறையுள்ள இடங்களில் நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிற படிக்கு 1-44 காசு எனக் கொடுக்கும் முறையை முனிசிபல் நகரங்களுக்கும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளுக்கும், இன்னும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் கிராமப் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி விஸ்தரிப்பதால், இன்னும் 50 லட்சம் அல்லது 75 லட்சம் பேர்களுக்கு விஸ்தரிப்பதால் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை. ஆகவே, அதை முதலாவதாகச் செய்ய வேண்டும். அடுத்தபடியாக, நகரப்புறங்களில் குடும்பக் கார்ட் முறையுள்ள இடங்களில் இன்று கொடுக்கப்படும் அளவை விட அதிகமாகக் கொடுக்க முயற்சி செய்தால் தான் அரிசிக்கு அதிக விலை கிடைக்கும் என்று கிராமங்களில் இருந்து அரிசி வருவதைத் தடுக்க முடியும். ஆகவே கொடுக்கப்படுகிற அரிசியின் அளவையும் உயர்த்த வேண்டும். இதனால் அதிகப்படியான அளவிற்கு கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் விரும்பினால் அதற்கு நாங்கள் ஆதரவு அளிப்போம். நம் மாநிலத்தில் 63 லட்சம் ஏக்கர்களில், மூன்று ஏக்கருக்குக் கீழே விதிவிலக்கு கொடுத்துவிட்டால் 22 லட்சம் ஏக்கர் போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். மாநிலத்தில் பத்து ஏக்கரும் அதற்கு மேல் நிலம் உள்ளவர்களிடமிருந்து, பகிரங்கமாக அறிவிக்கப்பட்ட அரசாங்கக் கொள்கைப்படி, அவர்கள் குடும்பத் தேவை, விவசாயச் செலவுகள் இவை போக மார்க்கெட்டின் சர்ப்ளஸ், உபரியாக உள்ள நெல்லை அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்த பிறகு, மூன்று ஏக்கர் முதல் பத்து ஏக்கர் வரை உள்ளவர்களிடமிருந்து லெவி வரிஸ்டம் அடிப்படையில் கொள்முதல் செய்த பிறகு, பின்னரும் துண்டு விழுந்தால் அரசாங்கமும், எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் சேர்ந்து மூன்று ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ளவர்களிடமிருந்தும் கேட்பது பொருத்தமாக, இயற்கையாகவே இருக்கும். பத்து ஏக்கர்களுக்கு மேல் உள்ளவர்களிடமிருந்து அரசாங்கக் கொள்கைப்படி மார்க்கெட்டின் சர்ப்ளஸ் பூராவையும் வாங்க வேண்டுமென்ற கொள்கை நடைமுறையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை.

பலர் நெல்லுக்கு அதிக விலை வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உழக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு அந்தப் பலன் போய் சேருவதில்லை. ஐந்து மூடை விளைந்தால் ஒரு மூடை என்று 20 சதவிகிதம் அளவிற்குத் தான் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறதே தவிர பாக்கியுள்ளதை அவர்கள் இஷ்டம் போல் அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள். ஆகவே குடும்பக் கார்ட் முறையை இன்னும் பல பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிப்பதோடு கூட கொடுக்கப்படக் கூடிய அரிசியின் அளவையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு பத்து ஏக்கர், அதற்குமேல் உள்ளவர்களிடமிருந்து மார்க்கெட்டின் சர்ப்ளஸ் பூராவையும் அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்துகொள்ளா என்றால் அப்படிச் செய்யவில்லை. ஆகவே பத்து ஏக்கர், அதற்கு மேல் உள்ளவர்களிடமிருந்து மார்க்கெட்டின் சர்ப்ளஸ் பூராவையும் கட்டாயக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். கொள்முதல் விஷயத்தில் இந்த அரசின் கொள்கைக்கும் எங்கள் கொள்கைக்கும் உள்ள அடிப்படை ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆனால் நாங்கள் சொல்வது, பத்தும் அதற்கும் மேல் உள்ளவர்களிடமிருந்து கறாராக மார்க்கெட்டின் சர்ப்ளஸை கொள்முதல் செய்து, மூன்று முதல் பத்து ஏக்கர் வரை உள்ளவர்களிடமிருந்து லெவி வரிஸ்டம் முறையிலும் கொள்முதல் செய்தால் நிச்சயமாக மூன்று ஏக்கர்களும் அதற்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கும் விதிவிலக்கு கொடுக்க முடியும். புள்ளிவிவரங்களை வைத்துக் கொண்டு இது சாத்தியமில்லை, துண்டு விழும் என்று சொன்னால் அது சரியல்ல. அப்படிச் செய்தும் துண்டு விழுகிறது என்றால் ஒன்று முதல் மூன்று ஏக்கர் வரை வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்தும் அரிசி கொடுங்கள் என்று கேட்கலாம். அதற்கும் குறைவாக வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்தும் ஒரு ஏக்கருக்கு குறைவாக வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து கூட கேட்க அவர்களிடம் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கலாம்.

அடுத்து, இந்த 1-44 காசுக்கு கொடுக்கப்படுகிற அரிசி இருக்கிறதே இதன் க்வாலிட்டியை, தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். கூட்டுறவு இலாகா மூலம் கொடுக்கப்படக் கூடிய மில்களில் அல்லது அரசாங்கமே சொந்த ஏற்பாட்டில் ஏதாவது செய்து தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். கேரளா,

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1968 மார்ச் 8]

கோளா என்கிறார்கள். அங்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டு மாதங்களுக்குத் தேவையான தானியம் தான் உற்பத்தியாகிறது. பத்து மாதங்களுக்கு வெளியிலிருந்து தான் வாவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே கோளாவோடு ஒப்பிட்டு இங்கு கூறுவதில் அர்த்தமில்லை. நிலப் பிரபுக்கள் தங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி மார்க்கெட்டின் சர்ப்ளஸ் பூராவையும் கொடுப்பதில்லை. அப்படி அவர்கள் எமாற்றுவதினால்தான் முன்று ஏக்கருக்குக் கீழேயுள்ளவர்களிடமிருந்துகூட கொள்முதல் செய்யும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே பெரிய நிலப் பிரபுக்களிடம் நம் கொள்கையை கடைப்பிடித்து கரூராக கொள்முதல் செய்தால் சிறிய விவசாயிகள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். நகரப்புறங்களுக்கும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதி மக்களுக்கும் மலிவு தானியம் கிடைக்கும்படிச் செய்தால், ரூபாய்க்கு படி அரிசி என்பதை நாங்கள் வற்புறுத்தவில்லை. பாணை எங்கே, படி அரிசி எங்கே என்று நாங்கள் கேட்கவில்லை. குடும்பக் காட்டு முறையில் 1-44-க்கு கேட்டுக்கப்படுவதை மேலும் பல பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டும். அதனால் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை. அது பூர்த்தியான பிறகு குறைந்த விலைக்கு கொடுக்கலாம். ஒரு படி அரிசித் திட்டம் எங்கே என்று நாங்கள் வற்புறுத்த விரும்பவில்லை என்று எங்கள் கட்சி முடிவு செய்திருக்கிறது.

அடுத்து, மிளகாய், பருத்தி போன்றவைகளுக்கு திடீரென்று விலை உயர்ந்துவிடுகிறது; திடீரென்று குறைந்துவிடுகிறது. இதை உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு குறைந்த அளவுக்காவது நியாய விலை கிடைக்க அரசாங்க வர்த்தகம் மூலம் ஏதாவது ஏற்பாட்டை அரசு செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும். அதைப்பற்றியும் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஈ. எம். நடராசன் : தலைவரவர்களே, உணவுப் பிரச்சினையில் ஒரு திருப்திகரமான ஆண்டைக் கடந்து ஒரு முன்னேற்றமான சூழ்நிலையில் தமிழக அரசு அடியெடுத்து வைக்கின்ற இந்த நிலையில் என் கருத்தைக் கூற விரும்புகின்றேன்.

கடந்த ஆண்டு எந்தவகைத் தட்டுப்பாடுமின்றி உணவுப் பொருள்கள் வழங்கப்பட்டுவிட்டன என்று மேலெழுந்தவாரியாகத் தோன்றினாலும் உணவுத் துறையில் கடந்த ஆண்டு இருந்த சங்கடமான சூழ்நிலையை இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

உணவுப் பிரச்சினையென்பது இந்த நாட்டு மக்களின் உயிர்ப் பிரச்சினை. இதைத் தீர்த்து வைக்கும் பெரும் பொறுப்பு தமிழக அரசுக்கு மட்டுமல்ல, இந்தியப் பேரரசுக்கும் சேர்ந்தே உள்ளது. இந்தியப் பேரரசு தனது பொறுப்பை உணராததுமட்டுமல்ல, தனது கடமையை நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டது என்பதை உணரும்போது நான் வேதனைப்படுகின்றேன்.

அரிசி சாப்பிடுவோரே, கோதுமை சாப்பிட்டுப் பழகுங்கள், உணவு நெருக்கடியைத் தீர்க்க ஒரே வழி அதுதான் என்ற பிரச்சாரத்தைத் துவங்கியது இந்திய அரசு. இந்திய அரசு எதைச் சொன்னாலும் கீழ்ப் படித்து நடந்து, இதற்கு முன்னாலிருந்த காங்கிரசு அரசு செல்லுமிட மெல்லாம், பார்க்கும்போதெல்லாம் பொதுமக்களை கோதுமை சாப்பிடுங்கள் என்று தூண்டி, சாப்பிடாத மக்களைக் குறைகூறியும் வந்தது. இந்த அபூர்வ யோசனையை ஏற்று ஏதுமறியாத பாமர மக்கள் கோதுமை உணவை சாப்பிடத் தொடங்கினர். ஆனால் இன்றைய நிலைமை என்ன? கோதுமையே கிடைக்கவில்லை. கோதுமை சாப்பிடச் சொன்ன இந்திய சர்க்காரை கோதுமை கொடு என்று கேட்டால் இல்லை என்கின்றது இந்திய அரசு. உண்மையிலேயே பாரத புத்திரர்கள் தன்னுடைய நாட்டிற்கென ஒரு தேசிய மொழி தேவை, தேசியக் கொடி தேவை என்று பேசி தங்களைத் தீவிர தேசியவாதிகள் என் நினைத்து தேசிய உணவாகக் கோதுமையைச் சாப்பிட சொன்னார்கள். ஆனால் நடந்தது என்ன? 1966-67-ஆம் ஆண்டிலே பக்தவத்சலம் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது இந்திரா காந்தி அம்மையார் சர்க்கார் தமிழகத்திற்குக் கொடுத்தது 1,46,000 டன் ஆகும்.

1968 மார்ச் 8]

[திரு. ஈ. எம். நடராசன்]

இந்திரா காந்தி சர்க்கார் இன்னுமிருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சி ஏற்பட்ட காரணத்தினாலோ என்னவோ கோதுமையினளவு 51,500 டன்னைக் குறைக்கப்பட்டுவிட்டது. கிட்டத்தட்ட 1,00,000 டன் கோதுமையைக் கொடுக்க மறுத்துவிட்டது. 1967-ம் ஆண்டு இருந்ததைவிட மூன்றி லொரு பங்குதான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது தமிழகத்தின் மீது காட்டப்படும் அரசியல் வெறுப்புணர்ச்சியே தவிர வேறொன்றுமல்ல. தமிழக மக்களும் இந்திய குடிமக்கள்தான் என்பதை இந்திய அரசு மறுக்கின்றதா என்பதையும் அவர்கள் தெளிவுபடுத்திவிட வேண்டும்.

இதேபோல்தான் கடந்த ஆண்டு எங்கு பார்த்தாலும் சர்க்கரைத் தட்டுப்பாடு இந்திய சர்க்காரால் கட்டுவித்தது விடப்பட்டது. இந்திய அரசு தமிழக அரசுக்கு 1966-67-இல் மாதம் ஒன்றுக்கு அனுப்பிய சர்க்கரை அளவு 16,100 டன். ஆனால் 1967-68-இல் தந்தது 9,600 டன்தான். பாதியாகக் குறைத்திருக்கின்றார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் மத்திய அரசாகிய ஜனநாயக சோஷலிச சர்க்கார் ஆலை அரசர்களுக்கு லாபம் தேடித் தரும் வகையில் கட்டுப்பாட்டை ரத்துச் செய்து சர்க்கரையை வெளி மார்க்கெட்டிலே எங்கு வேண்டுமானாலும் எந்த விலைக்கும் விற்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டார்கள். ஆலை அரசர்களின் இலாப வேட்டைக் காபாக இந்த நாட்டை மாற்றியது மட்டுமல்லாமல் மாநிலத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய அளவையும் பாதியாகக் குறைத்துத் தமிழகத்திலே குழப்பத் தையும், கலவரத்தையும் தூண்டிவிட முயற்சித்தார்கள் என்று நான் குற்றம் சாட்டுகின்றேன்.

பருப்பு விலையைப்பற்றிப் பல்லவி பாடிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். வடநாடாவது, தென் னாடாவது எல்லோரும் பாரதமாதாவின் புத்திரர்கள் தானே என்று பேசும் நவீன தேசபக்தர்களைக் கேட்கின்றேன். பருப்பினிமீது தடை விதித் தார்களே, வடநாட்டு மாநிலங்கள்; இந்திய அரசு அதைத் தட்டிக் கேட்டதா? ஏன் கேட்கவில்லை? அதே வடநாட்டு மாநிலங்களின் ஆதிக் கத்திலேதான் இந்திய அரசு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. பருப்பு வகைகளை வாங்கித் தருவதற்கு இந்திய சர்க்காருக்குத் துணியில்லை, தைரியமில்லை, விருப்பமில்லை. இந்திய அரசு வடநாட்டு ஏகாதிபத்தி யத்தின் அரசு என்று நினைக்கத் தோன்றுதா?

தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற உணவுப்பிரச்சினையைக் கடந்த ஆண்டு நாம் நல்ல முறையில் சமாளித்திருக்கின்றோமென்றால் அது சாமான்ய மாண காரியமல்ல. உதவி செய்வதற்குப் பதிலாக உபத்திரவம் செய்தது இந்திய அரசு. இந்திய அரசினுடைய முதலாளித்துவ உணவுக் கொள்கை, இந்திய அரசு தமிழகத்திலே உருவாக்கிய நெருக்கடி ஆகிய இந்தச் சூழலில் நீந்தி வந்திருக்கின்றோம் என்று நினைக்கின்ற போதுதான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களையும், மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரவர் களையும் எதிர்க் கட்சியினர் புரிந்து கொள்ள முடியும். (மணியடிக்கப் பட்டது.)

இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் காங்கிரஸ் உறுப்பினர் வினாயகம் அவர்கள் சென்னை, கோவைக்குக் கொடுக்கின்ற சலுகை இதர இடங்களுக்கும் தரப்பட்டு வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸில் உள்ளவர்கள் முன்னுக்குப்பின் முரணாகப் பேசுவது வாடிக்கையாகப் போய்விட்டது. இந்திய அரசு கோதுமைக்கு உதவித் தொகை கொடுக் கின்றதே, அரிசிக்கு என் தரக்கூடாது என்று கேட்டோம். கோதுமை சாப்பிடுபவர்களுக்கு அதாவது வடநாட்டுக்காரர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற சலுகை, காட்டப்படுகின்ற ஆதரவு, அரிசி உண்ணும் தென்னவர்களுக்கு என் தரப்படவில்லை என்று நாம் கேட்டால் அப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் எங்குபோய் பதுங்கிக் கொள்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. (மணியடிக்கப் பட்டது.)

[1968 மார்ச் 8]

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பிரஜா-சோஷலிஸ்டு கட்சியின் கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் முன்வந்து நிற்கும்பொழுது அளிக்கப்பட்ட நேரம் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது என்பதால் என்னுடைய கட்சியின் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்குச் சாத்தியமில்லாமல் போய்விடுகிறது என்பதை முதலிலே கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய உணவுப் பிரச்சினை சம்பந்தமான விஷயம் மிகவும் ஜீவாதாரமானதாகும். இந்த அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடனே மிகவும் ஜீவாதாரமான உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது, கொள்முதலை அதிகப்படுத்துவது, அதைக் குறைந்த விலையில் விற்பது என்ற மூன்று அம்சங்களிலே ஈடுபட்டார்கள். அம்மாதிரி ஈடுபட்டதால் அதில் பெரும் முன்னேற்றங்களைக் கண்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும்கூட அவைகளைச் செம்மையாக ஆக்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் இன்னும் நடைபெறவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். கொள்முதல் விலை சம்பந்தமாக எல்லா இடங்களிலிருந்தும் புகார்கள் வருகின்றனவே, அந்தப் புகார்கள் சரியானதுதான், இல்லையா என்பதை ஆராய வேண்டியது அவசியம் என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. அப்படி ஆராய்ந்து அதிலே இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளைச் சரியாக விளக்கிக் கூறுவது அவசியம். அதை அவர்களுக்குக் கூறுவதால் அவர்கள் மனத்தில் நிம்மதி ஏற்பட்டு அதிக உற்பத்திக்கு ஊக்குவிக் அது வழியாக இருக்கும். மாநாடுகள் நடத்தி அதிலே திட்டமிட்டோம் என்று சொல்லுவதைவிட உற்பத்தியிலே ஆகும் செலவு என்ன, வகை என்ன என்பதைப் பார்த்து, ஒரு ஏக்கரில் விவசாயம் செய்ய்பவன் அப்படிச் செய்தால் அதற்காக ஆகும் செலவு என்ன, வருமானம் எவ்வளவு, மீதம் எவ்வளவு என்ற விவரங்களை அவர்களுக்குச் சொல்லி அவர்களைத் திருப்திப்படுத்த ஒரு முயற்சி எடுத்துக் கொள்வது நல்லது என்று தோன்றுகிறது.

கொள்முதல் செய்யும் நிலை சரியான முறையில் இல்லை என்று பல யிடங்களிலிருந்து புகார்கள் வருகின்றன. இங்கே சொல்லப்படுகிறது ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாகயிருப்பவர்களிடம் கொள்முதல் இல்லை என்று. ஆனால் பலயிடங்களில், வாயில்லாத அப்பாவிகள் இடத்தில் அங்கே யிருக்கின்ற கிராம அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, இவர்கள் சொன்னால் கேட்காமல் என்ன செய்வது என்ற நிலையில் இருக்கின்ற பலரிடம், ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாக வைத்திருப்பவர்களிடம் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது என்ற புகாரும் இல்லாமல் இல்லை.

அதேபோல் வினியோகம் என்ற முறையில் வெளி இராஜ்யங்களுக்குப் போகாமல் தடுப்பதற்காக காவல் நிலையங்களை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறோம். காவல் நிலையங்களை அதிகப்படுத்தியிருந்தாலும் வெளி இராஜ்யங்களுக்கு உணவு போகாமல் இருக்கிறதா என்று கேட்டால் நிச்சயம் போகிறது. அது மட்டுமல்ல. பற்றுக் குறை இராஜ்யங்களாக இருக்கிற அரசாங்கங்கள் அங்கே நடைமுறைகளை எப்படி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதிகமாக உள்ள மற்ற இராஜ்யங்களிலிருந்து அந்தப் பற்றுக்குறை பகுதிகளுக்குத் தாராளமாக வருவதற்காகக் கவர்ச்சிகரமான பல ஏற்பாடுகளை அந்தந்த இராஜ்யங்கள் அங்கங்கே செய்திருக்கிறார்கள். அதை இங்கேயிருக்கும் வியாபாரிகள் நினைக்கும்பொழுது எந்த முறையிலாயினும் சரி, யார் எப்படிக் கஷ்டப்பட்டாலும் சரி தங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி நல்லவாபத்தை உண்டாக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக லாரிகளை வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொண்டு இங்கேயிருந்து கொண்டுபோக ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆங்காங்கே இவ்வாறு செய்யப்பட்டுத்தான் வருகின்றது. அதை இந்தக் காவல் நிலையங்கள் தடுக்க முடியவில்லை, கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்பது உண்மை. இதை சாதாரணமாக மற்றவர்கள் குற்றஞ் சொல்லுகிறார்கள் என்பதற்காக விட்டுவிடாமல் சரியாக ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். இதில் என்ன கோளாறு என்பதற்கான காரணத்தைப் பார்க்க வேண்டும்.

1968 மார்ச் 8]

[திரு. எம். கரேந்திரன்]

முன்பு இதே பிரச்சினையின் மீது பேசும்பொழுது ஒன்றை ஞாபகப் படுத்தினேன். இன்றைக்கு உணவுக் கொள்முதல் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியிருந்தால் அந்த உணவுப் பொருள்கள் மற்ற ஜனங்களுக்குப் போயிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். ரேஷன் பகுதிகள், குடும்பக்காரர் உள்ள பகுதிகள் ஆகிய இடங்களில் அளவில் முன்னேற்றம் இல்லை. கொள்முதல் செய்யப்படும் உணவுப் பொருள்கள் சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்படவில்லை என்றுதான் தெரிகிறது. குறைந்த விலையில் இரண்டு இடங்களுக்கு அரிசி விநியோகம் செய்கிறோம். அது அந்த இரண்டு இடங்களின் தேவைக்கும் போதுமானது தானா என்பதை ஆராய வேண்டாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே விநியோகம் செய்வதில் புதிய வழியைச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது விநியோகிக்கப்படும் பொருள்களால் உடல் ஆரோக்கியத்தைக் காக்கவும், நன்றாக உழைக்கவும், அதிகமான செல்வத்தை உண்டாக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலும் திருக்கோமா என்று ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. சென்னையிலே கூட கொத்தவாஸ்சாவடி ரோட்டிலே அரிசி விற்பனைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி விற்பதற்கு அந்த அரிசி எங்கேயிருந்து கிடைத்தது. அவ்வாறு விற்பதை வாங்கக்கூடிய ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து ரேஷன் அளவு போதவில்லை என்றுதானே தெரிகிறது. குறைந்த விலை என்று சொன்னால், அதனுடைய பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் தேவையான அளவுக்கு கொடுத்தால் தான் அதன் பலன் கிடைக்கும். இங்கே குறைந்த அளவில் கொடுப்பதால் தங்களுடைய அதிகப்படியான தேவையைப் பூர்த்திசெய்து கொள்வதற்கு அதிக விலை கொடுத்து வாங்குவதால் நாம் கொடுக்கின்ற குறைந்த விலையின் பலன் அவர்களுக்குப் பிரதிபலிக்காமல் இருக்கிறது. குறைந்த விலையிலே கொடுத்தும் சரியான திருப்தி இல்லை. இந்த அரசு இப்படி நல்ல காரியத்தைச் செய்து இருக்கிறது என்று ஒரு பாராட்டு, ஒரு சந்தோஷம் அவர்களுக்கு உண்டாவதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, உட்கூறு நிபுணர்கள் இன்றைக்கு நன்றாக ஆராய்ந்து, பரிசோதித்துக் கூறி இருக்கிறார்கள், ஒரு மனிதன் வாழ்வதற்கு, ஆரோக்கியமாக வாழ்வதற்கு, இந்த அளவு அவுன்ஸ் உணவாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று. அந்த அளவு அவுன்ஸ் உணவை யாவது விநியோகம் செய்ய வேண்டாமா? இந்த அரசு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நன் பகல்
12.00

அதோடு மட்டுமல்ல, ஒருவனுக்கு இவ்வளவு அளவு கட்டாயமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நிச்சயித்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். ஜெயிலிலே இருக்கிறவர்களுக்கும் நிர்ணயம் இருக்கிறது. இவ்வளவு உணவுப் பொருள்கள் இங்கே கிடைக்கும், இவ்வளவு அவுன்ஸ் இங்கே கிடைக்கும் என்ற நிர்ணயம் இருக்கிறது. இந்த அளவைக் கூட வெளியிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்றால் அது நல்லதல்ல. அதனால் விநியோக இடங்களில் அளவை அதிகமாக்கி பலன் எப்படி இருக்கும் என்பதை பற்றி இந்த அரசு யோசிக்க வேண்டும்.

உணவுப் பொருள்களை நாம் விநியோகிக்கும்போது, அந்தப் பொருள் தரமானது தானா, சரியானதுதானா, ஆரோக்கியமானதுதானா என்பதைப் பற்றியும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல வேண்டுமானால், மேட்டூரிலே ஒரு உணவுக் கோவாப்பரோடில் ஸ்டோரிலே விநியோகிக்கப்படுகின்ற அரிசி முழுவதும் பல நிறங்களிலே இருந்தது என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல், சத்தில்லாமலும் இருந்தது. அந்த மாதிரி வழங்கப்படுவதை மக்கள் என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். நான் உடனே, ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் சொல்லி இந்த நிலைமையை உடனே கவனிக்க வேண்டுமென்றேன். "நாங்கள் என்ன செய்யட்டும், இந்த ரைஸ் மில்லிலே என்ன அரிசி கொடுக்கிறார்களோ, அதை எடுத்துக் கொண்டு வந்து விநியோகம் செய்ய

[திரு. எம். சரேந்திரன்]

[1968 மார்ச் 8]

வேண்டுமென்று எங்களுக்குச் சொல்கிறார்கள்,” என்று அவர் சொன்னார். யாரிடத்தில் இதைப் போய் சொல்வது, இம்மாதிரி தவறான காரியம் நடக்கிறது என்று யாரிடத்தில்தான் சொல்வது என்று தெரிந்தால் அதை உடனே சொல்லி விசாரித்து, மீண்டும் அந்த மாதிரி காரியங்கள் நடைபெறாமல் தடுக்க முடியும். ஆகவே, தற்பொழுது யாரிடத்திலும் போய் சொல்ல முடியவில்லை. அதைப் பற்றி கவனித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெல் ஒழுங்காகக் கொள்முதல் செய்யப்படுகின்றதா என்றால் இல்லை; ஒழுங்காக விநியோகிக்கப்படுவதும் இல்லை. கடந்த வருஷத்திலே கொள்முதல் செய்ததைப் பற்றி ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். எவ்வளவு இலட்சம் ஏக்கர் நிலம் விவசாயத்திற்காக ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு கொள்முதல் செய்யமுடியும் என்பதற்கெல்லாம் அமைச்சர்கள் அறிக்கை விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதிகாரிகளும் அறிக்கைவிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் கடைசியாக, கொள்முதல் செய்த பொழுது முதலிலே சொன்ன அறிக்கைகள் எல்லாம் உண்மையில்லாமல் போய் விட்டன. அமைச்சர்கள் அறிக்கை விடுகிறார்கள், திட்டங்கள் போடுகிறார்கள். அதிகாரிகளும் திட்டங்கள் போடுகிறார்கள். ஆனால் விவரங்களை யார் தருகிறார்கள். கீழே இருக்கிறவர்கள் தருகிறார்கள். கீழே இருக்கின்றவர்கள் நேற்று வரை எப்படி இருந்தார்களோ அதிலிருந்து மாறவில்லை என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. மேலே உள்ளவர்கள் என்ன திட்டங்கள் போட்டாலும் கீழே உள்ளவர்கள் ஒழுங்காகக் கடைப்பிடிப்பதில்லை. இந்த நிலையை மாற்ற சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கீழே இருக்கின்ற அம்சங்களிலே மாற்றம் செய்ய வேண்டும். எங்காவது ஒரு இடத்திலே மட்டும் மாற்றம் செய்துவிட்டு நாங்கள் நல்ல கொள்கையை கடைபிடிக்கிறோம் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. ஒரு மரத்திற்குப் பல கிளைகள் இருப்பது போல் பல இடங்களில் பல தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. பல தவறான காரியங்கள் நடக்கின்றன. ஆகவே, இந்த அம்சங்களை எல்லாம் சரியான கணக்கிட்டு பார்த்தால் மேலே மட்டும் நல்ல திட்டத்தை வகுத்தால் போதாது, அதை நிறைவேற்றுவதற்காக நேற்று வரை இருந்தவர்கள் இன்னும் அதே போல் இருந்தால், அதை மாற்றி அமைப்பதற்கு யோசனை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கடந்த அரசு சென்னையிலும் கோவையிலும் ரேஷன் கொண்டு வந்தார்கள். ஆகவே, நாங்கள் அங்கெல்லாம் படி அரிசி கொண்டு வந்தோம் என்ற வாதம் நல்ல வாதமாக இல்லை. படி அரிசி போடுவது என்ற வாதத்தை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். விலைகளைக் குறைப்பதற்கு அடிப்படையான ஒரு அம்சமாகும் படி அரிசி திட்டம். அதை மற்ற இடங்களுக்குப் போடாததற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் கடந்த அரசு இது பகுதிகளில் ரேஷன் முறை விஸ்தரிக்காததால் நாங்களும் படி அரிசி மற்ற இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கவில்லை என்று கூறுவது பொருந்தாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நாம் தற்பொழுது விநியோகிக்கின்ற இடங்களிலே ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கொடுப்பதால் அந்த பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது என்பது உண்மை. அந்த உண்மைக்காக நாம் இதைப் போடுவதை நிறுத்தினால் அது சரியாக இல்லை. கொள்முதலை அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும், உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும், என்று சொல்லுகின்ற அதே நேரத்தில் நாம் கொடுக்கின்ற அளவைக் குறைத்து கொடுப்பதன் மூலம் நம்முடைய பிரச்சினை தீராமலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. எஸ். முருகையன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். ரூபாய்க்கு படி அரிசியை ஏன் மாநிலம் முழுவதும் போடவில்லை என்று இன்றைய தினம் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் படி அரிசி கொடுக்காதது மட்டும் அல்ல, விவசாயிகளுக்கு இந்த சர்க்கார் துரோகம் செய்கிறது என்று வேறு வேறு சொல்கிறார்கள். இவர்கள் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் போட்டார்கள். ஏராளமான

1968 மார்ச் 8]

[திரு. எஸ். முருகையன்]

பணத்தை செலவழித்தார்கள். அப்படியும் உற்பத்தியினுடைய இலக்கை அவர்களால் அடைய முடியவில்லை. மீண்டும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் போட்டார்கள், ஏராளமான பணத்தை செலவழித்தார்கள். இலக்கை அடைய முடியவில்லை; மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டார்கள். 70 இலட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது 57 இலட்சம் டன்னிலேயே நின்றுவிட்டது. இவ்வளவு பணத்தை செலவழித்த இவர்களால் படி அரிசியை மூன்று ரூபாய்க்குத்தான் போட முடிந்தது. இவர்கள் கேட்கிறார்கள், ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற ஓராண்டிற்குள் ஏன் மாநிலம் பூராவும் படி அரிசி போடவில்லை, என்று. இதில் எந்த அளவுக்கு நியாயம் இருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. (குறுக்கீடு.) நாங்கள் சொன்னோம். படிப்படியாக அதைப் போடுவதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டு வருகிறோம். அதற்குள்ளாக மாநிலம் பூராவுக்கும் போடவில்லை என்று சொல்வது எந்தவிதத்தில் நியாயம். (குறுக்கீடு.) தான் செய்த தவறை மறைப்பதற்காகவும், தங்கனால் முடியாததை இவர்கள் செய்கிறார்களே என்ற வயிற்றெரிச்சல் காரணமாகத்தான் இதைச் சொல்கிறார்களே தவிர, இதை நியாயமான வாதம் என்று உண்மையிலேயே ஒதுக்கக்கொள்ள முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்து கொண்டு வருகிறது.

அது மட்டுமல்ல, கொள்முதலிலே இன்றைய தினம் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் நல்லபடியாகத் தான் இருக்கிறது. எவ்வளவு இலட்சம் டன் சர்க்காருக்குத் தேவைப் படுகிறது. எவ்வளவு இலட்சம் டன் உற்பத்தியாகிறது, அதிலே எவ்வளவு கொள்முதல் செய்கிறார்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தானியங்களிலே 20 சதவீதம்தான் இந்த அரசாங்கத்தால் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. ஏன் கொள்முதல் செய்கிறது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அரசு தானாகவே, இந்த வர்த்தகத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே-இதைச் செய்யவில்லை. தமிழகத்திலே உள்ள எல்லா மக்களுக்கும் நியாயமான விலையிலே உணவு தானியம் கிடைக்கவும் அத்தகைய சூழ்நிலைகளை உருவாக்கவும் என்ற அந்த காரணத்திற்காகத்தான் இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும் என்பதல்ல அரசினுடைய எண்ணம். அந்த திட்டத்திற்காகத்தான் கொள்முதல் திட்டத்தை அரசுக் கையாண்டு கொண்டு வருகிறது. அது மட்டுமல்ல, இந்த படி அரிசி திட்டத்தைச் சில பகுதிகளுக்கு கொண்டு வந்ததற்கு பிறகு, படி அரிசி மாநிலம் பூராவுக்கும் போட வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். படி அரிசி எல்லோருக்கும் படிப்படியாக போடப்படும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு.) எங்கே போட்டார்கள் காட்டுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் ஏற்கெனவே ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள். கணக்கு வழக்கு தெரிந்தவர்கள். எல்லாவற்றையும் நினைத்து அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும், வெளியில் போய், நாங்கள் தான் எல்லோருக்கும் ரூபாய்க்குப் படி அரிசி போட வேண்டுமென்று கேட்டோமே என்று சொல்வதற்குப் பயன்படும் தவிர, நாங்கள் போடுகிறோம் என்று சொல்லிவிட்ட பிறகு, அதைப் பேச்சோடு பேச்சாக சொல்லிக் கொண்டிருப்பது ஏன் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அவர்கள் ஒரு ரூபாய்க்குப் போட்டார்கள், நாங்கள் ஏதோ ரூபாய்க்கு 1½ படி போடுகிறோம் என்று சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியும். அதை விட்டுவிட்டு ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒரு வாதத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். படி அரிசி மாநிலம் முழுவதற்கும் போடுவதற்கு நல்ல யோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு, மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டார்கள். அந்த திட்டங்களின் பலன் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவை கிடைப்பதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் தீவிர முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. சிறு பாசன திட்டங்களுக்கெல்லாம் நல்ல முறையிலே பாசன வடிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறது. ஏராளமான பம்பு செட்டுகளுக்காக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேண்டிய உரத்தை மிகச் சலபமாகக் கிடைக்கச் செய்திருக்கிறது.

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[1968 மார்ச் 8]

அவர்கள் காலத்திலே, உரம் என்ன விலைக்குக் வாங்கினார்கள் விவசாயிகள்? எங்கே கிடைத்தது? எந்த விவசாயிகளுக்குக் கிடைத்தது? எந்த கிராமத்திலேயும் கிடைக்கவில்லை. தற்பொழுது, எங்கே சென்றாலும், எந்த கிராமத்திற்குச் சென்றாலும் உரம் ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, வடஆற்காடு மாட்டத்திலே இன்றையதினம் ஏராளமாக உற்பத்தியாகிறது என்றால் அது இந்த அரசு வந்ததற்குப்பிறகு தான் என்று தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். விவசாயிகளுக்குக் கடன் வேறு கொடுத்திருக்கிறார்கள். மல்லாயிர் பாதுகாப்புக்கு வேண்டிய திட்டங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இரண்டு மடங்கு கொள் முதல் ஆனது மட்டுமல்ல. விலைகளும் $1\frac{1}{2}$ மடங்காகப் பெருகியிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாவற்றையும் வைத்துத்தான் நாங்கள் சில பகுதிகளுக்காவது படி அரிசி (குடிக்கீடு) போடுகிறோம். நீங்கள் 20 ஆண்டுகளில் ஆண்டவர்கள். படி அரிசி 3 ரூபாய்க்கு போட்டவர்கள் எங்கள் அரசு படி அரிசியை மாநிலப் பூராவிற்கும் போட்டதான் போகிறது; நீங்கள் பார்க்கத்தான் போகிறீர்கள். ஏனென்றால், நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சாதாரணமாக எதையும் சொல்ல மாட்டார்கள். நன்றாக சிந்திக்காமல் எந்த முடிவிற்கும் வந்து விட மாட்டார்கள். இதைப் படிபடியாகச் செய்வதிலே சற்று காலதாமதமாகலாமே தவிர போட்டதான் போகிறோம். நீங்கள் என்ன பிரச்சாரம் செய்வதாக இருந்தாலும் மக்கள் நம்புவதாக இல்லை. அதை நீங்கள் நன்றாக தெரிவித்துக் கொள்ளப் போகிறீர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே உற்பத்தி ஆகக்கூடிய தானியங்கள் கொண்டு செல்லப் படுகிறது. தஞ்சாவூரில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நெல்லை சென்னைக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். சென்னைக்கு வட ஆற்காடு அண்மையில் இருக்கிறது. அங்கே உற்பத்தியாகக்கூடிய தானியங்களை சென்னைக்கும், தஞ்சாவூரில் உற்பத்தியாகக்கூடிய தானியங்களை கோவைக்கும் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்தால் நல்லதாக இருக்கும். இரண்டு இடங்களிலும் போக்குவரத்து செலவு அதிகமாகும். அதைக் குறைக்கவேண்டும்.

ரைஸ் மில்லை சென்னை கொடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஒரு கொள்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அதாவது 7-ம் நம்பர் ஹல்லர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என் 7-ம் நம்பர் ஹல்லர் கொடுக்கிறார்கள் என்றால், அங்குள்ள கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில் சற்று குறைவாக இருக்கிறது. அதற்காக கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த முறையில் அரிசி அதிகமாக விரயமாகிறது. ஏன் அங்கே கொடுக்கிறோம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, எல்லோருக்கும் 1-ம் நம்பர் ஹல்லர் கொடுக்க வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

திரு. க. கோமதி சங்கர தீப்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத் யத்தின் பேரில் எங்கள் கட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து, இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மான்யத்தைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கும் போது, இந்த நாட்டிலே பஞ்சநிலைமை ஏற்படாமல், பஞ்சத்தினால் மக்கள் இறந்துவிடாமல் ஒரு அரும் தொண்டை நமது இந்திய அரசின் உணவு மந்திரியாக இருந்து திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஆற்றியிருக்கிற எண்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. நமது தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல, இந்திய நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையிலே உணவு பெறுவதற்கு அரும்பாடுபட்ட நமது ஒப்பற்ற உணவு மந்திரியாக இருந்த அவர் இந்த தேசத்தில் உணவு பற்றாக்குறையாக இருந்த காலத்தில் மக்களுக்கு உணவு அளித்த ஒரு முறையை நாம் அறிவோம். இந்த நாட்டு மக்கள் உணவு பெற்று, நல்ல முறையில் வாழ வேண்டும். உணவு உற்பத்தி அதிகமாக ஆக வேண்டும். உணவு பற்றாக்குறை இல்லாமல், விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளித்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதுதான் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கை, லட்சியம். அந்தக் கொள்கையை அனுசரித்து இந்த அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்து வருகிறது. விவசாயிகளிடத்தில் கொள்முதல் செய்யும் பொழுது, ஒரு

1968 மார்ச் 3]

[திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர்]

ஏக்கராவுக்கும் குறைந்த அளவிலே நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடம் கொள்முதல் செய்யாமல் இருப்பது மிகவும் நல்லதுதான். ஆனால், கொள்முதல் செய்யக்கூடிய அந்த முறை விவசாயிகள் மிகவும் பயப்படக் கூடியதாகவும், அவர்களைக் கஷ்டப் படுத்தக்கூடியதாகவும் அமைந்திருக்கிறது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் வெளியிடப்பட்டதற்குப் பிறகு கோடாரங்குளம் என்ற கிராமத்தில் விவசாயிகள் இனம்தார்களினால் மிகவும் கஷ்டம் அடைந்து வருகிறார்கள். அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்திருக்கிறேன். கொள்முதல் செய்யும்பொழுது சில்லறை அதிகாரிகள் விவசாயிகளை மிகவும் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை நான் அறிந்து தான் இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கொள்முதல் செய்யும் பொழுது விவசாயிகள் மனம் கோணமல், அவர்கள் உற்சாகத்தோடும், ஊக்கத்தோடும் அரசாங்கத்திற்கு நெல்லை அளிக்க வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் விதத்தில், அந்த முறையில் கொள்முதல் செய்யப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், விவசாயிகளுக்கு இந்த விலை கட்டாது என்றால், வேண்டும் என்றே நான் இதைக் கூறவில்லை. விவசாயிகள் எவ்வளவு பணத்தை செலவழித்து உணவு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கிற விலை கட்டுப்படியாகுமா என்பதை நன்றாக சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். எனக்கு முன்பு பேசிய சுதந்திரக் கட்சி மெம்பர் அவர்கள் சொன்னபடி, விவசாயிகளுடைய செலவை நன்றாக அறிந்து, கொள்முதல் செய்யும்பொழுது அதற்கு என்ன விலை நிர்ணயிக்கலாம் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வது அரசாங்கத்தின் முக்கியமான கடமையாகும். இப்பொழுது அவர்கள் கொடுத்துவருகிற விலை ரூ. 40, 42, 45 குவிண்டலுக்கு, அது காணாது, நிச்சயம் கட்டுப்படியாகாது. குறைந்த விலைக்கு நெல் கொள்முதல் செய்யப்படும்பொழுது விவசாயிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் தங்களிடத்தில் மீதியுள்ள நெல்லை மக்கள் வாங்க முடியாதபடி அதிகமான விலைக்கு விற்க ஆசைப்படுகிறார்கள். அதன் மூலம் கள்ள மார்க்கெட் ஏற்படுகிறது. கண்ட்ரோலையும் மீறி, மக்கள் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். அதையும் இந்த அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். ஆகையினால், கட்டுப்படியான விலையை விவசாயிகளுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று நல்ல எண்ணத்தோடு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யும் பொழுது அவர்கள் மனம் கோணமல், நோகாமல், எவ்வளவோ தட்டூல் இல்லாமல், சில்லரை அதிகாரிகள், கிராம அதிகாரிகள், ரெவின்யூ அதிகாரிகள் இவர்கள் மூலம் கஷ்டம் ஏற்படாமல், நெல் கொள்முதல் செய்தால், இப்பொழுது 5 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப்படுவதாக அறிக்கையில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதை விட அதிகமான நெல்லை அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்யலாம் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், அரிசியினுடைய தரம் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும். மக்கள் நன்றாக உணவு செய்யக் கூடிய வகையில் அரிசி அளிக்கப்பட வேண்டும். இது அரசாங்கத்தின் முக்கியமான கடமை. மீல்களில் அறைக்கக்கொடுக்கும்பொழுது அங்கே இதையெல்லாம் கவனியாமல், சுகாதாரத்திற்கு விரோதமான முறையில் அரிசி உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட அரிசி விநியோகிப்பதால் மக்களுடைய உடல் நலம், தேக சுகம் கெட்டுவிடும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நல்ல தரமான அரிசியே உற்பத்தி செய்து தருவதற்கு தீவிரமான முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த படி அரிசித் திட்டம் நல்ல அருமையான திட்டம். அதைப்பற்றி யாரும் குறை கூற முடியாது. மக்களுக்கு படி அரிசி போடுவது மிகவும் பெருந்தன்மையான திட்டம். அதைப்பற்றி குறை கூற நான் முன்வர வில்லை. அந்தத் திட்டம் தமிழ் நாடு முழுவதிலும் நிறைவேற்றப்பட

[திரு. க. கோமதி சங்கர தீட்சிதர்]

[1968 மார்ச் 8]

வேண் ம். அதற்கு நாங்கள் உங்களோடு ஒத்துழைக்கிறோம். ஆனால் ஒரு படி அரிசித் திட்டம் கூட நிறைவேற்ற வேண்டாம், மழை இல்லாமல் உள்ள என்னுடைய தொகுதியில் பல கிராமங்களில் குடும்பக் கார்டுக்கு அரிசி கிடைக்காமல் மக்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். அதை முதலில் கவனிக்க வேண்டும். படி அரிசி ரூ. 1½, 2, 2½ என்று கொடுத்து வாங்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு தடவை நான் மாண்புமிகு ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது) “ஒன் மினிட் பளீஸ்”.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு பெ. மலேச்சாமி): உறுப்பினர் அவர்கள் 6, 7 நிமிடங்கள் உரையாற்றி விட்டார்கள். அடுத்து பேசுகிறவர் ஒரு நிமிஷம் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. கோமதி சங்கர தீட்சிதர் : அந்தக் கிராமங்களில் நெசவுத் தொழிலாளர்கள், மற்றத் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் உணவுக் கார்டுக்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை என்று மந்திரி அவர்களிடம் சொன்னேன், பெட்டிஷன் கொடுத்தேன். சில இடங்களில் கவனிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் மழையே இல்லை. நெசவாளி மக்கள், கிராமத் தொழிலாளர்கள் வாழக்கூடிய கிராமங்கள். எல்லா கிராமங்களிலும் குடும்பக் கார்டுக்கு அரிசி அளிப்பதற்கு இந்த அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். “ஜெய் ஹிந்த”.

* திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, உணவு மான்யத்தின்மீது நான் கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவு அமைச்சர் இந்த விஷயத்தில் காட்டுகிற உற்சாகத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், ஒரு பக்கம் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய உணவுக் கொள்கையில், ஒரு படி அரிசித் திட்டம் என்ற கொள்கையைத் தவிர, பாக்கி நெல் கொள்முதலில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிற விலை, மற்ற எல்லா விவகாரங்களிலும் இந்திய அரசின் கொள்கையை அனுசரித்த கொள்கையாகத்தான் இருக்கிறது. இந்திய அரசின் உணவுக் கொள்கை, அதிலும் குறிப்பாக விவசாயக் கொள்முதல் விலை இருக்கிறதே, அதைப் பொறுத்த வரையில் இந்திய சர்க்காரின் உணவுக் கொள்கை ஒரு தெளிவற்ற கொள்கை. ஆகவே, அதையே பின்பற்றுகிற இந்த அரசினுடைய உணவுக் கொள்முதல் விலையைப் பொறுத்த அளவிலே, தெளிவற்ற கொள்கையாகத்தான் இருக்க முடியும். ஒரே ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்கள் நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்கிறார்களே, அது எந்த அடிப்படையில் செய்கிறார்கள். அட்டொக் பேவரிலா அல்லது விவசாயிகளுக்கு ஆகின்ற செலவு அடிப்படையிலா கூலி மற்ற செலவுகள், லாபம் இவைகளையெல்லாம் கணக்கிட்டு அந்த அடிப்படையிலா என்று கேட்டார்கள். ஒன்றை நாம் நுணுக்கமாக கவனிக்கவேண்டும். மதிப்பிற்குரிய நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கூட சில மாவட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் விவரங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் நிர்ணயிக்கிற விலைக்கு வங்குகிற நெல்லின் அளவு முழு அளவு அல்ல, முழுவதையும் வாங்கவில்லை, கொஞ்சம்தான் வாங்குகிறோம், ஐந்தில் ஒரு பாகம்தான் வாங்குகிறோம், பாக்கியை அவர்கள் இஷ்டம் போல் விற்பதுகொள்ளலாம் என்றுார்கள். அதனால்தான் சொல்லுகிறேன், கொள்கையில் ஒரு நிலை இல்லை என்று. விவசாயி உற்பத்தி செய்கிறான். அரசாங்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்கு வாங்குகிறது. மற்றொரு அளவை மற்றொரு விலைக்கு விற்கமுடியும் என்று நிலைமை இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிறது. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருளுக்கு உற்பத்திாளர்களுக்கு அரசாங்கத்திற்கு ஒன்று, மற்றவர்களுக்கு ஒன்று என்று யலைகள்கூட இரண்டு இருக்கும் சம்பவம் எந்த நாட்டிலாவது இருக்கிறதா? வின்றை கு கார் என்று எடுத்துக்கொண்டால், ஃபியட் கார் வாங்கு

1968 மார்ச் 8]

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்]

கிறோம் என்று வைத்துக்கொண்டால், ரூ. 20,000 என்று வாங்குகிறோம். ஆனால், அதையே ஒருவருக்கு ரூ. 10,000-க்கும் மற்றவருக்கு ரூ. 20,000-க்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் எந்த தொழில் முதலாளி வாவது கொடுப்பாரா? ஆனாலும்கூட விவசாயப் பொருளை எடுத்துக் கொண்டால் உலகம் முழுவதிலும் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு மட்டும் விலை நிர்ணயிக்கும் பொறுப்பு விவசாயிக்கு இருக்கவில்லை. எந்த தேசத்திலும், அமெரிக்கா போன்ற தேசத்திலும் கூட என்ன செய்கிறார்கள்? விவசாயப் பொருள்களின் விலை இறங்காமல் பார்த்துக் கொள்ளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த வகையில் பார்த்துக் கொள்ளுகிறது. அரசாங்கமே மார்க்கெட்டில் புகுந்து, மற்றவர்களோடு போட்டி போட்டு வாங்கி விற்பதன் மூலம் சரியான விலை, சரியான நிலை இருக்கும் வகையில் பார்த்துக்கொள்கிறது. ஆனால், இந்திய அரசாங்கமும், இந்த அரசாங்கமும் குறைந்த விலையில் விற்குமாறு பார்த்துக்கொள்கிறது.

படியரிசித் திட்டம்பற்றிச் சொன்னால், படி அரிசி போடுகிறோம் என்கிறார்கள். விஸ்தரிக்கப்படுமா என்றால் இல்லை. படி அரிசி சென்னைக்கும் கோவைக்கும் வந்ததால், சென்னை மக்கள், கோவை மக்கள் பயனடைகிறார்கள் என்றாலும், அதிலே விவசாயி எவ்வளவு தியாகம் செய்திருன் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில், அதைப் பற்றிச் சொல்லக் கூடாது என்றாலும், விளக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது ரொம்பக் குறைவான விலை இருக்கிறது என்றார்கள். சென்ற குறுவைப் பயிர் காலத்தில் டெல்லியில் இருக்கும் அதிகாரிகளும், மற்ற கீழ் மட்டத்தில் இருக்கிறவர்களும் விலை வாங்கமுடியாமல் இருக்கும் என்று பயந்தார்கள். ஆனால், மாநில அரசு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இரண்டு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்திருக்கிறது. ஆகவே, காலாகாலத்தில், அடைமழை என்கிற காலத்தில் கூட, எடுத்து, வேறு மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பியதான் தான் நல்ல விலைக்குக் கொடுக்க முடிந்தது. அப்படி எடுக்காமல் இருந்திருந்தால், “ஸ்போர்ட்டிங்” பரைஸ் என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்குத் தான் நிலைமைகள் வந்திருக்கும். அதையெல்லாம் அனுசரித்துத்தான் அரசாங்கத்தினுடைய விலை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : என்னுடைய வாதமெல்லாம் விவசாயிகளுடைய நெல்லுக்கு இரண்டுவித விலை இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது, அது முறையா, சரியா என்பதுதான்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அப்பொழுது அங்கத்தினர் சொல்லுவது என்ன, இந்த விலைக்கே எல்லாவற்றையும் வாங்கவேண்டும் என்கிறார்களா அல்லது அந்த விலைக்கு அப்படி வாங்கக் கூடாது என்கிறார்களா?

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் இந்தியா பூராவிற்கும் ஒரே விலைக் கொள்ளை அனுஷ்டிக்கப் பட வேண்டும், திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில், பொருள் விற்பனையாளர்கள் மத்தியில், அதாவது, ‘Parity of prices between agricultural produce and industrial produce’—அதாவது தொழிற்சாலைப் பொருள்களுக்கும், விவசாயப் விலை பொருள்களுக்கும், சமனப்படுத்தப் பட்ட முறையை அனுஷ்டிக்க விலை வேண்டும், என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். இப்படித்தான் செய்ய வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் தேசம் பூராவிலும் செய்தால்தான், விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். நகரத்தில் இருப்பவர்கள் மட்டும் விலைக் குறைவாக வாங்கவேண்டும், விவசாய மக்கள், கிராமாந்தர மக்கள் இவர்களுக்கு, உற்பத்தியாளர்களுக்கு விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்க மாட்டோம் என்பது பொருளாதார சாஸ்திரத்தில் சரியானது அல்ல. ஆகவே, விலைவாசிகளைப் பொறுத்தவரையில், அகில இந்தியக் கண்ணோட்டம் வேண்டும். மற்றப்படி, விவசாயப் பொருள்களுக்கும், தொழில் துறைப் பொருள்களுக்கும் ஒரு இணைப்பு வேண்டும்.

[திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1968 மார்ச் 8]

அப்பொழுதுதான் விவசாயிகளுக்கு நியாயம் கிடைக்கும். இல்லாத வரையில், நிச்சயமாக நியாயம் கிடைக்காது இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் விலை கொள்கை அடிப்படையில் சரியானது அல்ல.

கொள்முதலைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். நன்றாகத் தஞ்சாவூரில் செய்தோம் என்றார்கள். அதே சமயத்திலே, முன்பு பற்றாக்குறைப் பிரதேசங்களில் கிளாஸ் 1, கிளாஸ் 2, பஞ்சாயத்து இவைகளிடையே வித்தியாசம் இல்லாமல், நியாயவிலைக் கடைகளை வைத்து, பற்றாக்குறை, வறண்ட பிரதேசங்களில் விநியோகம் செய்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது என்ன செய்கிறார்கள்? கிளாஸ் 1 பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மட்டும் கொடுத்தும், மற்றவைகளுக்கு கொடுக்காமல் இருப்பதன் விளைவு, ஒரே ஊரில், இரண்டு விதப் பஞ்சாயத்துக்களும் இருக்கும் இடங்களில் ஒரு தெரு கிளாஸ் 1 பஞ்சாயத்திலும் மற்றொரு தெரு கிளாஸ் 2 பஞ்சாயத்திலும் வரும்போது, கஷ்டங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. முக்கியமாக நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கும் பகுதியில் பற்றாக்குறை, பஞ்சப் பிரதேசங்களில் கஷ்டம் அதிகமாக இருப்பதன் காரணத்தினால், அங்கேயெல்லாம் விஸ்தரிக்க வேண்டும், என்று அங்குள்ள அதிகாரிகளிடம் சொன்னால் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டர், அரசாங்க அளவில் இந்தமாதிரி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று ஏற்பாடு, செய்து கொண்டு வருங்கள்—இதை உணவு அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன், அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டும்—என்று சொல்லுகிறார்கள் என்பதை அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு மட்டும் காண்பவருகிறேன். இந்தப் பிரச்சினை எங்கள் பகுதியில், நெசவாளர்கள், அதிகம் வாழக் கூடிய பகுதியில் தலை தூக்கியிருக்கிறது. ஆகவே, பற்றாக்குறை பிரதேசம், பஞ்சப்பிரதேசம் போன்ற இடங்களுக்கு, தேவைக்கு ஏற்ப ஏற்பாடுகளைச் செய்ய மாவட்டக் கலெக்டருக்கு யுக்தானுசார அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

படியரிசித் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்க ஒரு திட்டம்தான். அதில் எந்தவிதமான அபிப்பிராய பேதமும் கிடையாது. காங்கிரஸ் நண்பர்கள் வேண்டுமானால் எதிர்க்கலாம். அல்லது ஒப்புக் கொள்ளலாம். படியரிசித் திட்டம் யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும்? எல்லோருக்கும் போடவேண்டும் என்றாலும்கூட, முதலிலே வாங்கும் சக்தி குறைவாக எங்கு இருக்கிறதோ அந்த இடங்களில் போடவேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு எங்கே வாங்கும் சக்தி அதிகமாக இருக்கிறதோ அங்கே போடுகிறோம். இன்றைக்குக் கேட்டால், இந்த வருஷம் விளைச்சல் குறைவாக இருக்கிறது, ஆகவே, படியரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தத் காரணத்தை வேண்டுமானால், குடும்பக் கார்டுகள் விஸ்தரிக்க வசதியில்லை, விளைச்சல் இல்லாத காரணத்தால் என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும். ஆனால் படியரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க முடியவில்லை என்கிற வாதத்தில் நியாயம் இல்லை. காரணம், படி அரிசித் திட்டத்தில் செலவுப் பிரச்சினைதான் இருக்கிறதே தவிர விநியோகப் பிரச்சினை கிடையாது. அடுத்த வருஷம் அல்லது இன்னும் ஐந்து வருஷத்தில் அது விஸ்தரிக்கப்படும் என்கின்ற வாக்குறுதியைக் கொடுத்தாலாவது நலமாக இருக்கும். (மணியடிக்கப்பட்டது) விவசாயிகளுக்கு, அவர்களுடைய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு விலை எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கும் முறையை மாற்ற இந்த அரசாங்கம் முயலவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

*திரு. அ. வெ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த உணவுக் கோரிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற முன் வருகிறேன். இந்தக் கோரிக்கையை மாண்புமிகு அமைச்சர் சமர்ப்பித்து, 1967-ல் 8-5 லட்சம் டன் நெல் கொள்முதல் செய்

1968 மார்ச் 8]

[திரு அ. லெ. சுப்பிரமணியன்.]

திருப்பதாகவும், குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பாராட்டுதலை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். வருகின்ற 1968-ம் ஆண்டில் 10 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்கிற திட்டத்தையும் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்காகவும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கிறேன். இன்னும் குறிப்பிடும் போது, சென்ற ஆண்டு 50,000 டன் கடன்பட்டிருந்தோம்; இப்பொழுது அதை வெளி மாநிலங்களுக்குத் தந்திருக்கிறோம். அதற்காகவும் அவர்களுக்கு முதலிலே என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கிறேன். சென்ற முறையை விட, இந்த அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்தபிறகு, ஒரு ஏக்கருக்கு குறைவாக நிலம் இருக்கிறவர்களை மீட்டுவதற்கு கொள்முதல் செய்வதில்லை என்று திட்டவாட்டமாகச் செய்ததற்காகவும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் சார்பில் இந்தத் தமிழக அரசுக்குப் பாராட்டு தெரிவிக்கக் கடைப்பிடிக்கிறேன். பத்து ஏக்கர்களுக்கு மேலே உள்ளவர்களிடம் இருக்கும், மார்கெடின் சர்ப்ளஸ் என்று சொல்லப்படுகின்ற நெல்லை வாங்க விதி யிருக்கிறது. ஆனாலும் அந்த மார்கெடின் சர்ப்ளஸ் என்ன என்பதை, எவ்வளவு என்பதை விதியின் கீழ் “டெஃபென்ஷன்” செய்யாமல் இருப்பதால், அந்த அளவு என்ன என்பதைச் சரியாகக் குறிப்பிட முடியவில்லை. பெரிய பெரிய விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுடைய பண்ணையில் ஏராளமான கூலிகள் வேலைசெய்கிறார்கள். அவர்களுடைய கூலியை, சம்பளத்தை ரூபாயாகத் தருவதை விட்டு, நெல்லாகவே சம்பளத்தைத் தரவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் நெல்லை விதிவிலக்குச் செய்த இந்தச் சட்டத்திலே ஷரத்து இல்லை. பெரிய விவசாயிகளுடைய பண்ணையில் வேலை செய்யும் கூலிகளுக்கு, அவர்கள் விரும்பினால், நெல்லாகவே கொடுக்கப்படும் கூலியைக் கமித்துவிட்டு, மார்கெட்டின் சர்ப்ளஸை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்று, ஒரு மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு தாலுகாவிலிருந்து, இன்னொரு தாலுகாவிற்கு நெல் எடுத்துச் செல்லக் கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஒரு மாவட்டத்திற்குள்ளேயே, இண்டர்-தாலுக் மூவ்மென்டுக்கு பாரியர் இருப்பதால், ஒரு தாலுகாவில் விலையைவிட மறு தாலுகாவில் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மாதிரியான மாறுதல்களைத் தவிர்க்க வேண்டும். அப்படி வித்தியாசமான விலைகள் நிலவுவதைப் பார்க்கிறோம்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், திருநெல்வேலி பகுதியும், அம்பாசமுத்திரம் பகுதியும் நல்ல வளமான பகுதிகளாகும். ஆனால், நாங்குனேரி, திருச்செந்தூர் பகுதிகள் சற்று வளம் குறைந்த பகுதிகளாகும். அம்பாசமுத்திரத்தில் நெல் விலை ஒன்றாகவும், அதை மாவட்டத்தில் நாங்குனேரி, சாத்தான்குளம் பகுதிகளும் நெல் விலை இன்னும் அதிகமாகவும் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இதைத் தடுப்பதற்காக ஒரு மாவட்டத்திற்குள்ளேயே, இந்த இண்டர்-தாலுக் பாரியர்ஸ் இருப்பதை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கூலிக்கு அறுவடை செய்வதற்காக மற்ற இடங்களிலிருந்து விளைச்சல் உள்ள இடங்களுக்கு வருகிறார்கள். அந்தக் கூலி நெல்லை அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த இடத்திற்குக் கொண்டுபோகத் தடை இருக்கிறது. அதையும் நீக்கித் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

படியரிசித் திட்டத்தைப்பற்றிக் காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லோரும் மிகப் பலமாகப் பேசினார்கள். சென்னையில் 29.13 லட்சம் மக்களுக்கு கோவையில் 8.3 லட்சம் மக்களுக்கும் இந்தப் படியரிசித் திட்டத்தைப் பயன்படுத்துகிற முறையில் வகுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசை நாம் பாராட்டுக் கடைப்பிடிக்கிறோம். ஆனால், காங்கிரஸ் காரர்கள், கேட்கிறார்கள், படியரிசித் திட்டத்தைத் தமிழ்நாடு முழுவதும் போடவில்லையே என்று. ஆனால், ஒன்றை அவர்கள் உணர வேண்டும். இருபதாண்டுக் காலமாகப் பதவியில் அவர்கள் இருந்தார்கள். இந்தப் படியரிசித் திட்டம் இதுவரை அவர்கள் மூளையில் உதயம் ஆகாமல்,

[திரு. அ. செ. சுப்பிரமணியம்]

[1968 மார்ச் 8]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திட்டமாகத்தான் உரு எடுத்திருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

படியரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கேட்கின்றார்கள். ஆனால், அதை விஸ்தரிப்பதற்கு இந்தியப் பேரரசு எந்த வகையில் நமக்கு உதவுகிறது என்பதை அவர்கள் மனத்திலேயே கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். உணவு அமைச்சர் என்றால், மதியழகன் அவர்களைத்தான் காங்கிரஸ்காரர்கள் எண்ணுகிறார்கள் தவிர, மத்திய அரசிலே ஜகஜீவன்ராம் என்று ஒருவர் இருக்கிறார் என்ற எண்ணத்தையே அவர்கள் மறந்துவிடுகிறார்கள். நண்பர் திரு. வியைகம் மறந்து விட்டால்கூடக் கவலைப்படமாட்டேன். ஆனால், ஐந்தாண்டுக் காலம் பாராளுமன்றத்தில் இருந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களேகூட, சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட்டிலேயும் ஒருவர் உணவு மந்திரியாக இருக்கிறார் என்பதை அடிக்கடி மறந்துவிடுகிறார்கள். உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் தமிழக அரசுக்கு மட்டுமல்லாமல், இந்தியப் பேரரசுக்கும் பெரும் பங்கு இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், கோதுமைக்காக ஏராளமான ரூபாய்களை சப்ளிடியாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, அதே வகையில் அரிசிக்கும் சப்ளிடி தரவேண்டும். கோதுமை சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு மட்டும் சப்ளிடி தந்து சலுகை அளிக்கிறீர்களே அதே மாதிரி, அரிசி சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் சப்ளிடி தரவேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கேட்ட நேரத்தில் இந்தியப் பேரரசு கைவிடுத்து விட்டார்கள். வட்டித் தொகைக்குத் தவணை கொடுக்கும்படி மத்திய அரசைக் கேட்டார்கள். அதற்கும் அவர்கள் கையை விரிக்கிறார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக பத்து கோடி ரூபாய் தரும்படி கேட்டோம். அதையும் அவர்கள் தர மறுக்கிறார்கள். விலைவாசியைக் குறைக்க வேண்டும் என்று நாம் முயற்சி செய்யும்போது, இந்திய அரசைச் சேர்ந்தவர்கள் உரத்தின் விலையை ஏற்றுகிறார்கள். என்பது கோடி ரூபாய்க்கு நோட் அடித்து “இன்ஃப்ளேஷனை” உண்டாக்குகிறார்கள். தமிழக அரசு உணவு விலையைக் குறைக்கும்போது, இந்தியப் பேரரசு அதை அதிகமாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து கொள்ளுகிறேன்.

1965-ம் ஆண்டில் 81, 700 டன் கொடுத்து வந்த கோதுமையை, இந்த ஆண்டு 51,500 டன்னை மத்திய பேரரசு குறைத்துவிட்டார்கள். கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் வந்திருக்கும் இந்த நேரத்தில், 1965-ல் கொடுத்ததைவிட குறைவாகத்தான் கொடுக்கிறார்கள். இது ஒன்றே, மத்திய பேரரசு தமிழக அரசை மாற்றுகிறாய். மனப்பான்மையோடு கருதிச் செயலாற்றுகிறது என்பதைத் தெரிவிக்கக் காட்டும்.

கொள்முதல் விலையைப் பற்றி ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கும் முறைப்படி குவிண்டாலுக்கு 43 ரூபாய், 45 ரூபாய், 48 ரூபாய் என்று மூன்று தரமாக விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கப் பொறுப்பில் நடக்கும் விற்பனைக்கான மூலதனச் செலவு மானியக் கோரிக்கை குறித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு நான் முன்வந்திருக்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெரிய அளவுக்குப் பெருக்குவதன் மூலமாக நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும் என்ற வகையில் ஐந்தாண்டுத்திட்டங்கள் போடப்பட்டு மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் முடிந்து நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதிலே மத்திய அரசினர் யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் நமது உணவுப் பிரச்சினையைத் தாராளமாகத் தீர்க்க

1968 மார்ச் 8]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

வேண்டுமென்றால், நாட்டிலுள்ள நிலங்களையெல்லாம் வளப்படுத்தி, நில உறவு முறைகளில் மாற்றம் ஏற்படுத்தி, அதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை மத்திய அரசாங்கம் மேற்கொண்டு பல சட்டங்களை இயற்றினார்கள். அந்தச் சட்டங்கள் இன்றையதினம் நடைமுறையில் பார்த்தால், உண்மையிலேயே, விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் பயக்காமல், பெரிய நிலப் பிரபுக்களுக்கும், மொத்த உணவுத் தானிய வியாபாரிகளுக்கும் லாபம் வரக்கூடிய அளவுக்கு இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் வெளிநாடுகளையே நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பி.எல்.480 ஒப்பந்தப் பிரகாரம் வாங்கக்கூடிய கோதுமையும் கூட, நமது அரசுக்கு 1965-ஆம் வருஷம் கொடுத்துவந்த மொத்த அளவைவிடக் குறைத்து, இந்த ஆண்டு 51,600 டன்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். அதிலே பெரிய அளவுக்கு வெட்டு விழுந்திருக்கிறது.

நமது ராஜ்யத்தில் சுமார் 65 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் விவசாயத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஏறத்தாழ, இந்த ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி யாகக்கூடிய தானியம் இந்த ராஜ்ய மக்களுக்குப் போதுமானது. அவ்வாறு இருக்கின்றபோது, இன்றைய தினம் ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தின் கீழ் நியாய விலைக் கடைகளும் ஆரம்பித்து நடத்த வேண்டிய ஒரு அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், நமது நாட்டில் கள்ளக் கடத்தல்காரர்களும், உணவைப் பதுக்கி வைக்கக்கூடிய சமூக விரோதிகளும் இந்த நிலையை உருவாக்கியதன் காரணமாகத்தான் இன்றைய தினம் உணவுப் பங்கு விஷயத்தில் அரசாங்கம் தலையிட வேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய அரசு அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக தீவிரமான நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். அவ்வாறு பாராட்டுகின்றபோது, இன்றைய தினம் கொள்முதல் விஷயமாக பார்க்கும்போது, எங்களுடைய கட்சியினுடைய அபிப்பிராயம், கொள்முதல் அரசாங்கத்தான் செய்தாகவேண்டும் என்பது. எவ்வாறு கொள்முதல் செய்கின்றார்களோ, அதே முறையில் அரசாங்கமே மக்களிடத்தில் விநியோகம் செய்தாக வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கும், மக்களுக்கும் இடையிலே தரக்கள் இருக்கிறார்கள். நாட்டுக்குத் தேவையான உணவுத் தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்கின்றபோது, 20 சத வீதத்தை மாத்திரம் கொள்முதல் செய்து கொண்டு, மீதமுள்ள 80 சத வீதத்தை வெளி மார்க்கெட்டில் விற்பனைகொள்வதற்குப் பரிபூரணமாகச் சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டிருப்பதை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கிறோம். தேவையான முழுவதையும் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்யுமானால், அதில் வரக்கூடிய ஆதாயங்கள் அனைத்தும் நமது அரசாங்கத்திற்கு மாத்திரமல்லாமல், நமது நாட்டுக்கும் கிடைக்க வழி ஏற்படும் என்ற முறையிலேதான் இந்த உணவுத் தானிய வர்த்தகத்தை அரசாங்கமே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

அவ்வாறு சொல்லுகின்றபோது, இன்றைய தினம் விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய எல்லாத் தானியங்களுக்குமே ஒரு நியாய விலையை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். இந்த அரசாங்கத்தின் மீது விரோதமாகச் சொல்லுவதாகக் கருதுகிறார்கள். அவ்வாறு இல்லை. இன்றைய தினம் விவசாயம் செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்குத் தேவையான கருவிகள், உபகரணங்கள் வாங்கவேண்டுமென்றால், அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் ஏக்கரொன்றுக்கு 300 ரூபாய் செலவழித்தாலொழிய விவசாயம் செய்ய முடியாது. ஆகவே, வருவாய்க்கும் செலவுக்கும் ஈடு கட்டிப்பார்த்தால், விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகாத நிலை இருப்பதன் காரணமாகத்தான் விலையைச் சற்று உயர்த்துவது நியாயமாக இருக்க முடியும் என்ற முறையில் ஆலோசனை சொன்னோமே தவிர, அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாகச் சொல்லுவதாகத் தயவு செய்து அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து கருதக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1968 மார்ச் 8]

இன்றைய தினம் நமக்குத் தேவையான உணவுத் தானியம் பத்து லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்வாறு செய்யும்போது ஒரு ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு மாத்திரம் விதி விலக்கு அளித்துவிட்டு, ஒரு ஏக்கரிலிருந்து பத்து ஏக்கர் வரையில் லெவி நிர்ணயம் செய்துவிட்டு, பத்து ஏக்கருக்குமேல், செலவு போக உபரியாக இருக்கக்கூடியதையெல்லாம் அந்தந்த மாவட்டக் கலெக்டர் அவர்கள் எண்ண நிர்ணயம் செய்கிறாரோ அதைத்தான் அவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கில்லை. நாங்கள் சொல்வது—மூன்று ஏக்கர் வரையில் விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அதை அரசாங்கத் தரப்பில் மறுக்கிறார்கள். மூன்று ஏக்கர் வரையில் நிலம் வைத்திருக்கின்றவர்கள் சிறு குடியானவர்கள் தான். இவர்களுடைய தானியத்தைக் கடத்தல் செய்யலோ அல்லது பதுக்கி வைத்தா, அதிக லாபத்தில் விற்பனை செய்யலோ முடியாது. தேவைக்குப் போக மீதம் இருப்பதை இவர்கள் வெளி மார்க்கெட்டில் விற்புத்தான் தீரவேண்டும். ஆனால், பெரிய ஆசாமிகள்தான், அரசாங்கத்தையும் அரசாங்க அதிகாரிகளையும் ஏமாற்றிப் பதுக்கி வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். கொள்முதலுக்குக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றி விடுகிறார்கள். அதற்காகத்தான் மூன்று ஏக்கருக்கு மேல் பத்து ஏக்கர் வரையில் லெவி நிர்ணயம் செய்துகொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். பத்து ஏக்கருக்குமேல் நிலமுடைய பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருக்கலாம். ஆனால், விஸ்தீரணத்தில் அவர்களிடம் தான் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கோவில்கள், மடங்கள் அதிகமாக நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். கோவில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் எவ்வளவு தேவை என்பதைப் கணக்கிடுவதற்கு யாருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது? நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு இவ்வாறு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்பது எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கின்றது. அவர்களுக்குத் தேவையானதுபோக, அதிகமாக இருப்பதை எடுத்துக்கொண்டால் 10 லட்சம் டன் மட்டுமல்ல, இன்னும் ஒரு 10 லட்சம் டன் கூடுதலாகவே கிடைக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், இதனால் உணவுத் துறையிலே இருக்கக்கூடிய நெருக்கடியையும் போக்க முடியும். ஆகையால் வேண்டுமென்றே எசர்க்காருக்கு விரோதமாக, “3 ஏக்கர் வரையில் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யக்கூடாது” என்று சிலர் கேட்டு வருவதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கில்லை. மேலும் பெரிய ஆசாமிகளைப் பிடியுங்கள். களத்தமேட்டிற்கே சென்று உபரித் தானியங்களை அப்படியே கைப்பற்றுங்கள், அந்தந்தக் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள், பிரமுகர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை போட்டு, களத்தமேட்டிலே உபரித் தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்யுங்கள் என்று அரசாங்கத்திற்கு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். அப்போதுதான் பதுக்கலைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும், கள்ளக் கடத்தலைத் தடுக்க முடியும். இல்லையென்றால் அதிகாரிகளையெல்லாம் கணக்குக் காட்டி ஏமாற்றிவிடுவார்கள். அதிகாரிகள் உண்மையிலே ஏமாந்தவர்கள். இன்றைய தினம் நமக்கு 10 லட்சம் டன் உணவுத் தானியம் தேவை என்று மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். களத்து மேட்டிலே போய் கொள்முதல் செய்தால் இந்த அளவை நாம் சுலபத்தில் எட்டிவிடலாம் என்று தெரியப்படுத்துகிறேன். கொள்முதலுக்கான சகல பொறுப்புகளையும் அரசாங்கமே ஏற்கவேண்டும். கொள்முதலில் இடைத்தரகர்களுக்கு இட மளிக்கக்கூடாது. இடைத்தரகர்கள் தங்கள் பைத்தையே குறிக்கோளாக வைத்துச் செயல்படுகிறார்கள். கொள்முதல் செய்து, தரகு கொடுத்து, அரிசி மில்காரர்களிடம் இருந்து வெளிவரும்போது 82 ரூபாயிலிருந்து 90 ரூபாய் வரையில் ஒரு குவிண்டாலுக்கு செலவாகிறது. விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்வதற்கும், அதை அரிசியாக தயாரித்து அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கும் அளவிற்கும் ஒரு குவிண்டாலுக்கு 10 ரூபாய், 12 ரூபாய் என்ற அளவில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்த 10, 12 ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு வந்தால் ஆதாயமாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி, என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 8]

*திரு பு. செ. முத்துச்செல்வன் : மதிப்பிற்குரிய மாற்றுவத தலைவர் அவர்களே, இந்த உணவு மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். முதலாவதாக சென்ற ஆட்சியை நடத்தியவர்கள் பதவியை விட்டு இறங்கியபோது சென்னை மாநிலத் தகவலியிலே 500 டன் அரிசியை மட்டுமே வைத்துவிட்டு சென்றார்கள் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அதுமட்டுமல்ல, தேர்தல் நேரத்தில் கொள்முதல் செய்தால் அப்பகுதி மக்களுடைய வாக்குகள் எல்லாம் தங்கள் கட்சிக்கு கிடைக்காமல் போய்விடுமோ என்ற அச்சத்தினால் கொள்முதல் நிறுத்தி வைத்திருந்தார்கள். தேர்தல் முடிந்தபிறகு கொள்முதல் செய்து கொள்ளலாம் என்ற நிலையை உருவாக்கினார்கள். அந்த இக்கட்டான நேரத்தில் நமது புதிய அரசு பதவியேற்ற பிறகு, மிக விவேகத்துடனும், விரைவுடனும் செயல்பட்டு 8 லட்சம் டன்களுக்கு மேலாக உணவு தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்தது. அதோடு, படி அரிசித் திட்டத்தையும் அமல்படுத்தி மக்களின் மத்தியில் நல்ல பெயரைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறது. படி அரிசித் திட்டத்திற்காக இந்த அரசை மனமாரப் பாராட்ட வேண்டும்.

புதிய அரசு பதவியேற்றவுடன் படி அரிசித் திட்டத்தை அமல்படுத்தியது. இம்மாதிரி ஒரு புதுத் திட்டத்தை, ஒரு புது முயற்சியை மக்களுக்கு பயன் அளிக்கும் முயற்சியை வேறு எந்த மாநிலமாவது, அல்லது காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி செலுத்திக்கொண்டிருக்கிற எந்த மாநிலமாவது அமல்படுத்தியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்ற பதிலே கிடைக்கிறது. நமக்கு அண்டையிலுள்ள ஆந்திர மாநிலத்தில் நெல் நிறைய விளகிறது. தன் தேவைக்குப் போக பாக்கியை மற்ற மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறது ஆந்திரா. அப்படி உபரி மாநிலமாக இருந்தபோதிலும், தன் மாநிலத்தில் படி அரிசித் திட்டத்தை அமல்படுத்தி வருகிறதா, அல்லது அமல்படுத்த முற்படுகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றே கூறவேண்டும். “தங்களுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் படி அரிசித் திட்டத்தை நாம் போடவில்லையே, இப்படியெல்லாம் திட்டம் வகுக்கவில்லையே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து மக்கள் மத்தியில் நல்ல பெயரைச் சம்பாதித்துக்கொள்கிறதே” என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் வயிற்றொசிச்சல்படுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு படி அரிசித் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல்படுத்தி வருகிறதே என்று அங்கலாய்த்துகொள்ளுகிறார்கள். அதற்காக நாம் அவர்களைக் குறை சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மற்றும் குடும்பக் கார்டு முறை வைத்திருக்கும் பகுதிகளுக்கும் படி அரிசித் திட்டத்தை விரிவுபடுத்த நமது அரசு முயற்சி செய்துவருகிறது என்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். படி அரிசித் திட்டம் விரிவுபடுத்தும் முயற்சியிலிருந்து பின்வாங்கப் போவதில்லை யென்று மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இத் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்கு முன்பாக அதிகமான அளவு உணவுத் தானியத்தை நம்முடைய கிட்டங்களிலே சேமித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் முன்சூட்டியே செய்தாக வேண்டும்.

கொள்முதல் என்று சொன்னால் கிராமப்புறங்களில் ஒருவித அச்சம் இருந்து வந்தது. இந்த சர்க்கார் ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் கொள்முதலிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிவித்திருக்கிறது. இந்த விதிவிலக்கினால் சுமார் 13 லட்சம் பட்டா உரிமையுள்ளவர்கள் பலன் அடைகிறார்கள் என்றால் அது சாதாரண காரியம் அல்ல. அவர்கள் இன்று கொள்முதல் என்ற அச்ச உணர்வு நீங்கியவர்களாக இருந்துவருகிறார்கள்.

இரண்டாவதாக அரிசி போடுகின்ற வகையில் மக்களுக்குத் தரமான அரிசி கிடைக்க வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் ரேஷன் கடைகளில் ஊறல் மிகுந்த, கருமை நிறமுள்ள, கெட்ட வாசனையுள்ள அரிசியாக இருந்து வந்தது. ரேஷன் அரிசி பார்ப்பதற்கு விகாரமாக இருந்தது. இன்றைய தினம் ரேஷன் கடைகளிலும், மற்ற இடங்களிலும் தரமான நல்ல அரிசி கிடைத்து வருவது கண்டு மக்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். அரசாங்க அதிகாரிகளும் அவ்வப்போது தக்க நடவடிக்கைகள்

[திரு. ப. செ. சூத்துச்செல்வன்]

[8 மார்ச் 1968]

எடுத்து, ரேஷன் கடைகளில் தரமான அரிசி கிடைக்க வழி செய்திருக்கிறார்கள்.

பருப்பு தானியங்கள் விஷயத்திலே மத்திய அரசு பாரபட்சம் காட்டுகிறார்கள் என்று சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. பருப்பு, பயறு போன்ற தானியங்கள் குறைந்த அளவிலேதான் இந்த மாநிலத்தில் விளகின்றன. வெளிமாநிலத்திலிருந்து தான் வந்துகொண்டிருந்தன. மத்திய சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளாத காரணத்தினால் பருப்பு போன்ற தானியங்கள் வருவது தடைப்பட்டு பற்றாக்குறை நிலைமை இருந்து வருகிறது.

அடுத்தபடியாக சர்க்கரை விலையை நாம் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது மத்திய ஆட்சியிலே இருக்கின்ற திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் சர்க்கரை விலையைக் கூட்டியது, ஒரு பித்தலாட்டத் தனத்தையே எடுத்துக்காட்டுகிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. டி. டி. எஸ். திப்பையா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 46-வது மானியக்கோரிக்கையின் மீது ஒருசில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். இதுவரையிலே பல உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டு அவர வர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். காலம் குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி சுருக்கமாகவே என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறி உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள், “ஒரு வக்கருக்கு கீழே நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளிடமிருந்து நெல் கொள்முதல் செய்யப்படுவதில்லை. ஒரு ஏக்கருக்கு மேலே நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளிடம் தங்களுடைய தேவைபோக பாக்கி நெல்லை கொள்முதல் செய்யும்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளதற்கு நன்றி செலுத்திக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியான மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் இந்த ஆண்டிலே அனுபவித்த கஷ்டத்தை இங்கே சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. மேட்டுப்பாளையம் மிகவும் மலையாளயோட்டிய பகுதி. அந்தப் பகுதியில் துஷ்ட மிருகங்கள் அதிகம் இருக்கின்றன. அவை அடிக்கடி வந்து விவசாயத்தைப் பாழ் செய்து விடுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயி பாடுபட்டு, கஷ்டப்பட்டு விவசாயம் செய்து, பயிர் செய்து, பயிர்கள் வளர்ந்துவரும்போது, துஷ்ட மிருகங்கள் வந்து அழித்து விடுகின்றன. இதன் காரணமாக அங்குள்ள விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்து வருகிறார்கள்.

குறிப்பாக சொல்லப்போனால் யானைகள் நிறைந்த காடு, பத்திரிகையில் அடிக்கடி பார்த்து இருக்கக்கூடும். அடுத்து அடுத்து அந்தப் பகுதியில் யானைகள் மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்து வருகின்றன. உயிர்ச்சேதங்களும் ஏற்பட்டு வருகின்றன. அந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் அண்மையில் நெல் விவசாயம் செய்திருக்கிறார்கள். என்றாலும் சிலருக்கு விதைக்கக் கூட நெல் இல்லாத அளவில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாகுபடிக்குப் போதுமான தண்ணீர் இல்லை. அதோடு சேரக்கிப்போட்டில் உள்ள அதிகாரிகள் ஏக்கருக்கு 3 மூட்டை, 4 மூட்டை நெல்லைக் கொடுத்து விட்டுத்தான் வீட்டுக்கு தானியம் எடுத்துப்போக அனுமதிக்கிறார்கள். விவசாயிகள் இவ்வாண்டு மிகவும் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள் என்கிற புகார் வந்துகொண்டே இருக்கிறது. ஊட்டியில் இருக்கக் கூடிய நண்பர்களுக்குத் தெரியும். அங்கே தண்ணீர் இல்லை. அங்கே தண்ணீர் இல்லை என்றால் இங்கே மழையே இல்லை என்று அர்த்தம். எங்கள் பகுதியில் குடிப்பதற்குக் கூடத் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே தயவு செய்து இவ்வருடம் கொள்முதலுக்கு நிர்ப்பந்தப்படுத்தி விட்டார்களென்னும் சில பகுதிகள் வாங்கவில்லை. அந்தப் பகுதி எல்லாவற்றுக்கும் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் ஒரு ஏக்கர் வரை என்று இருப்பதை மாற்றி 3 ஏக்கர் வரை நிலம் உள்ளவர்களிடத்தில் வசூலிக்காமல், அதற்கு மேல் நிலம் உள்ளவர்களிடத்தில் வசூலிப்பது நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு கூட அந்தப் பகுதி மக்கள்

1968 மார்ச் 8] [திரு. டி. டி. எஸ். திப்பையா.]

உடனடியாகத் தங்களுக்குக் குடிதண்ணீருக்காவது கிணறுகள் வெட்டித் தர வேண்டுமென்று கலெக்டரிடம் சென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களும் கூட அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே தயவுசெய்து குடிதண்ணீருக்காகவாவது உடனடியாக அந்தப் பகுதியில் கிணறுகள் வெட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அந்தப் பகுதியில்—மேட்டுப்பாளையம் போன்ற இடங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு 1,000 கிராம்தான் தானியம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை 1,400 கிராமமாக உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியில் உள்ள பஞ்சாயத்துகள், டவுன்கள் முதலியவற்றில் அரிசி கொடுக்காவிட்டாலும் ராகி, சோளம், கம்பு போன்ற மற்ற தானியங்களையாவது கண்டிப்பாகக் கொடுக்க வேண்டும். கொடுக்காவிட்டால் நிலைமை மிக மோசமாகிவிடும். அந்தப் பகுதியில் எந்த தானியங்களுமே இல்லாத பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் பகுதியையும் பில்லடம் தொகுதியைப் போல பஞ்சப் பிரதேசமாகக் கருதி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, உணவு இலாக்கா மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் என்னுடைய சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதில் இரண்டுவிதமான எண்ணங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு பக்கம் விலை அதிகமாக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. சர்க்கார் தரப்பில் விலையைக் கூட்டினால் பொதுமக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே விலையைக் கூட்டுவது சரியல்ல என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்கிடையில் நாம் இன்றைக்குப் பரிசீலிக்க வேண்டியது ஒன்று தான். வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு இப்போதுள்ள விலையைக் கூட்டுவதற்கு முயற்சிக்கக் கூடாது. அதே சமயம் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு இப்போதுள்ள விலையை எப்படிச் சற்று அதிகப்படுத்த முடியும் என்பது தான். நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன். இன்றைக்குச் நிர்வாகச் செலவு மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு குவிண்டாவுக்கு ஒரு ரூபாய் என்று கொடுக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக

Government and wholesale issue prices of fine varieties of rice.—

	RS.	P
1 Government issue price	85	08
2 Transit loss	0	21
3 Profit to wholesalers	1	00
4 Transport and Handling	0	70
5 Transit loss	0	43
6 Profit to retailer at 3 per cent	2	58

Government issue price includes Re. 1 per quintal as administrative surcharge என்ற விதத்தில் இருக்கிறது. ஆக 13 ரூபாயில் இருந்து 18 ரூபாய் வரை வித்தியாசம் இருக்கிறது. இவ்வளவு அதிகமான நிர்வாகச் செலவு அனாவசியம் என்று சொல்கிறேன். இந்தச் செலவு குறைவதற்கான முறையை மேற்கொண்டாலேயே உற்பத்தி யாளர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் கூட்டிக்கொடுத்து அவர்களுக்கு ஊக்கத்தை அளிக்கலாம். உதாரணமாக ஆந்திராவில் என்று நினைக்கிறேன் சாதாரண ஹல்லர்களை வைத்து, விவசாயிகளே காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரி போல நெல்லை அரிசியாகக் கொடுத்து விடுவதற்கு வகை செய்தால் இன்றைக்கு மில்லிமென்களுக்கு நாம் கொடுக்கக் கூடிய பணத்தை உற்பத்தி யாளர்களுக்கே கொடுக்கவாய்ப்பு ஏற்படும். தன்களத்திலேயே வைத்து, தன் நிலத்திலேயே வைத்து—ஐந்து ஹார்ஸ் பவர், மூன்று ஹார்ஸ் பவர் ஹல்லர்களை வைத்து—அவர்கள் அரிசியாகவே கொடுப்பதற்கு நாம் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். நான் பலமுறை இந்தச் சட்டசபையில் சொல்லியிருக்கிறேன். இதை என் காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரி போல நடத்தக்கூடாது? இன்றைக்கு 2 மூட்டைக்கு 2½ ரூபாய் நடுவில் உள்ளவர்களுக்கு போகிறது.

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [1968 மார்ச் 8]

இது விவசாயிகளுக்கே கிடைக்கும்படியாகச் செய்தாலேயே ஓரளவு விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளித்ததாக ஆகும். ஆக இப்படி ஏதாவதொரு வகையில் நிர்வாகச் செலவைக் குறைத்து, உற்பத்தியாளர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் விலையைக் கூட்டி அவர்களுக்கு ஊக்கத்தை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டி. ஐ. ஆர். படி 'Madras Paddy and Rice (Declaration and Requisitioning of Stock) Order, 1967, என்று ஒரு ஆர்டர் வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் வருந்தக் கூடிய விஷயம் என்னவென்றால் ஒரு ஷெட்யூல் போட்டிருக்கிறார்கள். In clause (2) of rule 4 in regard to the determination of reasonable requirements like personal requirement seed and agricultural wages no guide lines have been laid down. சட்டத்தில் உள்ள 2-வது ஷரத்தை ஒட்டி ஷெட்யூலும் போட்டிருக்க வேண்டாமா? நானும் கிட்டத்தட்ட 3 மாதங்களுக்கு முன்பு ஒரு யோசனையாக எழுதி அனுப்பினேன். இது வரை கவனிக்கப்படவில்லை. As regards reasonable requirements', no guide lines have been laid down as to the quantum of allowance which varies according to the local conditions என்பதற்கு ஷெட்யூலில் வழியில்லை. எந்த வாசகமும் கிடையாது. இப்போது என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் ஆங்காங்கு இருக்கிற தாசில்தார்கள் தயவு, கணக்குப்பிள்ளை தயவு இருந்தால் மனம்போல மாற்றுகிறார்கள். இது வருந்த வேண்டிய விஷயம். அதில் ஒரு கோட் லைனாவது கொடுக்கவேண்டும். உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு அப்போது ஒருவிதமான வருத்தமும் இருக்காது.

இன்னும் ஒன்று. மிகவும் வருந்த வேண்டிய விஷயம். உற்பத்தியாளர்கள் கணக்குப் பிள்ளையிடம் அறுவடைச் சீட்டு வாங்கித் தான் அறுக்க வேண்டும் என்று வைத்திருப்பது. தன் சொந்த நிலத்தை அறுவடைச் செய்யவேண்டுமென்றால் கணக்குப் பிள்ளையிடம் போய் சீட்டு வாங்கவேண்டும். அதில் கூடப் பாருங்கள். தாசில்தார் பரமிட் இல்லாமல் சர்க்காருக்கு நெல் அளக்காமல், கனத்தில் இருந்து நெல்லை அப்புறப் படுத்தக்கூடாது, சர்க்காருக்கு நெல்லை அளந்தவுடன் இந்தச் சீட்டை கிராமாதிகாரியிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும் இப்படி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அறுவடைச் சீட்டு வாங்கித் தான் உற்பத்தியாளர்கள் அறுக்கவேண்டும் என்று கட்டுப்படுத்தப்பட்டால் உற்பத்தி பெருகமா? விவசாயம் செய்வதில் அவர்களுக்கு ஊக்கம் வருமா? இது உண்மையான சீட்டாக இருந்தால் எதற்காகத் திரும்பவும் இந்தச் சீட்டை அவர்களிடமே ஒப்படைக்க வேண்டும்?

100. போகஸ் :- போமலி கார்டுகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக இன்ஸ்பெக்டர்கள் போட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதற்கு தாசில்தாரிடம் வேலைசெய்யக் கூடிய லேயர் டிவிஷன் கிளார்க்குகளைத் தான் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போட்டிருப்பதால் பல இடங்களில் தப்பிதம் ஏற்படுகிறது. நினைத்தால் போகஸ் கார்டு வாங்கலாம், தாசில்தார் தயவு இருந்தால் வாங்கலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. முனிசிபாலிடியை எடுத்துக்கொண்டால் ரிவிஷன் ஆபீசர் என்று தனியாக இருக்கிறார்கள். அப்படி இருப்பதால் தான் அவர்கள் நிலைப் பண்ணமுடிகிறது. அதேமாதிரி இந்த இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்யக் கூடியவர்களை அடுத்த இலாகாவிலிருந்து போட்டால் போகஸ் கார்டுகள் வருவதற்கு வழியிராது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஜெ. பெர்னி கொடர் : மாண்புமிகு உணவு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து வரவேற்று இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். புதிய ஆட்சி பொறுப்பேற்றபொழுது இருந்த நிலை, வெளியில் எங்கே பார்த்தாலும் மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாகவும், சாரை சாரையாகவும் நின்றனவென்றே உணவு பெறுவதற்காக, அரிசி வாங்குவதற்காக வெயிலிலே பட்ட அவஸ்தைகளையும், தாய்மாரின் எல்லாம் க்யூலிலே நின்று

1968 மார்ச்]

[திரு. ஜெ. பெளசீ கெடார்]

கொண்டு அதன்காரணமாக எத்தனையோ பேர் மாண்டு மடிந்த முடிவுகளையும், இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற நிலையில் இருந்த நிலையையும், எண்ணிப் பார்த்தால் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு எவ்வளவு திறமையாக நல்ல முறையில் குறுகிய காலத்தில் அந்த நிலைமைகளையெல்லாம் சமாளித்தார்கள் என்பதை நினைக்கும்பொழுது உண்மையிலேயே நான் அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன், பூரிப்படைகிறேன்.

முன்பு பேசிய நண்பர்கள் எல்லாம் இந்த அரசைப்பற்றி இந்தக் கோரிக்கையைப்பற்றிப் பேசுகின்றபொழுது, இந்த அரசு எவ்வளவு திறமையாகப் பணியாற்றி யிருந்தாலும்கூட, இந்த அரசைப்பற்றிக் குறை சொல்ல வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தோடுதான் பேசினார்கள். அவர்கள் குறைகளைச் சொல்லும்பொழுது கடந்த இருபது ஆண்டுகாலமாக ஆட்சியின் நிலைமையைச் சீராக்க முடியாமல் ஏற்பட்டுவிட்ட நிலைமையைப் பார்க்கும் பொழுது, குறுகிய ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்குள் முன்னேற்றக் கழக அரசானது என்ன என்ன சாதனைகளைப் புரிந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் இருபது ஆண்டுக் காலத்தில் சாதித்த சாதனைகளையும் முன்னேற்றக் கழகம் குறுகிய ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்குள் சாதித்த நன்மைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அவற்றை வகுத்துப் பார்த்தால்தான் விடை தெரியும். அப்படிப்பட்ட கணக்குகளை அவர்கள் சரியாகப் போட்டுப் பார்க்காமல் எடுத்ததற்கு எல்லாம் குறை கூறவேண்டுமென்று நினைத்துக் குறை கூறுகிறார்கள். இந்த அரசிலே குறைகள் இல்லாமல் இல்லை. உலக நாடுகளை எடுத்துக் கொண்டாலும், அண்டை மாநிலங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் குறைகள் இல்லை என்று சொல்லிவிடமுடியாது. அப்படிப்பட்ட குறைகளைக் களைவதற்கு தமிழக அமைச்சர்கள் பெரும் முயற்சியெடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் குறுகிய காலத்தில் ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக அவற்றையெல்லாம் முடித்தவிட முடியுமா? எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் அதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவு தேவைப்படுகிறது. இங்கிருந்து கோவைக்குப் செல்ல வேண்டுமென்றால் அதற்கு ஒரு கால அளவு தேவைப்படுகிறது. அந்தக் காலத்தில்தான் கோவையை அடையமுடியும். அப்படியில்லாமல் இங்கிருந்து சென்டரல் ஸ்டேஷன் போவதற்குள்ளாக கோவைக்குப் போனாயா? கோவைக்குப் போனாயா? என்று கேட்டால் அதில் பொருள் இல்லை.

இந்த அரசு நாட்டு மக்களின் கண்ணீரைத் துடைக்கக்கூடிய வகையில் அதற்கு ஒரு கால அளவு தேவை என்பதைப் பொதுமக்கள் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் நாம் மத்திய அரசை நம்பிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. அது காங்கிரஸ் அரசாக இருக்கிற காரணத்தினால் இந்த அரசுக்கு என்ன இக்கட்டு வரும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே மத்திய அரசு புறக்கணித்தாலும் புறக்கணிக்கலாம். சொந்தக் கால்களில் நிற்கக் கூடிய நிலை உள்ளவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். இந்த மாநிலத்தில் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுகிற நிலங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து அவற்றை உடனே சர்வே செய்து அவற்றையெல்லாம் விவசாயத்திற்குவிட்டு நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, இந்த மன்றத்திலே சமீபத்திலே என்னுடைய தொகுதியிலே நடைபெற்ற அரசாங்காட்டில் நடைபெற்ற துப்பாக்கிச் சூடு சம்பந்தமாக நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்காக தமிழக அரசிற்கு நன்றியைக் கூறிக்கொண்டு, அந்த சம்பவத்தில் உயிரிழந்தவர்களுக்கும் அன்றாடம் குடும்பத்தினருக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் வகையில் நான் எனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில் மௌனமாக இருக்க ஒரு நிமிடத்தை எடுத்துக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இப்பொழுது இந்த உணவு மானியக் கோரிக்கையின்மீது விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சமயத்திலே அந்த துறையைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே இல்லை. எங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு வசதியாக அமைச்சர் அவர்கள் இல்லை. இருக்கிற அமைச்சர் அவற்றை சொல்வார் என்றாலும்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1968 மார்ச் 8]

சம்பந்தப்பட்ட துறையின் அமைச்சர் அருகிலே இருந்து கவனித்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். இதைத் தலைவர் அவர்கள் கவனித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அமைச்சர் அவர்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் இவ்வளவு நேரம் அமைதியாக கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்கள். இடையிலே வெளியே போகவேண்டிய தவிர்க்க முடியாத சில காரியங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும். விளக்கம் தேவையானால் விளக்கம் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். அவர்கள் சொல்கின்ற குறிப்புக்களை குறித்து வைத்துக்கொண்டு அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்து தக்க சமாதானம் சொல்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மி. ப.
1:00.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி) : அந்தத் துறை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் இல்லாவிட்டாலும், ஒரு அமைச்சர் இருந்தாலும் போதும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, at the very outset, I wish to thank my distinguished friend representing Panruti, Thiru Ramachandran, for raising one or two points with regard to our Party's food policy. I wish to clearly state what our Party's attitude is towards the merchants. Just like there are good and bad human beings, there are good merchants as well as bad merchants. Now the question that we have to address ourselves is how best can we prevent the bad merchants from exploiting the public. Is it to be done by pursuing the Congress policy which is now pursued by the D.M.K. or by pursuing a different policy. The permit-licence quota system as has been stated by my leader, instead of giving protection to the people and preventing the merchants from exploiting them, actually goads them to exploit the people and does not give any protection to the people. Instead, this gives protection to these bad merchants. Our view is that these bad merchants can be put in proper order not by this antiquated permit licence quota system which is not followed in any part of the Globe except perhaps in India, but by introducing a modern method namely the providing of a permanent spirit of competition. By this method, we can cut at the very root of corruption and that is our policy.

Now, within the brief time that has been allotted to me, I have to cover many points. There is an old adage in Tamil கல்யாணம் பண்ணப் பார்; வீட்டைக்கட்டிப்பார்! After listening to the brilliant analysis of the food policy by my distinguished erstwhile friend who continues to be my friend, I mean the Hon. Minister for Food, Thiru Mathialagan, I have to add one more thing to it. 'ஆட்சியை நடத்திப்பார்' This is meant for my Congress brothers and others. Therefore, when we actually take over the reins of the administration there are a number of pitfalls to be encountered and we as Opposition Members might not have had an opportunity to know it now.

Now I shall come to the next point. The Government have to give subsidy at the rate of Rs. 250 per tonne. If 10 lakhs of tonnes have to be subsidised, it would work out to Rs. 25 crores at the rate

1968 மார்ச் 8]

[Dr. H. V. Hande]

of Rs. 250 per tonne. So, the root of the problem is not the availability of foodgrains but it is the problem of the availability of funds. Therefore the argument of the Hon. Minister that it is due to the lack of enough stock of foodgrains that they are not able to extend the one-rupee-a-measure rice scheme is untenable. (At this stage the Hon. Thiru K. A. Mathialagan entered the House.) I am happy that the Hon. Minister for Food has now come to reply to the points raised by me. It is not because we do not have enough rice that we are not able to extend, but it is mainly because we do not have enough funds.

I come to the next point. The rupee-a-measure scheme is in force in the statutory ration areas. The next step is to extend it to the informal ration areas. Then our Congress brothers will ask why don't you extend it to the villages and allow a little more to the farmers? Intense propaganda will be carried on. I wish that the Ministry does not succumb to such a propaganda.

I wish to point out the case of a distinguished person Mr. T.A. Pai, former Chairman of the Food Corporation of India. As long as he was in the Food Corporation, he spoke in a particular manner except for a sudden outburst of feeling in the Loyola College for which he was taken to task by the Ministers and M.Ps. After he resigned he came out with a statement that the whole country should be treated as one zone. This shows how we speak in one way when we are in one position and how we thoroughly change when we are out of that position.

The Government have procured 8.5 lakhs tonnes. They have not procured very much higher than last year. In spite of all the noise that it made, the increase is only 1.3 lakhs tonnes. If we distribute all these 8.5 lakhs tonnes, what will happen? Why are we not able to do it?

The argument of the Leader of the Opposition is that the procurement price should be raised. That is the slogan shouted by many of the Members. There should be some method in madness. They cannot ask for both extension of rupee-a-measure scheme to all places and increase in the procurement price. There is a cut motion by an Hon. Member belonging to the Congress Party to urge the extension of the scheme to all places and there is another cut motion by an Hon. Member belonging to the same party to urge an increase in the procurement price. Both are incompatible. Our Hon. Minister for Food Mr. Mathialagan is a better student of Mr. Jagjivan Ram. The Union Food Minister completely endorses the policy laid down by the Food Minister of Madras. When Mr. Jagjivanram was in Madras recently, he was interviewed by the Press. He made a very interesting statement, a statement which annoyed me much more than it would have annoyed Mr. P. G. Karuthiruman. When told by Pressman that Mr. P. G. Karuthiruman wanted the procurement price to be increased, Mr. Jagjivan Ram said 'No'. The Pressmen then said that even the Leader of the All-India Congress Party felt that way. I have got a copy of the

[Dr. H. V. Hande]

[1968 மார்ச் 8]

cutting from the 'The Hindu' relating to that interview. If I were to read it, my friend the Leader of the Opposition will say that I am a cutting master. The reply given by Mr. Jagjivan Ram was 'Perhaps Mr. Kamaraj does not know the mechanism by which the prices are fixed'. That statement annoyed me. The opinion of Mr. Kamaraj, who is one of the greatest Congressmen, was so callously and carelessly flouted by Mr. Jagjivan Ram. My submission is that Mr. Jagjivan Ram and our State Food Minister must review the procurement policy.

We have got three types of areas—statutory ration areas, informal ration areas and non-ration areas. Excluding the total quantity required for distribution in the statutory ration areas and in the informal ration areas, how are we going to distribute the balance of stock? This is a very important point and I want every Member to carefully consider it. How are the people who are outside the statutory and informal ration areas going to get food with a number of obstructions to movement from village to village and taluk to taluk? We are preventing free movement of rice. How do we allow food to move from one non-ration area to another non-ration area? By what agency can we transfer the limited quantity of rice from one non-ration area to another non-ration area? It is here that my revered leader Rajaji says - 'Don't prevent a poor man parting with his rice to another poor man. Don't divide the country into thousands of bits and don't make each bit a zone'. The Government procure a certain quantity and distribute it. But what is the point in the Government preventing the movement of rice not procured by them? What right has the Government to prevent the rice which the Government is not prepared to procure to go from village to village?

Lastly I must say how irksome it is for us to see the behaviour of a few States with regard to Bengalgram. The other day the Food Minister informed the House about the behaviour of a few States in not parting with Bengalgram in which this State is really in deficit. I would like the Minister for Food and the Chief Minister to address the other Chief Ministers and see that Bengalgram is allowed to be imported without any restriction.

I make this very impassioned plea. Let this State at least be a model State. Let this whole State be one zone. Let us plug the loopholes in the border areas where there is scope for smuggling. Let us make this State one zone. I can definitely assure this House that if this is done, there will be much more free movement of rice. This may not get any support from the officers, because officers will be crippled with the terrible loss of power. I request the Food Minister to be bold and give a lead to the entire South India. Thank you, Sir.

திரு. சி. கே. சின்னராஜ் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, நெல், அரிசி கொள்முதலில் தஞ்சாவூருக்கு அடுத்தபடியாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இருந்துதான் அதிகமான அளவுக்குக் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[1968 மார்ச் 8]

[திரு. சி. கே. சின்னராஜ்]

என்பது புள்ளிவிவரத்தோடு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் திருப்பத்தூர் தாலூகா, வாணியம்பாடி, ஆம்பூர், குடியாத்தம், போன்ற பகுதிகள் பற்றாக்குறைப் பகுதிகளாக இருக்கிறபடியால் அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்குக் குடும்பக் கார்டு கொடுப்பதோடு, நெல் கொள்முதல் செய்வதையும் நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, செங்கம், திருவண்ணாமலை, போளூர், ஆரணி போன்ற இடங்களில் இருந்துதான் திருப்பத்தூர், வாணியம்பாடி, ஆம்பூர், குடியாத்தம் போன்ற பகுதிகளுக்கு நெல், அரிசி வர வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையை உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சீராகக் கவனித்து அந்தப் பகுதிகளுக்குக் குடும்பக் கார்டுகளைக் கொண்டு வருவதோடு அந்தப் பகுதிகளில் ப்ரொக்யூர்மெண்டையும் நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெல், அரிசி கொண்டுவர ஜில்லா சப்ளை ஆபீசின் பெர்மி ட்டுமலம் தான் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. இக்னூல் விலையும் சிறிது உயரும் படி இருக்கிறது. ஆகவே ஜில்லாவிற்குள் நெல், அரிசி போக்குவரத்தை தடை செய்வதை உடனடியாக ரத்து செய்து ஜில்லாவிற்குள் எங்கு வேண்டுமானாலும் லைசென்ஸ் உள்ள வியாபாரிகள் எடுத்துச் செல்லலாம் என்ற உத்தரவையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக செங்கம், திருவண்ணாமலையிலிருந்து நெல், அரிசி இவைகளைக் கொண்டுவர வேலூரைச் சுற்றவேண்டியிருக்கிறது. செங்கத்திலிருந்து திருப்பத்தூர் முப்பது மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. மத்தியில் சிங்காரம் பேட்டை, தள்ளம்பாடி என்று சேலத்தில் இருப்பதால் அந்த வழி வரக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டு வேலூரைச் சுற்ற வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நூறு மைல்கள் அதிகமாக ஆகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு உணவுப் பண்டங்கள் கிடைக்கிற நிலை சீராகியிருக்கிறது என்பதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறியிருந்தும் கூட அதிகமாக எட்டு லட்சம் டன் அளவிற்கு கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள். காரணம், கடந்த வருடங்களில், கேரளா, கர்நாடகம் போன்ற இடங்களுக்கு கள்ளத்தனமாக அரிசி, நெல் கொண்டு போகப்பட்டதை இப்போது தடுத்து நிறுத்தி மக்களுக்கு சீராக உணவுப் பண்டங்கள் கிடைத்து வருவதற்காக அமைச்சர் அவர்களுக்கு மீண்டும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நான் கூறிய குறைகளை அமைச்சர் அவர்கள் நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ஏ. அ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, முன்பு பேசிய சக அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் கொள்கை பற்றிப் பேசினார்கள். கொள்முதல் செய்வதிலிருந்து அதை விநியோகம் செய்து வருவது வரையில் உள்ள ஒரு சில நடைமுறைச் சிக்கல்களையும், குறைகளையும் பற்றி நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக உணவு தானியத் தட்டுப்பாடு இருக்கக்கூடிய நிலையிலும், நம் உற்பத்தி நம் மாநிலத்திற்குப் போதுமான அளவில் இல்லாததாலும் இப்படிப்பட்ட நிலையில் தனியார்களை நம்பி வியாபாரம் செய்வதா என்பது பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ப்ரொக்யூர்மெண்ட் ஏஜெண்ட்கள், ஹோல்சேலர்கள், மில்லேர்ஸ், ரீட்டேலர்ஸ் என்று நான்கு விதமாக இருக்கின்றனர். யார் ஹோல்சேல் லைசென்ஸ் வைத்திருக்கிறார்களோ, யார் ரைஸ் மில் வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்களைப் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் ஏஜெண்ட்களாகப் போடுகிறார்கள். அதனால் தனியார்கள் அதில் அதிகமாக அங்கம் வகிக்கிறார்கள். அவர்கள் ப்ரொக்யூர் செய்கிற இடங்களில் போட்டி போட்டுக்கொண்டு அதிகப் பணம் கொடுத்து கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ளவர்கள் வாங்கமுடியாத விதத்தில் செய்துவருகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்கு விலை சற்று அதிகமாகக் கிடைத்தாலும் நான் சொல்வது என்னவென்றால் விவசாயிகளுக்கு அதற்குப் பதில் இன்ஸென்டிவ் போனஸாகக் கொடுப்பது நல்லது. நெல்லை தனியார்கள் டிரான்ஸ்போர்ட்டில்

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

[1968 மார்ச் 8]

எடுத்துச் செல்கிறார்கள். அப்படி எடுத்துச் செல்லும்போது ஒரு பெர் மிட்டை வைத்துக் கொண்டே எவ்வளவோ எடுத்துச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் ஹல்லிங் செய்கிறார்கள். அவுட்டுர்னில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் லாபம் சர்க்காருக்குக் கூட கிடைக்காது. கட்டைச் சம்பாவை எடுத்துக் கொண்டால் 70 சதவீதம் கிடைக்கிறது. நம் சர்க்கார் அவர்களுக்கு கொடுத்திருப்பது 67 சதவீதம். இதில் இரண்டு மூட்டை அரிசி அவர்களுக்குத் தாராளமாகக் கிடைக்கிறது. நெல்லைக் கொடுத்து அறைத்துக் கொடுக்கச் சொன்னால் தண்ணீரில் ஊறவைத்து தடிப்பாகக் கொடுக்கிறார்கள். ராஜபாளையத்தில் விநியோகம் செய்பவர்கள் எல்லாம், டி.எஸ்.ஓ. இண்டெண்ட் போட்டுக் கொடுத்து அதை எடுத்துக் கொண்டு அவர்களிடம் சென்றால் அவர்கள் அரிசி இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இண்டெண்ட் எடுத்துச் செல்லும் போது கடைசி நேரத்தில் அவர்கள் கெட்ட அரிசைக் காட்டி ஊறியுள்ள அரிசியைக் காட்டி இதுதான் இருக்கிறது, இல்லாவிட்டால் கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கக் கடைகளில் எல்லோரும் காத்திருக்கிறார்கள். இல்லை என்றால் பாலிகள் அவர்கள் ஊறவைத்து அரிசியைப் பூட்டு போட்டுள்ளனர், அது கூட பூட்டு போது இல்லையா என்று கேட்கிறார்கள். அதிகாரியிடம் சென்று சொன்னால் இருக்கிற அரிசியைத்தான் எடுத்துத் தீரவேண்டும் வேறு வழியில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, நாம் சர்க்காருக்குக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போடவேண்டும். நெல்லை புழுங்கலாக வைத்து ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் புழுங்கலாக வைத்து ஸ்டாக் செய்து வைத்திருக்கவேண்டுமென்று அப்போது மோசமான அரிசியைக் கொடுக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படாது. தனியார் துறையில் உள்ளவர்களை நம்பாமல் ஆங்காங்கு ஜில்லாவிற்கு ஒரு மாபிரைஸ் மில் வைக்க வேண்டும். கட்டைச் சம்பாவிற்கு 67 சதவீதம் கொடுக்கிறார்கள். தஞ்சை மாடர்ன் ரை மில் 71 சதவீதம் கிடைக்கிறது. இது அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரியும். மாடேர்ன் ரைஸ் மில் இல்லாவிட்டாலும் கண்வன்ஷனல் ரைஸ் மில்லு எடுத்துக் கொண்டால் கூட 70 சதவீதம் கிடைக்கும். ஆகவே இதை விட்டு விட்டு நாம் ஏன் தனியார்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்? கூட்டுறவுத் துறையில் அல்லது அரசாங்கத் துறையில் ரைஸ் பில்கள் கட்டி அதிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய லாபத்தை தனிப்பட்டவர்கள் அடைவதைவிட விவசாயிகளுக்கு இன்னொன்று போனாகக் கொடுக்கலாம். கண்டிப்பாக நம் சர்க்கார் ஷேட்டட் டிரேடிங்கை எடுத்து நடத்தித்தானாக வேண்டும். இவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய அரிசியை விட நல்ல அரிசியாகக் கொடுக்க முடியாதா என்ன? ஆகவே ஸ்டேட்டட் டிரேடிங்கை வைத்து மார்க்கெட்டில் சொஸைட்டிஸ் அல்லது கூட்டுறவுத் துறையில் இருப்பவர்களை எஜெண்டுகளாக நியமித்து, நெல் கொள்முதல் செய்வது, விநியோகம் போன்ற எல்லாவற்றையும் தனியார்களிடம் விடாமல், யார் விரும்பும் ஸ்டேட்டட் டிரேடிங் எஜெண்டுகளுடைய கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையை நாம் ஏற்படுத்தினால் கள்ளக்கிடத்தலுக்கு வழி இல்லாமல் போய்விடும். தனிப்பட்டவர்கள் ஒரு பெர்மிட்டை வைத்துக் கொண்டு ஏழு கோடவுள்ளக் காட்டி விடுகிறார்கள். ஆகவே, ஸ்டேட்டட் டிரேடிங்கை ஏற்படுத்தி, மாடேர்ன் ரைஸ் மில்களை ஏற்படுத்தி, அதிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய அபரிமிதமான லாபத்தை, உற்பத்தி செய்யக் கூடிய விவசாயிகளும், அதை வாங்கி உண்ணக் கூடிய பொது மக்களும் அடையும்படி செய்ய வேண்டும். இந்த முறையை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் கண்டிப்பாக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அந்தந்தத் தொகுதிகளில் உள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல ஒரு கமிட்டி அவசியம் தேவை. கலெக்டர் அல்லது தாசில்தார் அல்லது எம். எஸ். ஏ. அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் அல்லது முனிசிபல் சேர்மன் இவர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை வைத்து விநியோகத்தில் உள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது அதன் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து மக்களின் குறைகளைப் போக்க வேண்டும். எவ்வளவுதான் அதிகாரிகள் இருந்தாலும், தனிப்பட்டவர்களிடம் மோதும்போது நாங்கள் கொள்முதல் செய்யப்போக மாட்டோம்.

1968 மார்ச் 8]

[திரு. எ. அ. சுப்பராஜா]

அறைத்துக் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்லும் வகையில் ஏதோ அவர்கள் இழுத்துப்பிடித்து வைத்திருக்கும் வகையில் அவர்கள் செய்வதுதான் சட்டம் என்றிருக்கும் நிலை மாறி நல்லதொரு வழியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில இடங்களில், பஞ்சப் பிரதேசங்களில் அரிசி கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. அங்கு கொடுக்கப்படும் அரிசி இரண்டு நாட்களுக்குத்தான் காணும். அந்நிலையில் அங்குள்ளவர்களுக்கு கோதுமை அல்லது மைதா போன்றவைகளைக் கொடுக்கலாம். முந்தியிருந்ததை இப்போது ரொம்பவும் குறைத்து விட்டார்கள். ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் தொடர்பு கொண்டு அரிசியில்லாவிட்டாலும் கோதுமை, மைதா போன்றவைகளை மக்களுக்குக் கொடுக்க வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவரவர்களே, நமது உணவமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்றேன். பல அங்கத் தினர்கள் எடுத்துக்காட்டியபடி சில விளக்கங்களை மட்டும் அரசாங்கத் திற்குத் தெரிவித்து ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு நெல் விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சினையை இங்குள்ள மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பலவிடங்களில் மாநாடுகள் போட்டு பல இடங்களில் ஓரளவு செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அது கட்சி நலனுக்காக விவசாயிகளுக்குச் செய்ய வேண்டியதைப் பற்றி என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லுகிறேன்.

ப. ப.
1-30

நெல் கொள்முதல் செய்யும் விவசாயிகள் ரூ. 33.75-க்கு வாங்குகிறார்கள். அதை அரிசியாக்கி சர்க்காருக்குக் கொடுக்கிறார்கள். சர்க்காரிடம் கொடுக்கும்பொழுது அந்த ரேட் ஒரு படிக்கு ஏறக்குறைய ரூ. 1.30 என்ற அளவிற்கு சர்க்காருக்கு அடக்கமாகிறது. பல சிரமங்களை முன்னிட்டு இந்தச் சர்க்கார் திருப்பி விநியோகிக்கும் பொழுது ஒரு படி ஒரு ரூபாய் என்ற அளவில் விநியோகம் செய்கிறது. இதனால் சர்க்காருக்கு 30 காசு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இருந்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு பொது ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் அரசாங்கம் அவ்வாறு செய்கிறது. இதில் என்னுடைய கோரிக்கை என்ன வென்றால் அந்த 30 காசை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து விடலாமென்பது. விவசாயிகள் நல்ல அரிசியாக சர்க்காருக்குக் கொடுக்க முன் வந்தால் இவ்வாறு செய்து அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் என் முக்கிய கருத்தாகும்.

இன்னொன்று. வியாபாரிகள் அரிசியை எடுத்துக் கொண்டு போனால் அதில் ஈர அரிசியைத் தள்ளிவிடுகிறார்கள். அதன் தரத்தைப் பார்க்கிறார்கள். எவ்வளவு காய்ந்திருக்கிறது, நன்றாக இருக்கிறதா என்றெல்லாம் பார்க்கிறார்கள். அவ்வாறு பார்த்து ஈரமாக இருக்கிறது என்றால் திருப்பி விடுகிறார்கள். ஈரமாக இருந்தால் அவைகளை வைத்துக் கொள்ளாமல் திருப்பிவிட வேண்டியதுதான். ஆனால் அங்கே சில விவரங்கள் நடக்கின்றன. அதை கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஈர அரிசியைத் திருப்பியதும் அதை அங்கேயே காய வைக்கிறார்கள். பிறகு அரிசி காயாமலே கொடுத்து எமாற்றும் நிலையும் இருக்கிறது என்பதைச் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிலில் சப்ளை இலாக்கா இருக்கிறது. அதிகாரிகளை மட்டும் கூட்டி வைத்துப் பேசுவதால் பயன் இல்லை. உற்பத்தி செய்பவர்களையும் கலந்து பேச வேண்டும். இவ்வாறு இரண்டு பேரையும் கலந்து கொண்டு இவ்வளவுதான் என்று ஒரு வரையறையை நிர்ணயித்துக் கொடுத்து இவ்வளவு கொள்முதல் செய்ய வேண்டும், இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட வேண்டியது. கட்டாயக் கொள்

[திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி]

[1968 மார்ச் 8]

முதல் செய்ய வேண்டியதுதான். கொள் முதல் செய்யாமல் எந்த அரசாங்கமும் நடத்த முடியாது. அதில் இரு தரப்பினரையும் கலந்து பேசி அதிகாரிகள் சொல்வதையும், உற்பத்திச் சாகுபடியாளர்கள் சொல்வதையும் கேட்டு முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாய இலாக்காவும், உணவு இலாக்காவும் ஏறக்குறைய ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். விவசாய இலாக்கா காரியதரிசி அவர்கள் இதற்கு வந்துவிட்டார்கள். இந்த இரண்டு இலாக்காக்களும் கலந்திருந்தால் மாறுதல் ஏற்படும். விவசாயத்திற்கு நன்மை ஏற்படும். ஆகவே வேளாண்மைத் துறையையும், உணவுத் துறையையும் ஒன்றாக இணைக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. இப்படி இரண்டுமே இருக்கவே கூடாது. இரட்டை ஆட்சியைப் போல இப்படி இரண்டு போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டும் இரண்டறக் கலந்தால் இவ்வளவு விலை என்று நிர்ணயிக்கக் கூட சௌகரியமாக இருக்கும் என்று கூறுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

சர்க்கரை விநியோகம் பற்றி ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சர்க்கரை நகரங்களிலும், முனிசிபாலிட்டியிலும் குடும்பக்கார்டு உள்ள இடங்களில் சிலோ இரண்டு ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிறது. வெளியிலே ரூ. 3-86-க்குத் தருகிறார்கள். இதில் என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால் இரண்டு ரூபாய் என்று போடுவதை விட இதை ஒரு சமமாக்க வேண்டும். ரூ. 3-86 என்பதும் அதிகம்தான். இதைக் குறைத்து ரூ. 3 என்ற அளவில் வைக்க வேண்டும், அல்லது ரூ. 2-75 என்ற அளவில் வைத்து கண்ட்ரோலில் இரண்டு ரூபாய் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்குப் போனஸ் கொடுப்பது அந்த விலையோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. தனியாகப் போனஸ் கொடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்காரோடு போராடியாவது அதைக் கொடுக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு போனஸ் கொடுக்காவிட்டால் உற்சாகமாக உணவு உற்பத்தியைச் செய்ய முடியாத அளவில் போகிறார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சில நெல் ரகத்தை மாற்றியாக வேண்டும். முதல் சார்ட், இரண்டாவது சார்ட், மூன்றாவது சார்ட் என்று இருக்கின்றன. வெள்ளைக்கார் நெல்லுக்கு இருக்கும் ரகத்தை மாற்றியாக வேண்டும். இவ்வாறு மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றிசூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கும்படியான இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கட்சி அங்கத்தினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய மானியங்களில் மிக அதிகமான ரூபாய் செலவழிக்கக்கூடிய மானியம் இந்த மானியம். சுமார் 107 கோடி ரூபாய் இதன் கீழ் செலவழித்தாலும் கூட விவசாயிகளுக்கோ, உண்பவர்களுக்கோ அல்லது உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கோ மற்ற மக்களுக்கோ பூரணமான திருப்தியான வகையில் இல்லாத மானியம் என்று சொல்ல வேண்டுமென்றால் அந்த மானியம் இதுதான். ஏனென்றால் இந்த உணவுப் பிரச்சினை சிக்கலான பிரச்சினை. அரிசியை வைத்துத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அரசியலை நடத்தினார்கள். அப்பொழுது வாக்குறுதிகளை யெல்லாம் வாறிவிட்டார்கள். இப்பொழுது அதையெல்லாம் தயவுசெய்து சொல்ல வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டங்களில் பேசியவற்றையும் நான் கேட்டிருக்கிறேன். என்ன சொன்னார்கள் என்றால், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் ஒரு படி என்னார்கள். முதலில் மூன்றுபடி என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். தேர்தல் வரவர தங்களுக்கு அனுசூலம் ஆகலாம் என்று எண்ணி, “எங்கள் இலட்சியம் மூன்றுபடி, நிச்சயம் ஒரு படி” என்று

1968 மார்ச் 8] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

சொன்னார்கள். அதையும் கூட ஆட்சிக்கு வந்தவுடனேயே போட வில்லை, கவர்னர் உரையிலும் இதைப் பற்றிப் குறிப்பு இல்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள், “படியரிசி எங்கே, படியரிசி எங்கே” என்று கேட்டோம். மே மாதம் 1-ம் தேதியன்று சிதம்பரம் பூங்காவிலே பேசியதைக் கேட்டேன். ஜூன் மாதத்திலிருந்து போடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: மே மாதம் 15-ஆம் தேதி நானே ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட்டிருக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: மே மாதம் 1-ம் தேதி சொல்லி 15-ஆம் தேதி போட்டார்கள். அதைத்தான் சொல்லவருகிறேன். அவ்வாறு போட்டது மட்டும் அல்ல. சென்னைப் பட்டினத்திலும், கோவையிலும் போட்டது போல் செப்டம்பர் மாதத்திலிருந்து இந்த இந்த இடங்களுக்கும் வரும் என்று சொன்னார்கள். பிறகு டிசம்பரிலிருந்து வரும் என்று சொன்னார்கள். பிறகு தைப்பொங்கலுக்கு வரும் என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு நீங்கள் சொன்னதை வைத்துதான் நாங்கள் கேட்கிறோமே தவிர, இப்பொழுது அதைக் கேட்பதற்கு நீங்கள் யார் என்று கேட்டால் அவ்வாறு கேட்பதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதைத்தான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தேர்தல் காலத்தில் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அவ்வாறு கொடுத்ததால் அதைக் கேட்பதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. நாங்கள் ஆட்சியிலிருந்த போது நீங்கள் சொல்லவில்லையா? அப்பொழுது சர்க்கார் வாங்கிய விலை இன்னது, விற்கும் விலை இன்னது, இவ்வளவு தூரம் திருடுகிறார்கள் என்று புள்ளிவிவரங்கள் கொடுத்து ஒரு படி அரிசி கொடுக்க முடியுமென்று கணக்கு கொடுத்தார்கள் நீங்கள். அந்தக் கணக்கு இப்பொழுது எங்கே போய்விட்டது? அவர்கள் கொடுத்த கணக்குகளும் புள்ளிவிவரங்களும் பத்திரிகைகளிலே வந்தன. இந்தத் து முறையிலே இப்படியிப்படிச் செய்தால் லாபம் வரும் என்று சொன்னார்கள். அந்த முறை இப்பொழுது எங்கே போய்விட்டது? இதிலே நாங்கள் கேலி செய்வதாகவோ அல்லது கிண்டல் செய்வதாகவோ நினைக்க வேண்டாம். சுமார் 42 இலட்சம் பேர் படியரிசித் திட்டத்தினால் பலனடைவதாகச் சொல்கிறார்கள். இவர்கள் நகரப்பகுதிகளிலே வசிக்கின்றவர்கள். இங்கே வசிக்கும் படியானவர்களுக்கு வாங்கும்படியான சக்தி அதிகம். ஆனால் கிராமந் தரங்களிலே வசிக்கக்கூடிய மக்களுக்குக் கிடைக்காத சலுகையை இவர்களுக்கு ஏன் கொடுக்க வேண்டும்?

கொள்முதலைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது 1966-ஆம் வருஷத்தில் சுமார் 7.2 இலட்சம் டன்கள் தான் செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது 8.5 இலட்சம் டன்கள் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது என்று சொல்கிறார்கள். 1966-க்கு முந்திய ஆண்டுகளில் எத்தனை டன்கள் கொள்முதல் செய்தார்கள் என்று சொல்லவில்லை. 1965-ஆம் ஆண்டு எப்பொழுதும் இல்லாத பஞ்ச நிலையிருந்த சமயம். மேட்டூர் அணியில் தண்ணீர் இல்லை. அப்படியிருந்த 7.2 இலட்சம் டன்கள் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் இப்பொழுது இவர்கள் இரண்டு போகம் செய்தார்கள். அப்படி ஒன்றுக்கு இரண்டு போகமாகச் செய்தும் கூட 8½ லட்சம் டன் தான் கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள். 15 லட்சம் டன்கள் செய்திருந்தால் பாராட்டி யிருக்கலாம். 1965-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 1-ம் தேதி முதல் டிசம்பர் 31-ம் தேதி வரை காங்கிரஸ் காலத்தில் 8,24,000 டன்கள் வசூல் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இப்பொழுது ஒரு ஏக்கரும் அதற்குக் கீழேயும் இருக்கிறவர்களுக்கு விதிலிலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி கொடுக்கிறவர்கள் தாங்கள் வைத்திருப்பது தங்களுக்குப் போதாது என்றும் சொன்னதில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நல்ல முற்போக்கான கொள்கை உடையது என்று இந்த மன்றத்திலே ஏகோபித்த ஆதரவும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[1968 மார்ச் 8]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் ஒரு ஏக்கராவுக்கு இல்லையென்று. அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்களே தவிர, ஒரு ஏக்கராவுக்கு நிச்சயமாக வசூல் செய்கிறார்கள். இதை திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் வசூலிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் யார் யார் எவ்வளவு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற செயற்குறிப்பை மேசை மேல் வைக்கப்படும். நான் காட்டுகிறேன் எங்கெங்கு ஒரு ஏக்கரா உள்ளவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டது என்று. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இத்தனை டன் இத்தனை டன் என்ற கணக்கை வைக்கப்படும். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே 7,000 டன் வசூலிக்கப்பட்டதாக இருக்கிறதே, அது யார் யாரிடத்திலே, எந்த, எந்த இடத்திலே வசூலிக்கப்பட்டது என்பதற்கு அந்த “ டீட்டெயில்டு நோட்ஸ் ” இங்கே வையுங்கள். ஒரு ஏக்கரா உள்ளவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் நிரூபிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே வையுங்கள் என்று சொல்லவேண்டியதில்லை இந்த மாதிரியான நிலைமைகளை விவாதிப்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. மேசை மேல் தகவல் வைத்தால் நிரூபித்துக் காட்டலாமா என்று கேட்கிறார்கள். தாசில்தாரைக் கேட்டால் ஒரு ஏக்கராவுக்குக் கீழே வசூலிக்கவில்லை என்று சொல்லுவார்கள். உடனே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இல்லை இல்லையென்று மறுத்து விடுவார்கள். இது விவாதித்திருந்து வேண்டுமானால் சுவராசியமாக இருக்குமே தவிர, திட்டவாட்டமாக, தெளிவாக எல்லா கலெக்டர்களுக்கும் தாக்கீது அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. யாரும் ஒரு ஏக்கராவுக்கு கீழே நிலம் உள்ளவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யக்கூடாது என்று இப்பொழுது கூட இந்த மன்றத்தின் மூலமாகவும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். 1-1 ஏக்கரா உள்ளவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்ய வேண்டாமென்ற முறை இருக்கிறது. அது தெளிவாக இருக்கிறது எங்காவது விரும்பத்தக்காத காரியங்கள் நடந்து இருந்தாலும் அதைக் கவனத்திற்கு கொண்டு வரலாம். குறிப்பாக, நடந்ததைக் குறிப்பிட்டால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அதற்குப் பதிலாக, எல்லாவற்றிற்கும் அட்டவணை கொண்டு வாருங்கள் என்று சொன்னால் அதற்கு நாங்கள் லாரியில் தான் ஏற்றிக்கொண்டு வரவேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தயவு செய்து எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். 7,000 டன், 10,000 டன் என்ற விவரத்தை இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கிற செல்வை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். நீங்கள் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டுப் பேச வேண்டுமே தவிர, இப்படிப் பேசக் கூடாது. இதைப்பற்றி எனக்கு ஏராளமான புக்கர்கள் வருகின்றன. ஒரு ஏக்கரா நிலத்திற்குள்ளே இருப்பவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்வதாக எனக்கு ஏராளமான புக்கர்கள் வருகின்றன. இப்பொழுது 8½ இலட்சம் டன் வசூலிக்கப்பட்டது என்ற கணக்கை சொன்னீர்கள். அதைப் பற்றிய விவரம் வைத்தால் அது எந்த எந்த இடத்திலே வசூலிக்கப்பட்டது என்று என்னால் காட்ட முடியும். எந்த இடத்திலேயிருந்து இதைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியும். ஆகவே, நீங்கள் கொண்டு வாருங்கள், நாங்கள் கவனிக்கிறோம் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொறுப்புள்ளதாக என்னால் உணர முடியவில்லை. (குறுக்கீடு) எங்கள் ஊரிலே இந்த மாதிரி நடக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் தான் இருக்கிறது என்று சொன்னால் கேட்டுக் கொள்ளாத நிலைமை தான் இருக்கிறது. இந்த 8½ இலட்சம் டன்னுக்கு விவரம் வையுங்கள். நான் நிரூபிக்க முடியும்.

1968 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒன்றை எனக்கு உணர்த்த வேண்டும். ஒருவேளை எங்களுக்கு புரியாமலே கூட இருக்கலாம் ஒரு எக்கர் நிலம் வைத்திருந்தவர்களுக்கு டிமாண்டு நோட்டீஸ் கொடுத்தார்களா? அப்படி யாராவது ஒரு எக்கருக்கு டிமாண்டு நோட்டீஸ் கொடுத்திருந்தால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் காட்ட முடியுமா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கொடுத்திருக்கிறார்கள். களத்திலே ஒரு எக்கர் வைத்திருக்கிறவன் 2 மூட்டை கொண்டு வருகிறான் ஒரு எக்கர் என்று நிரூபித்து அவனைக் கேட்கிறார்கள். ஒரு மூட்டை இரண்டு மூட்டை நெல் வைத்திருப்பவர்களிடம் பல்வந்தமாக வசூலிக்கப்படுகிறது. ஒரு எக்கர் என்று நீரூபி என்று சொன்னால் அவன் உடனே, “தொலைந்து போ” என்று சொல்லி அந்த நெல்லை கொடுத்து விடுகிறான். இதை நான் பல இடங்களிலே சொன்னேன். ஒரு ஜில்லாவிலே வசூலிக்கப் பட்ட கணக்கை எல்லாம் எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். ஒரு சில இடத்திலே டிமாண்டு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒரு சில இடத்திலே டிமாண்டு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த “நோட்டீஸ்களை” கொண்டு வந்து வைப்புகள். நிரூபிக்க முடியும். இல்லையென்று சொன்னால்.....

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு எக்கரும் அதற்குக் கீழேயும் இருப்பவர்களிடத்திலே கொள்முதல் செய்யக் கூடாது என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அது சரியாக நடக்கவில்லையென்று. அது சரியாக நடத்தப்படவில்லை யென்று குறை கூறுகின்ற பொழுது, ஒரு சில இடங்களிலாவது ஒரு எக்கர் நிலத்திற்குக் கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிற நிலைமை ஏற்படுமானால் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவும், அம்மாதிரி எதிர்க்காலத்தில் நடக்காமல் தடுக்கவும் வழி ஏற்படும். ரசீதுகளைக் கொண்டு வந்து காட்டினால், அதற்குப் பிறகு அம்மாதிரி கொள்முதல் செய்தவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க வழி ஏற்படும். யாரிடத்திலே கொள்முதல் செய்தார்கள் என்ற ரசீதைக் கொண்டு வந்து காண்பித்துப் பிறகு பேசவேண்டும். அம்மாதிரி ஒரு சில வழக்குகளையாவது கொண்டு வந்து காண்பித்தால், அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வசதியாக இருக்கும். இனிமேல் அம்மாதிரி கொள்முதல் செய்யாமல் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய சூழ்நிலையும் ஏற்படும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அந்தமாதிரி எத்தனையோ சொல்வேன். என்னிடத்தில் அம்மாதிரி பல புகார்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. (திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி: யாரிடத்திலேயிருந்து வந்தது?) மக்களிடத்திலேயிருந்து வருகிறது. மக்களிடத்திலேயிருந்து வருகிறது. எல்லாரிடத்திலேயிருந்தும் வருகிறது. பல இடங்களிலேயிருந்தும் வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கோபப்பட்டால் பலனீனம் இருக்கிறது என்றுதான் பொருள். கோபம் வேண்டியதில்லை.

இப்பொழுதும் தவறு நேராதது என்று கூட அல்ல. தவறு நடக்கிறது என்று சொல்கிறபொழுது பொறுப்புமிக்க எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கடுதாசி—ஆதாரம்—காண்பிப்பார்களானால் இன்னும் நல்ல அரிய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கலாம். அதற்கு இதைக் கொடுங்கள், நான் நிரூபிக்கிறேன் என்று சொல்வது

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 8]

முறையல்ல. அவருடைய வக்காலத்தை நாங்கள் நிரூபிக்கவேண்டுமென்று எங்களிடமே சொல்லுவது முறையல்ல. அவர்கள் இந்த ஆதாரத்தையே அடுத்த முறை கொண்டு வந்து கொடுக்கலாம். ஆனால் ஒரு ஏக்கராவுக்குக் கீழே உள்ளவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யக்கூடாது என்று உத்தரவு போடப் பட்டிருக்கிறது. அது அமுல் செய்யப்படுவதில் எங்கும் தவறு நேர்ந்திருக்காது என்பது கூட அல்ல என்னுடைய வாதம். ஆனால், இதனால்தான் எல்லா ஊர்களிலும் வாங்கினார்கள், அதனால்தான் $8\frac{1}{2}$ இலட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வது நல்லதல்ல. $8\frac{1}{2}$ லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்ததை நாங்கள் பெரும் பெருமையாகக் கருதவில்லை. அதை நீங்கள் பாராட்டவேண்டுமென்று கூட நாங்கள் நினைக்கவில்லை. இங்கு இருப்பது பெருமை தேடிக்கொள்ள அல்ல; எங்களுடைய கடமையைச் செய்யத் தான். ரஷது இருந்து, அதை காண்பித்து விட்டால் சரியாக இருக்கும் என்பதுதான் என்னுடைய வாதம்.

திரு. பி. வி. கருத்திருமன் : அதை உங்களுக்கு அனுப்புவதில் தெளிவாக இருக்கிறேன். நச்சயமாகக் காட்டி நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த விலையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள் திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள், நீங்கள் கொடுக்கிற விலை சரியானதுதான் என்று சொல்லி மாவே போட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்களேவிட எனக்கு ஜெகஜீவன்ராமிடம் அதிகப் பழக்கம் உண்டு. அவரோடு பேசுகிற, சந்திக்கிற சந்தர்ப்பங்கள் எனக்கு அதிகம் உண்டு. அண்மையிலேகூட டெல்லியிலே அவரைச் சந்தித்தேன். ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் சொன்னது என்ன? குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் எல்லோரும் சரி என்றுதான் சொல்வார்கள். டெல்லியிலிருந்து ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் திட்டவட்டமாக இன்ன விலைக்குத் தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார்களா? அதை இங்கே வைப்பார்களா? அப்படி வைத்தால் நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். மத்திய சர்க்காரா இதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்? இது ஏதோ, “பிரஸ் ஸ்டேட்மென்ட்” கொடுத்தார், “கருத்திருமனுக்கு என்ன தெரியும்?” என்று கொடுத்தார் என்று சொல்லப்பட்டது. அதை ஏதோ சர்ச்சையில் அவர் சொல்லியிருக்கிறார். மாநில சர்க்கார் எந்த விலை வைத்தாலும் கூட எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லையென்று ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் என்னிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். (குறுக்கீடு). இரகசியமாக இல்லை. “ஓப்புகத்தான்” சொன்னார்கள். ஆக, என்னிடத்திலே இப்படி சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜெகஜீவன்ராமுக்கு வாரிசுகள் மாதிரி இவர்கள்.....(குறுக்கீடு). வாரிசு நாங்கள் தான் இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திரு ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் என்னைச் சந்தித்தபொழுது திரு கருத்திருமன் இப்படி சொல்லுவார், அதை நம்பவேண்டாமென்று என்னிடத்திலே சொன்னார்.

திரு. பி. வி. கருத்திருமன் : இதை எந்த அளவிலே நம்புவது என்று எனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. என்னைப்பற்றி இவர்களிடமா போய் சொல்லியிருப்பார்? இவரிடம் போய் என்னைப்பற்றி சொன்னாராம். என்னிடம் என்ன சொன்னார் தெரியுமா? யாரை வேண்டுமானாலும் நம்புங்கள்; திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை மட்டும் நம்பாதீர்கள், இங்கே தலையைக் காட்டுவார்கள், அங்கே போய் எல்லாவற்றையும் காட்டுவார்கள் என்று சொன்னார்.

(திரு இராம. அரங்கண்ணல் எழுந்தார்)

1968 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசிக் கொண்டிருப்பவர் உட்கார் வில்லை என்றால் நீங்கள் குறுக்கிட்டுக் கேட்கமுடியாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் சொல்லி விட்டார்களென்று விலை குறைந்தது ? 1966-ம் வருடம் மத்திய சர்க்கார் இந்த ஃபெர்டிலைசர்ஸ் விலைகளை எல்லாம் ஏற்றியபொழுது 46-5 ரூபாய் குறைந்தது என்றும், 56 ரூபாய் என்றும் நிர்ணயம் செய்து இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருந்த காங்கிரஸ் கொடுக்கும்படியான விலை, போனஸைச் சேர்க்காமல். இவர்கள் போனஸையும் சேர்த்துக் கொடுப்பது இவ்வளவுதான். குறைந்தது 46 ரூபாய், 56 ரூபாய் வரைக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஜெகஜீவன்ராம் அவர்களிடமிருந்து—ஃபுட் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து—வந்திருக்கிறதா ?

ஆந்திர சர்க்கார் “ மிக்ஸ்டு அண்டு ஸ்ப்போர்ட்டெட் பிரைஸ் ” கோரிஸ் வெரைட்டிக்கு குறைந்த விலை ரூ. 46, அதற்கு அடுத்த விலை ரூ. 56 Procurement in Andhra Government's new prices என்று அவர்கள் கொடுத்த விலையிலிருந்துதான் நான் சொல்லுகிறேன், ஆந்திராவில் ரூ. 46 குறைந்த விலை. அதற்கு அடுத்த விலை ரூ. 56 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பது விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கும் வகையிலே. ஃபைன் வெரைடி ரூப்ரீ . ஃபைன் வெரைடி என்று சொல்லி ஒரு குவிண்டாலுக்கு முந்தைய ரூ. 55, ரூ. 70 என்று வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் மெல்லிய அரிசியே கிடையாதா ? ஃபைன், சூப்ர ஃபைன், அரிசியே கிடையாதா ? விவசாயிகளுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுப்பதற்கு அந்த சர்க்கார் அந்த விலை கொடுக்கும்பொழுது, ஏன் இங்கே கொடுக்கவில்லை ? இங்கே இருப்பதெல்லாம் மட்ட அரிசியா என்பதைத்தான் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியான விலை கொடுக்கவில்லை. மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த விலையையே கொடுக்கவில்லையே ? முன்னால் இருந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்கார் சொன்ன விலையும் கொடுத்து, போனஸும் கொடுத்தது. இப்பொழுது பழைய விலைதான் கொடுக்கப்படுகிறது. ப்ரொக்யூர்மெண்ட்டு பற்றி உத்தியோகஸ்தர்கள் சொல்வதை வைத்து, அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாங்கள் உத்தியோகஸ்தர்கள் சொன்னதை கேட்டு எங்களுக்கு என்ன ஆயிற்றோ, அதே நிலைமையில் தான் நீங்களும் ஆவீர்கள் உத்தியோகஸ்தர்கள் சொல்வதைக் கேட்டால். உத்தியோகஸ்தர்களை தயவு செய்து நம்பவேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உத்தியோகஸ்தர்களை நம்பி எங்களுக்கு என்ன கதி ஆயிற்றோ அதே கதி தான் உங்களுக்கும் ஆகும். உத்தியோகஸ்தர்களை தயவு செய்து நம்பாதீர்கள் என்று உங்களுக்கு எச்சரிக்கையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். (ஆரவாரம்.)

விலையைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதிக விலை கொடுத்தால் படி அரிசி போட முடியாது என்று சொன்னால் நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். இரட்டை நாக்கிலே பேசுவதாக ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். இப்பொழுது மட்டுமல்ல. மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களிடம் பல இடங்களில் சொல்லியிருக்கிறேன். டெல்லியில் சொல்லியிருக்கிறேன். எல்லா இடங்களிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். பிரதம அமைச்சர் நேரு அவர்களிடம் கூட சொல்லியிருக்கிறேன் ‘ I prefer my son to be a dock labourer to his being a farmer in this country ’ என்று பாராளுமன்றத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலையைக் கொடுத்தால்தான், உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்க முடியும்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 மார்ச் 8]

படி அரிசித் திட்டத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். தென் சென்னை தேர்தலில் அரிசிதான் அதிகமாக விளையாடிற்று. முதல் தர அரிசி மூன்றாவது தர அரிசியாக படி அரிசி திட்டத்தில் போடப்பட்டது. அந்த நஷ்டத்தையும் பொது மக்கள் வரிப்பணத்திலிருந்துதான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது பொருளாதாரக் கஷ்ட நிலை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் படி அரிசித் திட்டத்திற்கு ரூ. 5 கோடி சில்லறை வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது பல புள்ளிவிவரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் எது உண்மை என்று தெரியவில்லை. அதிகாரிகள் கொடுத்த ஸ்டாடிஸ்டிக்கலை வைத்துக்கொண்டு, அதை மூடி மறைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களா? ஏதோ 2½ பாயிண்டு, 2½ பாயிண்டு என்று இங்கொரு பாயிண்டு, அங்கொரு பாயிண்டு சேர்க்கிறார்கள். நிதி அமைச்சரான முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது உண்மையா, அல்லது இவர்கள் இப்பொழுது சொல்லியிருப்பது உண்மையா? அவர்களுக்குள் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். . . .

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், ஸார். அதிகாரிகளைப் பற்றி மறுபடியும் இங்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சட்டசபையைப் பற்றியோ அல்லது சட்டசபையில் இருக்கிறவர்களைப்பற்றியோ வெளியிலே இருக்கிற யாராவது அவமதிப்பதாகச் சொன்னால், அது இந்தச் சபையின் கவுரவத்தைப் பாதிக்கிறது என்று நாம் உரிமைப் பிரச்சனை எழுப்புகிறோம். அதே மாதிரி சட்ட சபைக்கு வெளியிலே இருப்பவர்களை, உத்தியோகஸ்தர்களை நம்பக்கூடாது என்கிற மாதிரி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்வது உத்தியோகஸ்தர்களாக இருப்பவர்களை அவமதித்துப் பேசுவது ஆகாதா? சட்டசபைக்கு வெளியிலே இருப்பவர்களை அவமதிப்பதாக அர்த்தம் ஆகாதா? ஆகவே அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் சபையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இடம் பெறாமல் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். சபாநாயகர் அவர்களுடைய தீர்ப்பை நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றி பேசலாம். பேரவையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றி பேசக்கூடாது என்று நமது விதிகளில் கிடையாது.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : அவமரியாதையாகப் பேசலாமா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பெயரைச் சொல்லக்கூடாது, அவ்வளவு தான். இவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும்போது பேசின பேச்சை விடவா நான் பேசிவிட்டேன்? சபாநாயகர் அவர்களே, இதைவிட என்னவெல்லாமோ பேசியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் எனக்கு புத்தி சொல்ல வந்துவிட்டார்கள். ஆசைத்தம்பி அவர்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருக்கும்படியான ஃபபடி, ஃபபடி பேசியிருக்கிறார்கள், லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள், ஊழல் தாண்டவமாடுகிறது என்று பலவிதமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். வானத்திற்கு மேலே பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களை நாங்கள் இன்று நல்ல பிள்ளைகளாகப் பண்ணிவைத்திருக்கிறோம்.

இது மாதிரியான நிலையில் இப்பொழுது இருக்கும்படியான பிரச்சனை இதுதான். திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி அவர்கள் பல நல்ல காரியங்களைப் பற்றி பேசினார்கள். அதை நான் ஆதரிக்க விரும்புகிறேன். மக்களிடமிருந்து நெல் வாங்கும்படியான நிலையிலிருந்து, அதாவது மில்லுக்குப் போய் பிறகு வாங்கி உண்பவர்களுக்கு, கன்ஸ்யூமர்ஸுக்கு வருவதற்குள் இடையில் எத்தனை ரூபாய்க்கு சேதம் ஆகிறது? உருப்படியான யோசனைகளைச் சொல்லுங்கள் என்று கூறினார்கள். நான் சொல்கிறேன், கன்ஸ்யூமர்ஸ் கடைசியாக வாங்கும்படியான விலைக்கும், விவசாயிகளுக்குக்கொடுக்கும் படியான விலைக்கும் இடையே 10 சத வீதம்தான் வித்தியாசம் இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்ய முன் வர வேண்டும். உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியான விலைக்கும், வாங்கி உண்பவர்களுக்கு விற்கும்படியான விலைக்கும் வித்தியாசம் 10

1968 மார்ச் 8]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

சத வீதத்திற்கு மேல் இல்லாமல் இருந்தால், குவிண்டாலுக்கு ரூ. 5, ரூ. 6 நெல்லுக்கு அதிகமான விலை கொடுக்க முடியும். மில்காரர்களிடமிருந்து ஒரு டெண்டர் கால்ஃபார் பண்ணவேண்டும். மில்காரர்கள் எமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 60 சத வீதம்தான் அரிசி தேரும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அறைக்கும் பொழுது எக்பட்ட சேதமாகிறது. 63 சத வீதம்தான் அரிசி கிடைக்கிறது என்பது இல்லை. திருவாரூரில் வைத்திருக்கும்படியான மில்லில் 70 சத வீதம் வரைக்கும் அவுட்டர்ன் ஆகிறது. அதுமாதிரி எல்லா இடங்களிலும் மாடர்ன் மில்லை அமைக்கும்படியான ஒரு ஏற்பாட்டை செய்யக்கூடிய நிலை இருக்குமானால், ஏழை மக்களுக்கு, விவசாய மக்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய விலை நல்ல விலையாக இருக்கும், கட்டுபடியான விலையாக இருக்க முடியும் என்பதை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

படி அரிசி எல்லா இடங்களிலும் கொடுக்கவில்லையே என்று நாங்கள் சொன்னால், உடனே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், புலிக்கு பயந்தவர் என் மேல் விழுங்கள் என்று சொல்வது போல், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்காருடைய உதவி வரவேண்டும், காங்கிரஸில் இருப்பவர்கள் ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். முதலில் தேர்தல் நேரத்திலேயே இவைகளெல்லாம் சேர்ந்ததால்தான் படி அரிசித் திட்டம் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லியிருந்தால், அப்பொழுது கேட்டிருந்தால், நலமாக இருக்கும். மத்திய சர்க்கார் உதவி, எங்களுடைய உதவி கிடைத்தால் இது மாதிரி படி அரிசி திட்டம் எல்லா இடங்களிலும் போடுவோம் என்று இப்பொழுது சொல்கிறார்கள். அப்பொழுதே சொல்லியிருந்தால் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் இப்பொழுது சொல்கிறார்கள். அப்பொழுது சொல்லவில்லை. ஓரளவுக்கு நன்றி. அதிலே எத்தனை கஷ்டம் இருக்கிறது? படி அரிசி திட்டத்திற்கு ரூ. 5 கோடி செலவழிப்பதை விட்டால், அதைக் கொண்டு எவ்வளவு திட்டங்களை நாம் போடலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒன்றைச் சொல்லும்பொழுது அதில் எல்லாம் இணைந்திருப்பதாகத்தான் அர்த்தம். மத்திய சர்க்கார் உதவி, எதிர்க் கட்சியின் ஒத்துழைப்பு எல்லாவற்றையும் சேர்த்து போடுவது என்று தான் அர்த்தம். குழந்தை பெற்றுத் தருவதாகச் சொன்னால், மருத்துவச்சி உதவியோடு, ஆஸ்பத்திரி உதவியோடு, பாக்டர் உதவியோடு என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. தேவையான எல்லா உதவிகளோடும் என்று தான் அர்த்தம். நான் இன்னொன்றும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் தலைவர் ஒன்று சொன்னால், தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸைக் கட்டுப்படுத்தும், அங்கு இருக்கிற ஆட்சியைக் கட்டுப்படுத்தும். ஆனால், அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் ஒன்றை சொன்னால் மாநிலங்கள் எல்லாவற்றையும் கட்டுப்படுத்தும். பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பு அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய திரு. காமராஜ் அவர்கள் “நாங்கள் ஜெயித்தால் ஆளுக்கு ஒரு வீடு கட்டித்தருவோம்” என்று சொன்னார்கள். தேர்தலில் காங்கிரஸ் ஜெயித்த மாநிலங்களிலெல்லாம் ஆளுக்கு ஒரு வீடு கட்டித்தரப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இது தான் தப்பித்துக்கொள்வதற்கு வழி. நாங்கள் சொன்னோம் என்று சொல்லிவிட்டுத் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறோம், கேட்கிறோம். அதற்காக, நீங்கள் சொன்னீர்களே என்று சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. “நாங்கள் செய்யவில்லை என்றால், கசையடி தண்டனை கொடுங்கள்” என்றெல்லாம் சொன்னீர்கள். இன்னும் என்னவெல்லாமோ சொன்னீர்கள். அதையெல்லாம் நான் இப்பொழுது இங்கே சொல்ல தென்றால் மன்றத்திற்கு இழுக்கு நேரிடும். அப்பொழுது பொது மக்கள் எமாந்துவிட்டார்கள். இப்பொழுது நன்றாக உணர்ந்துகொண்டு விட்டார்கள். “மிரண்டலன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்” என்பது மாதிரி, எல்லாம் காங்கிரஸ்தான் செய்கிறார்கள் என்று

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 மார்ச் 8]

சொல்கிறீர்கள். எங்கள் மீது எதற்கு எடுத்தாலும் பழிபாவத்தைப் போடுகிறீர்கள். இதைத் தேர்தல் பிரச்சீனையாக, அரசியல் பிரச்சீனையாகக் கருதவேண்டாம், இது பொருளாதாரப் பிரச்சினை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். பருப்பு வியாபாரத்தைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பருப்பு கெட்டுவிட்டது என்று சொன்னார்கள். ஒரு டெண்டர் கூட கால்டிபார் பண்ணைமல் ஏன் விற்பார்கள்? இது பொறுப்புள்ள செயலா? ஏன் டெண்டர் கால்டிபார் பண்ணைமலில்? ரூ. 0.95 லிட்டருக்கு என்று விலை வைத்து கொடுத்தார்கள். வெளியில் ரூ. 3½-க்கு விற்கப்பட்டது. அதில் எவ்வளவு தூரம் நஷ்டம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதற்குச் சொல்கிறார்கள் ரூ. 22 லட்சம் நஷ்டத்தைக் குறைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். படி அரிசித் திட்டத்திற்கு ரூ. 5 கோடி செலவிறும்பொழுது, இந்த நஷ்டத்தையும் ஏன் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடாது? ரூ. 22 லட்சத்தையும் அதோடு ஏற்றுக் கொண்டிருக்க முடியுமா? டெண்டர் கால்டிபார் பண்ணையிருக்கவேண்டும். இதையெல்லாம் கேட்டால் ஏதோ சாஸ்திரம் போடுவது நல்லது இல்லை.

இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் செய்யும் போது, ஸ்டேட் டிரேடிங் மூலம் சர்க்காரே பூராவாக எடுத்து நடத்தினாலும் சரியாக இருக்கும். ஒரு பக்கம் வியாபாரியும், மறு பக்கம் சர்க்காரும் செய்வது அவ்வளவு நல்லதாக இருக்காது. காங்கிரஸ் கட்சியின் திட்டம் என்னவென்றால், ஸ்டேட் டிரேடிங் நடத்த வேண்டுமென்றால், நல்ல விலையை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் நாட்டிலே மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும் வகையில், ஒரு திட்டத்தை “நோ லாஸ், நோ ப்ராஃபிட்”, லாபமும், நஷ்டமும் இல்லாத வகையில் சர்க்காரே பூராவாக வாங்கும் பொறுப்பை எடுத்துக் கொண்டு செய்தால், விவசாயிகளுக்கு நியமான விலை, கட்டுப்படியாகும் விலை கொடுத்து, சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும், “கன்ஸ்யூமர்ஸ் ப்ரைஸ்”, அதன் மேல் 10 சத வீதம் குறைத்துக் கொடுத்தால்தான் நன்மை பயக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

அந்த வகையில் வெட்டுப் பிரேரணையை கொடுத்திருக்கிறோம். பட்னத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு மட்டும்கொடுக்கிறோம் என்றால், மக்கள் எங்களைக் கேட்கிறார்கள், கிராமங்களில் கேட்கிறார்கள், நாங்களும் உங்களுக்கு வோட்டுப் போடவில்லையா? என்று. ஆகவே, போடவேண்டும் என்றால், பொறுப்பு உங்களுடையது; எப்படிப் போடுவீர்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது. படி அரிசி எல்லோருக்கும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அதற்கான பொறுப்பினை நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டு செயல்படவேண்டும் என்று திரு. வினாயகம் கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தினமீது நடந்த விவாதம் மிக நல்ல துற்திலையிலும், மிகச் சுவையாகவும், பயன் உள்ளதாகவும் நடைபெற்ற தற்காக மாமன்றத்தினுடைய எல்லாப் பகுதி உறுப்பினர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இரண்டு நிமிஷம் நான் வெளியே போயிருந்ததற்காக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். சபையினுடைய நடவடிக்கைகளில் உண் விழிப்புணர்ச்சிக்காகப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் புதிதாக வந்தவர் அவர், போகப்போகத் தெரிந்து கொள்வார்கள். யாராவது ஒரு மந்திரி இருந்தால் போதும். என் சக அமைச்சர் திரு. முத்துசாமி இருந்தார்கள். எல்லா மந்திரிகளும் எப்பொழுதும் இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. (குறுக்கீடு) கன்ஸர்ன்ட் மினிஸ்டர் கூட எப்போதும் இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. கூட்டுப் பொறுப்புத்தான். வேறு அமைச்சர் இருந்தால் போதும். வேறு அமைச்சரே கூட பதிலும் சொல்லலாம். ‘கலெக்டிவ் ரெஸ்பான்ஸிபிலிடி’ தான். அதுதான் பொருள். அதுதான் சம்பந்தமாகும். திரு. கணகசபை அவருடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் மரணப் படுக்கையில் இருக்கிறார் என்று சொன்ன விஷயத்தை ஒட்டி, அவர்கள் கூப்பிட்டதற்கு இணங்க ஒரு நிமிஷம் போனதற்காக அதைக் குறிப்பிட்டதற்கு நன்றியைத்

1968 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்.]

தெரிவிக்கிறேன். அதேபோல நல்ல பொறுப்புக்களை ஏற்று இருக்கிற எதிர்க் கட்சி, சில வேளைகளிலே அவையில் கூட்டமே இல்லாமல் இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் அவர்களெல்லாம் இருந்தால், எங்களுக்கும் அது பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது சின்ன விஷயம்.

எல்லா உறுப்பினர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் கூட, வேகமாக பேச வேண்டுமென்று சொன்னார்களே தவிர, புதிதாக இன்றைக்கு ஏதாவது சொல்லுகிறார்களா என்று பார்த்தால், புதிதாக எதுவும் சொல்லவில்லை. அப்படியேதான் இருந்தது அவர்கள் பேச்சு. அதையே திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார்கள். அதனாலே என்னுடைய வேலையைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய கட்சிக்காரர்கள் சொன்னதற்கும் சந்தோஷம். ஒரு கட்சி என்ற ஒரு நிலை இல்லாமல், திரு. ராமசாமி அவர்கள் பேசிய போது, காங்கிரஸ் உறுப்பினரா என்று எண்ணக்கூடிய அளவில் பேசினார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே மாதிரித்தான், நம்முடைய—நான் ஆசிரியப்பலிலே—முதலியார் அவர்கள், அவர்களை பெரிய நிலக்கிழார். அவர்கள் எங்கள் கட்சியின் ஆதரவோடு இருக்கும் நிலை இருந்து பேசினார்கள். எல்லோருமே நல்ல வகையில் பேசினார்கள். இதிலிருந்து ஒன்று நிரூபணம் ஆகிறது. அதற்காக நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். படி அரிசித் திட்டம் போடலாம், அது விவேகமா, 1968-ல் படி அரிசியைப் போடலாம், அது விஸ்தரிக்க வேண்டிய ஒன்று தானா, என்பதில் சந்தேகம் இல்லாமல், அதை எல்லோரும் ஆதரிக்கிறார்கள். போட வேண்டியதுதான், முகூர்த்தம் பார்க்க வேண்டியதுதான் பாக்கியேதவிர, மற்றப்படி எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். இதைக் கண்டு முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி கொள்ளலாம். தலை சிறந்த வெற்றி. அதற்காக மீண்டும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு கேள்வி கேடார்கள். இந்த மாதம் போடவில்லையா என்று. ஆமாம், சொன்னோம், ஒத்துக் கொள்கிறோம். இப்பொழுது போடமுடியவில்லை. அப்பொழுது சொன்னோம். இப்பொழுதும் சொல்கிறோம். போட முடியவில்லை என்றால், போடவே மாட்டார்கள் என்று பொருள் இல்லை. அல்லது விட்டுவிட்டோம் என்றும் பொருள் இல்லை. ஆகவே, விவாதத் திற்கு அதிகம் பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

இன்னொரு ஆபத்தான விஷயம். முதல் அமைச்சர் 5 கோடி ரூபாய் ஆகியது என்று சொன்னார்கள், நீங்கள் 2½ கோடி ரூபாய் என்று சொல்கிறீர்களே, வேறு வேறு தொகைகளைச் சொல்கிறார்களே, என்றார்கள் (குறுக்கீடு) முடிச்சப் போடுகிறார்கள் என்கிறார். அவ்வளவு சின்ன வேலையை அவர்களுக்குக் கொடுக்க மாட்டேன் (ஆரவாரம்). முதல் அமைச்சர் சொன்னதும், நான் சொன்னதும், இரண்டும் ஒன்றுதான். அதை விளக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். முதல் அமைச்சர் தன்னுடைய நிதி நிலை அறிக்கையின் 51-வது பக்கத்திலே—உறுப்பினர் கொஞ்சம் வேகமாகப்படித்துவிட்டார்கள் போலும், பொறுத்துப்படித்து இருந்தால் புரிந்திருக்கும்—சொல்லியிருக்கிறார்கள் :

“உணவு தானிய விற்பனையின் மீது வழங்கப்படும் உதவித் தொகைக் கான நிதி ஒதுக்கம், அப்போது ‘124—உணவுத் தானியங்களின் அரசு வாணிபம்’ என்கிற மூலதனத் தலைப்பின் கீழ் வகை செய்யப்பட்டிருந்தது. அது, இப்போது வரவு-செலவுத் திட்ட மரபுகளைப் பின்பற்றி, நடைமுறைக் கணக்குக்கு மாற்றி எழுதப்பட்டுள்ளது. இதனால், நடைமுறைக் கணக்கில் செலவினம் 5 கோடியே 10 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையேதான் நானும் சொன்னேன். இப்பொழுது என்னுடைய முடிவுரையிலும் சொல்லுகிறேன். உணவு தானியங்கள், அரிசி கொடுப்பதற்கு 42 லட்சம் குடும்பக் கார்டுகள், ஒரு கோடியே இருபத்தாறு லட்சம் பேரும் இருக்கிறார்கள். அதற்கு தமிழக அரசுக்கு ஆகிய செலவு ரூ. 5.1 கோடி. அதிலே 2½ கோடி அந்தப் பகுதி கணக்கு. அடிக்கடி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொல்லுகிறாரே அந்த நகரப் பகுதிக்கு 2½ கோடி என்று நான் சொன்னேன். 2½ கோடிக்கான விவரங்கள் உரையிலேயே இருக்கிறது. ஆகவே, 2½ கோடி என்பது சரியில்லை என்பது சரியானதாகாது. அதை மாதிரிம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 8]

அது அவர்களுக்கும் தெரியும். சொல்லிப் பார்க்கிறார். அவ்வளவுதான். திரு. கருத்திருமன் பாலஷயில் சொல்ல வேண்டும். அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று சொல்லக் கூடாது. அப்படிச் சொல்வதானால், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவியே கிடைத்திருக்காது. இங்கே 15 வருஷம், 10 வருஷம் டெல்லிப் பட்டணத்திலே இருந்தவர்கள். அங்கேயும் இதையேதான் எசிக்கொண்டு இருந்தார்கள். அக்கிரகஸருக்குக் கொடுக்க வேண்டும், என்று. இன்னும் சொல்லப்போனால், அவர்கள்தான் மந்திரியாகப் போகிறோம் என்று இருந்தார்கள். அவருடைய நிலையைப் பார்த்து பரிதாபமாக இருக்கிறது. வந்திருந்தால் இந்தப் பணியை எப்படிச் செய்வாரோ, ஆனால் தமிழ்நாட்டு மக்கள் புத்திசாலிகள். அப்படிப்பட்ட கெட்காலத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே, ஐந்து கோடி ரூபாயில் சென்னை நகருக்குப் படி அரிசித் திட்டத்திற்காக ஆன செலவு 2½ கோடி, மற்றவைகளுக்கு, போனஸ் போன்றவைகளுக்குச் செலவு 2½ கோடி. ஆகவே, முதல் அமைச்சர் சொன்னதற்கும், நான் சொன்னதற்கும் எந்தவிதமான முரண்பாடும் இல்லை.

அடுத்து திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நேரிலே ஆந்திராவிலேயே தெரிந்துகொண்டேன். ரூ. 46 கோரஸ் வரையடிக்கு, மோட்டர் சம்பாவிற்குக் கொடுக்கிறார்கள். இங்கே நாம் ரூ. 43 கொடுக்கிறோம். அங்கே வசதி அரிசி மாதிரியுள்ள அரிசிக்கு ரூ. 70 கொடுக்கிறார்கள். இங்கேயுள்ள மோட்டர் அரிசிக்கு அந்த விலை, ரூ. 70 கொடு என்றால் அது பொருத்தமாகாது. தப்பித்துக்கொள்கிறோம் என்கிறார்கள். நாங்கள் போய் திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டி திரைமற்றைவிலா தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்? திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று மட்டுமல்ல; அக்கிரகஸரல் ப்ரஸ் கமிஷன் சொல்கிறது என்று மட்டுமல்ல; இந்த அரசாங்கமே விலைவாசிகள் அதுவாஸியப் பொருள்கள் மீது குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. விலைவாசி ஏற்றத்தை எதிர்த்ததற்காகவே ஜெயிலுக்குப் போனவன் நான். விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்கிற போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவன் நான். எனக்கு ஆறு மாதம் கடுங்காவல் தண்டனை கொடுத்தார்கள் இங்கிருந்த புண்ணியவாளர்கள், இங்கே மந்திரிகளாக இருந்தவர்கள். என்னுடன் தண்டனை பெற்றவர்களுக்கு நான்கு மாதம் என்றால், எனக்கு ஆறு மாதம் தண்டனை போட்டார்கள். என்னுடைய தலைமையில் மறியல் நடைபெற்றது. என்னோடு ஐந்து பேர்கள் ஜெயிலுக்கு வந்தார்கள். என்னோடு சிறைச்சாலைக்கு வந்த தோழர்களின் ஆயிரம்விளக்கு நகரசபை உறுப்பினராக இருந்த, என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. கோ. சு. மணி அவர்களும் ஒருவர். விலைவாசியைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதற்காக நடத்திய போராட்டத்தில் என்னோடு கலந்துகொண்டு, சிறைத் தண்டனை அடைந்து, என்னோடு சிறைச்சாலைக்கு வந்த என்னுடைய அருமைத் தோழரை சிறைச்சாலையிலிருந்து பிணமாகத்தான் விடுதலை செய்தார்கள். உயிருடன் சிறைச்சாலைக்குச் சென்ற என்னுடைய தோழன், விடுதலை பெறுவதற்கு முன்னால், பிணமாய்த்தான் சிறைச்சாலையிலிருந்து சுடுகாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டது. ஐந்து பேரை அழைத்துக் கொண்டு போனேன். ஆனால், நான்கு பேர்தான் வெளியே வந்தோம். நான் இந்த மந்திரிப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டவுடனே, இந்த விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கான இந்த ஒரு காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்பதைத்தான் என்னுடைய முதல் கடமையாகக் கருதிக்கொண்டு, இதைச் செய்கிறேனே தவிர, ஏதோ உபசாரம் பெறுவதற்காகவோ, எங்களுக்குக் கிடைத்த பதவி அந்தஸ்துக்காகவோ நாங்கள் ஒருநாளும் கருதியதில்லை. இழந்துவிட்ட அந்த நண்பரின் நினைவாக உணவுத் தானியங்களின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதுதான் அடிப்படை அம்சம். அதுதான் மற்ற விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கு மிக அடிப்படையான அம்சம். அப்படி கட்டுப்பாடு செய்யும்பேர்து, அது கட்டுபடியாகக்கூடிய விலையாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் இந்த அரசு மிகத் தெளிவாக உணர் ருக்கிறது என்பதை நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். ஆகவே, நாங்கள் யார் பின்னாலும் புகுந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இது நியாயமானது என்று திட்டவாட்டமாகத் தெரிகிறது. விவசாய மக்களும் நல்ல வகையில் ஆதரித்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரய்யா அவர்களும், பத்து ஏக்கருக்கு மேலே நிலம் இருப்பதைப் பற்றிய விவரங்களைக் கேட்டார்கள். ஆரம்பத் திலேயே அதைத்தான் சொன்னேன். ஒருவர் பத்து ஏக்கருக்கு மேலே நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய நிலையில், ஆறு லட்சம் ஏக்கர்தான் இருக்கிறது. மொத்தம் 65 லட்சம் ஏக்கரில் 6 லட்சம் ஏக்கர்தான் இந்த வகையில் இருக்கிறது. அதாவது, பத்தில் ஒரு பங்குதான் இருக்கிறது. அதுவும் நாம் இப்பொழுது மார்க்கெட்பின் சர்பிளஸ் என்று சொல்கிறோம். அதனால் பெரிய லட்சியத்தை அடைவதற்கு இல்லை. பெருமளவில் அதிகமான ஏக்கர்களில் அதிகமாக நில உரிமைகள் அதிகமாக இல்லை. ஆறு லட்சம் ஏக்கர்தான் இருக்கிறது.

மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் பாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சில கருத்துக் களைச் சொன்னார்கள். அவர்களும் தங்களுடைய கொள்கையில் இன்னும் அழுத்தமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் நடைமுறையில் இருக்கும் நிலைமைகளைப் பார்த்தால், மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் பதவியில் இப்பொழுது இருந்தாலும், அவரும் இப்படித்தான் செய்வார்கள்.

அவர்களைக் கூட கண்டரோல் வைத்திருந்தார்கள். பார்ஷல் டீ-கண்ட் ரோல் வைத்தார்கள். கோயமுத்தூரையும், தஞ்சையும் இணைத்தார்கள். விசாகப்பட்டினம், நெல்லூர் என்று இப்படி ஐந்து மண்டலங்களாகத்தான் ஆரம்பித்தார்கள். ஒரே ரோக அக்கிவிடவில்லை. ஆனால், ஜில்லாக்களுக்கு மத்தியில் நடமாட்டத்தில் தடை இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். தாலுக்காவிற்குத் தாலுக்கா நடமாட்டக் கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் இருக்கக்கூடாது என்பதையும் நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், பிரெக்ஸ்ட்ரெமென்ட் முடிந்தவுடனே நாங்கள் எடுத்து விடுகிறோம். இதெல்லாம் இருப்பதால், எங்களுக்கு ஒன்றும் சந்தோஷம் இல்லை. ராஜாஜி அவர்களுக்குக் கிடைத்த பெயரில் கால்வாசி யாவது எடுக்க வேண்டும் என்ற ஆசை எங்களுக்கு மட்டும் இருக்காதா? ஆனால், இது தனிப்பட்ட பிரச்சினை அல்ல. மூன்றேழுமக்கால் கோடி மக்களுக்குச் சாப்பாடு போடுகிற ஒரு பெரிய வேலை இது; மூன்றேழுமக்கால் கோடி காரிரோடு விளையாடக்கூடாது என்ற பொறுப்பு எங்களுக்கு இருக்கக் கூடிய காரணத்தால்தான், அதை மேற்கொண்டு முயலுகிறோமே தவிர மற்றப்படி, ஜில்லாக்க் கட்டுப்பாட்டைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் திரு. சங்கரய்யா அவர்களும், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சுப்பைய்யா அவர்களும், சோஷலிஸ்டு கட்சி நண்பர்களும், மற்றவர்களும் பேசினார்கள். பிரத்தியேகமாக ஒன்றைச் சொன்னார்கள். வேறு இடங்களுக்கு இந்த விஸ்தரிக்க வேண்டும், அதிகமாகப் போடவேண்டும், படியரிசித் திட்டத்தை நாங்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை என்று சொன்னார்கள் அது நல்ல வரவேற்கத்தகுந்த கருத்தாகும். இந்த அரசாங்கம் அதை மிக அனுதாபத்தோடு அமல்படுத்த இருக்கிறது.

மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களை நான் பாசாட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முதலிலேயே அவர் கொள்முதலுக்குத் துனியத்தை அளந்து விட்டார். சட்ட விதிகளில் சொல்லியிருப்பதற்குப் பத்து மூட்டைகள் அதிகமாகவே அவர் கொள்முதலுக்கு அளந்தார்கள். கட்டுப் படியாக இல்லாவிட்டால் எங்கே கொடுத்துவிடப் போகிறார்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் சட்டத்திற்கு மிகவும் கட்டுப்பாட்டுக் கொடுத்திருக்கிறேன். இருபது வருஷங்களாகவே இப்படித்தான் நான் கொடுத்து வருகிறேன். அதற்காக மூன்று லட்ச ரூபாய் என்னுடைய குடும்பத்திற்கு நஷ்டம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு ஏழை விவசாயிக்கு நஷ்டமே மூன்று லட்ச ரூபாய் என்றால், அவருக்கு எவ்வளவு பெரிய சொத்து இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். (சிரிப்பு)

[1968 மார்ச் 8]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இருபது வருஷக் கணக்கைச் சொல்கிறேன். அமைச்சர்களெல்லாம் மாதம் 500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு செல்விரிகுருக்களே, எனக்கு அந்த வருவாய் கூட இருக்கக் கூடாதா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் சீக்கிரமாகவே உரையை முடிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். கட்டுபடியாக்கூடிய விலையைக் கொடுத்துத்தான் விவசாய மக்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. இரசாயன உரங்களுக்குச் சென்ற ஆண்டு கள்ள மார்க்கெட் இருந்தது. இப்பொழுது வாங்குவோர் இல்லை. கள்ள மார்க்கெட்டுக்கு இப்பொழுது இடமே இல்லை. அந்த அளவுக்கு இரசாயன உரம் அளிக்க முடிந்தது. உயர்தர விதைகள் அளிக்கிறோம். ஒரு போகத்தை இரு போகமாக்குவதற்கான காரியங்களில் ஈடுபடுகிறோம். விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்கக்கூடிய காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். விவசாயிகள் நன்றாகத்தான் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய இத்தகைய நல்ல காரியங்களை மேலும் அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இனி இருக்கின்றன.

சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தியை இந்த நேரத்தில் அறிவிக்க விரும்புகிறேன். சென்னை நகரத்தில் ரேஷன் முறையில் வாரத்திற்கு ஒரு தடவை ரேஷன் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. வாரந்தோறும் வாங்குவதற்குப் பதிலாக ஒரு மாதத்திற்குரிய ரேஷன் மொத்தமாக சேர்த்து வாங்கிக் கொள்ளுகிறோம், அதனால் நான்கு தடவை வாங்கும் சிரமத்தைக் குறைக்கவேண்டும் என்று பல பேர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ; வேண்டுமேன்ற விரித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் விருப்பம். ஆனால், புழுங்கல் அரிசி, பச்சை அரிசி என்ற இரண்டு விவகாரமும் வருகிறது. புழுங்கல் அரிசியைப் பொறுத்து, அதை ஒத்துக்கொண்டு விட்டால், போக்குவரத்து சம்பந்தமாக ஏதாவது தவிர்க்க முடியாத இடையூறுகள் வந்து விட்டால் சரியாக இருக்காது என்று கருதி, முதல் கட்டமாக, பச்சையரிசிக்கு இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வர இருக்கிறோம். மாதத்திற்கு ஒரு முறை மொத்தமாக வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற இந்தத் திட்டம், பச்சை அரிசியைப் பொறுத்த வரையில், இந்த மார்ச் மாதம் 15-ந் தேதியிலிருந்து அமலுக்கு வரும். இந்த மாதம் 15 நாட்களுக்குரிய ரேஷன் மொத்தமாகக் கொடுக்கப்படும். அடுத்த மாதம், முதல் தேதியிலிருந்து, ஒரே தடவை யாக வாங்கிக்கொள்ளப் போகிறோம் என்று சொல்லி விட்டால், பச்சை அரிசி கார்டு வைத்திருப்பவர்கள் அவ்வாறு ஒரே தடவையில் வாங்கிக் கொள்ளலாம். இதிலே ஒரே தடவைதான் வாங்கவேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. வாராவாரம் வாங்க விரும்பினால், வாராவாரமும் வாங்கிக் கொள்ளலாம். இப்போதைய ஏற்பாட்டின்படி சென்னை நகரத்திற்கு இந்தத் திட்டம் வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் மகிழ்ச்சியோடு சென்னை நகர மக்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த விவாதத்தில் பலர் பல கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துரைத்தார்கள். உணவு முனையில் இன்னும் பல விஷயங்களைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டும் என்றுதான் இந்த அரசாங்கம் விரும்புகிறது. இந்த மாமன்றத்தில் மட்டுமல்ல, மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர்களும், மத்திய அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்களும் நம்முடைய மாநிலத்தில் கடைப்பிடிக்கக் கூடிய உணவுக் கொள்கையை மிகப் பெரிய அளவில் பாராட்டுகிறார்கள். ஓராண்டுக்கு முன்னால் என்ன என்னவோ நிலைமைகளை இந்த மாநிலத்தில் நாம் பார்த்தோம். ரேஷன் கடைகளின் முன்னால் எத்தனை க்யூ வரிசைகள் நின்றன ? ஓட்டலில் கூட சாப்பாடு கிடைக்காத நிலை, எப்படியெல்லாம் இருந்தது ? எத்தனை பேர் செத்தார்கள் ? எத்தனை வழிப்பறி நடந்தது ? எத்தனை சிப்டுகுகள் சூறையாடப்பட்டன ? எத்தனை துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடைபெற்றன ? அந்தப் பழைய நிலைகளெல்லாம் சென்ற ஓராண்டுக் காலத்தில் மாறி, இன்றைக்கு “கவாண்டிடி”-யைப் பற்றிய விவகாரம் இல்லாமல், தரத்தைப் பற்றியும், இன்னும் மற்றவற்றையும்

1968 மார்ச் 8]

[திரு. கே. எ. மதியழகன்.]

பற்றிச் சொல்லும் அளவுக்குத்தான் நிலைமை இருக்கிறது. உணவுப் பொருள் கிடைக்கவில்லை என்ற பிரச்சினை இல்லை, என்ற நிலையில், முதல் கட்டத்தைத் தாண்டி, இரண்டாவது கட்டத்திற்குப் பிரவேசித்திருக்கிறோம். கடந்த வாரம் நான் ஹைதராபாத்துக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு ஆந்திர மாநில முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசியதன் விளைவாக, “மொலகுலு” என்று சொல்லக்கூடிய, நெல்லூர் அரிசிக்கு ஒப்பான, உயர்தர அரிசி 15,000 டன் வரையில் நமக்குக் கொடுப்பதாக அவர்கள் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக ஆந்திர முதலமைச்சர் திரு. பிரம்மா னந்த ரெட்டி அவர்களுக்கும், ஆந்திர உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்த மாநிலத்தின் சார்பாக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். பக்கத்து மாநிலமான கோள மாநிலத்திற்கும் நாம் மிகுந்த பரிவு உணர்ச்சியுடன் நடந்துகொண்டு, நம்மாலான அளவுக்கு உதவுக் கூடிய சாத்தியக்கூறுகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம்.

கோதுமையைப் பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே கிடைத்து வந்த அளவில் மூன்றில் ஒரு பங்குதான் இப் பொழுது நமக்குக் கோதுமை கிடைக்கிறது. முன்பு மத்திய அரசினர் கோதுமைக்காக சப்லிடி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். முன்பு டன் 550 ரூபாய்க்கு விற்பனை கோதுமையின் விலையை ஜனவரி முதல் தேதியிலிருந்து 670 ரூபாய்க்கு உயர்த்தி விட்டார்கள். அதற்கு முன் கோதுமையின் விலை டன் ஒன்றுக்கு 550 ரூபாயாக இருந்தது. அப்பொழுது சப்லிடி இருந்தது. சென்ற வருஷம் கொடுத்ததில் மூன்றில் ஒரு பங்குதான் இப்பொழுது கிடைக்கிறது. இதற்காகவும் நாம் போராட வேண்டும். கோதுமை சாப்பிடுங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த நிலைமை போக, இப்பொழுது கோதுமை ஆலைகளை ஏற்படுத்தலாம் என்றால், அதற்கு அனுமதி கொடுப்பதில்லை. 120 ரூபாய் ஸப்லிடி கொடுத்துக்கொண்டிருந்ததைக் கூட ஜனவரி 1-ந் தேதியிலிருந்து நிறுத்தி விட்டார்கள். இதையெல்லாம் சொன்னால் குறைசொல்வதாகச் சொல்வார்கள். கரங்கிரஸ் அரசாங்கம்தான் கோதுமை சாப்பிடச் சொன்னார்கள். அவர்கள் தான் அந்த அளவையும் குறைத்து, சப்லிட்யையும் நிறுத்தி விட்டார்கள். அதைச் சொன்னால், வடநாடுக்காரர்கள்—தென்னாடுக்காரர்கள் என்று பாகுபாடு படுத்திச் சொல்வதாகச் சொல்வார்கள். கோதுமையின் விலை முன்பைவிட 100 ரூபாய், 120 ரூபாய் என்று ஏறியிருக்கிறது. அந்த ஏற்றத்திற்கு சப்லிடி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர் வாக்கம் கோதுமையை உணவாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலையில் கோதுமைக்குச் சப்லிடி கொடுக்காமல் இருப்பது நியாய மல்லவென்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்காக தமிழக அரசின் சார்பிலும், நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சார்பிலும் வாதாடிப் பெற வேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். கோதுமை அதிக அளவில் வேண்டும் என்பதை எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் மத்திய அரசுக்கு தெளிவுபடுத்தி வற்புறுத்த வேண்டும். சர்க்கரையைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த மாநிலத்தில் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் இருந்து வருகிறது. பருப்பைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்னும் ஐந்து வருடங்களுக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம்.

சென்ற ஆட்சியில் உத்திரப்பிரதேசத்திலிருந்து உருளைக்கிழங்கை இறக்குமதி செய்து கும்பகோணத்திலும், மதுரையிலும், சென்னையிலும், மற்றும் பெரிய நகரங்களிலும் விநியோகம் செய்யப்பட்டது. அதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு ஏராளமான அளவில் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. சுமார் 22 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. இதைப் பற்றிக் கேட்போது கலெக்டர் சரியான முறையில் டெண்டர் கொடுக்க வில்லை என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. இங்கு இந்த மாமன்றத்தில் நடத்தப்படுகிற விவாதங்கள் எல்லாம் இந்த மாநில மக்களின் நன்மைக்கு வழி செய்வதாய் அமைய வேண்டும் என்பதற்காகவே நாங்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். நீங்கள் எந்த விதமான குற்றச்சாட்டுகளையும் கண்டனங்களையும் எழுப்பினாலும், அதைத் தாங்கிக் கொள்ளத்தான் நாங்கள் பழக்கப்பட்டவர்கள். நீங்கள் இந்த அரசைப் பாராட்டாவிட்டாலும் பரவாயில்லை; ஆனால் காரணமற்ற பழி சுமத்தாதீர்கள் என்று கேட்டுக்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

1968 மார்ச் 8

கொள்கிறேன். மற்றும் எந்தவித தஸ்தாவேஜையும் காண்பிப்பதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். நாளைக்குப் பப்ளிக் அக்வுண்ட் கமிட்டிக்குப் பதில் சொல்ல தயாராக இருப்போம். ஆகவே, வீணாக பழி சுமத்த வேண்டா மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீங்கள் அதிகாரிகளை எந்த முறையில் பழக்கியிருக்கிறீர்களோ, அந்த அளவில்தான் அவர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். எங்களுக்கு வேண்டியவர்களோ, எங்களுக்கு கட்சிக்காரர்களோ, எங்கள் கட்சியின் உறுப்பினர்களோ இல்லை. லாப நோக்கத்தோடு நடந்து கொண்டார்கள் என்று சொல்வது உண்மைக்குப் புறம்பான ஒரு கூற்று என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பெரிய மன்றங்களிலே பேசும் அக்கறையற்ற பேச்சு என்பதையே இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. எங்கையாகிலும் தவறான காரியங்கள் நடந்துருக்கின்றன என்றால் அதை நிரூபியுங்கள், நீங்கள் சொல்வது உண்மையாக யிருந்தால் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்கிறோம். ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளைப் பொதுப்படையாகக் குறிப்பிட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட வாதங்களைத் துவங்காமல் இருப்பது நம் முடைய மன்றத்தின் மரபுக்கும், தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும், ஜனநாயகக் கொள்கைக்கும் உகந்தது என்று கூறிகொள்கிறேன். எந்தத் தவறும், எந்த முறைகேடான காரியங்களும் நடைபெறவில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரும், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் தங்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். உணவுத் துறை மேலும் நல்ல முறையில் வெற்றிபெற உங்களுடைய பேராதரவைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறி முடிக்கக் கருதுகிறேன். உணவு முறையிலே அரசியல் இல்லையென்று சொன்னார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தாமல் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு வேண்டிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : பாயின்ட் ஆஃப் பர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன். என்னுடைய விவசாய வாழ்க்கை அனுபவத்திலிருந்து சொல்வது என்னவென்றால் நெல் விலையைக் கூட்ட வேண்டும் என்பது தான். அதே நேரத்தில் விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு உற்சாகம் கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக இரண்டு வழிகளைச் சொன்னேன். ஒன்று நிர்வாகச் செலவு—அப்மினிஸ்ட்ரேஷன் செலவு. அடுத்தது குவிண்டாலுக்கு ஒரு ரூபாய் கொடுப்பது. வண்டிச் செலவு, ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் கமிஷன், லாபம் என்ற வகைகளில் நிர்வாகச் செலவு என்பதற்காக ஒரு ரூபாய் ஒரு குவிண்டால் அரிசிக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைக் குறைத்து உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கொடுக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அதை என்னிடத்திலே பல முறைகளில் சொல்லியிருக்கிறார். அது பரிசீலனைக்குரியது, அதைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டதாகத் தான் கொள்ள வேண்டும். மீண்டும் வற்புறுத்தத் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆஃப் பெர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் என்றால் தன்னிலை விளக்கம். தன்னைப்பற்றி மட்டுமே பேச வேண்டும். விவாதம் செய்யக்கூடாது. 81-வது விதியின் வரம்புக்குப் பட்டு இருக்க வேண்டும்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : சர்க்காருடைய திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். படி அரிசித் திட்டத்தை அமல்படுத்தும்போது செலவுகளைக் குறைக்க வழி செய்யவேண்டுமென்றுதான் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஏற்கெனவே இருந்த செலவுகளைக் குறைக்கலாமா என்று ஆராயப்பட்டு வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, வெட்டுத் தீர்மானங்களின் மீது பேரவையின் வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

1968 மார்ச் 8]

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I want a clarification from the Hon. Minister before I withdraw my cut motion. The Hon. Minister was pleased to state that he agreed with the one-rupee-a-measure scheme and that he intended to extend it all over the State. But he regrets that it is not possible to do so at this juncture. That does not mean that he has given up the scheme. He may please let me know whether he is serious in extending it within a reasonable time. I want to know what is the time-limit within which he can extend the scheme to the entire State? Would that be possible before the budget session of next year?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : We always speak serious things. The point raised by the Hon. Member will be known and the Government consider that it is their duty to inform the House about it.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது வாக்கெடுப்பு நடைபெறும். திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்கள் தன்னுடைய இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத்தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுவதாகக் கருதப்படுகிறது.

அடுத்து திரு. கே. வினாயகம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I press my cut motion.

வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வி யுற்றது என அறிவிக்கப்பட்டது.

(திரு. கே. வினாயகம் எழுந்தார்.)

MR. SPEAKER : The cut motion is intended to discuss the general policy and that has been done. Even so, the hon. Member is entitled to press for a division if he so requires.

THIRU K. VINAYAKAM : The desirability of extending the scheme is also there.

MR. SPEAKER : It is only intended to discuss it and the discussion has taken place.

THIRU K. VINAYAKAM : The cut motion should be taken as a whole and should not be split into parts.

MR. SPEAKER : There is no need for explanation. The hon. Member is entitled to press for a division if he so requires.

THIRU K. VINAYAKAM : In deference to you and to the wishes of the House, I wish to withdraw my cut motion

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கே. வினாயகம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் வற்புறுத்தப்படவில்லை. ஆகையால் அது பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

[பேரவைத் தலைவர்.]

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன், திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா, திரு. சோ. அழகர்சாமி, திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மையார் ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திருமப்ப பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

அடுத்து, பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—

“கோரிக்கை எண். 46—அரசாங்க வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,07,86,78,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்னை நிகழ்ச்சிகள் முடிவுறுகின்றன. மீண்டும் பேரவை நாளை காலை 9 மணியில் கூடும்.

பி. ப. 2:30 பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

95. Notification issued with G.O. P. No. 2075, Revenue, dated the 25th November 1967, making an amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959, published at pages 232-280 of the Rules Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 1st April 1959. [*Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959.)*]

96. Notification issued with G.O.P. No. 1875, Revenue, dated the 26th October 1967, making an amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959, published at pages 232-280 of the Rules Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 1st April 1959, as subsequently amended. [*Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959.)*]

B. Reports, Notifications and Other Papers

Nil.